

تصویر ابو عبد الرحمن الکردی

کراپووه بو فورتان و
به تیگمشتی پیشینو
(٥)

مهرا مگراوه کان

که خه لکی فه راموشی کردوون
پیویسته لییان به وریا بین

منتدی اقرأ الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

نویسنی

محمد صالح المنجد

پیداچونده وی

وهرگیرانی

د. صلاح الدین عبدالکریم

کاوه اکرم سہنگاوی

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

براي دانلود كتابهاي مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا النُقَافِي)

بۆدابهزاندنی چۆرهها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی , عربي , فارسي)

قورئان و سوننەت
بەتەنگە یشتنی پیشینی ئومەت

(٦)

هه‌رام‌کراوه‌کان

که‌ هه‌لکی هه‌رام‌بۆشی کردوون و پێیویسته‌ لییان به‌ وریا بین

نوسینی

محمد صالح منجد

وه‌رگیرانی:

کاوه‌ اکرم سه‌نگاوی

پێداچوونه‌وه‌ی:

مامۆستا صلاح الدین عبدالکریم

ماهی چاپ کردن و له به رگرتنه وی پاریزراوه
 بو

کتیبه خاندی سیفا - رختی شگیت

(۲)

چاپخانه دی سیفا - شه قامی مهوله وی

چاپی یه که م

ن ل ه ا ع م ا ل م - ۲۰۱۰ ز

ن ل ه ا ع م ا ل م - ۲۰۱۰ ز

گه رانه وه بو قورئان و سوننه ت

به تیگه یشتنی پیشینی نوممه ت

رخیسما (۶)

عجه و آله عجه

ژماره ی سپاردن

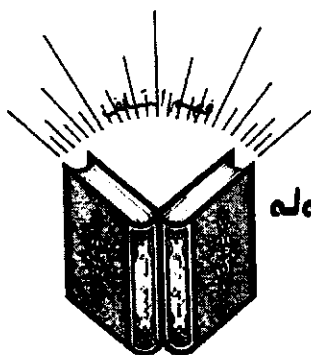
(۲۵۲۹)

ن ل ه ا ع م ا ل م

ن ل ه ا ع م ا ل م

ن ل ه ا ع م ا ل م

ن ل ه ا ع م ا ل م

به ره مه بلا و کراوه کانی

سایتن فی رده وس

پښخوش کړدن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .
أَمَّا بَعْدُ ...

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

خوبینه رس به پښتو:

نعم کتیبې بمرده ستت یه کتیکه له کتیبې ناوداره کانی «محمد صالح المنجد» به ناوی «محرمات التي إستهان بها الناس يجب الحذر منها» باس له زورتړینی نوو بابه تانه ده کات که له شریعتی پیروزی نیسلام دا حرام کراونو له ناو خه لکی دا پشنگوی خراونو فراموش کراون.

وه هر باسیکیشی هینابی به لگې بو هیناوه تپوه له قورئانو سونندت بو نووی خوینسر لیسر چاوپوښنی پی هه لگړیو به به لگپوه حرامه کان بناسی. وه پروونکردنپوه کی کورتیش داوه سبهاره ت به هر بابه تیکی.

هرووه کو له ناویشانه که یپوه درده کپوی نووی لهم کتیبدا هاتووه باسکراوه زیاتر ناماژه بهو بابه تانه کراوه که شریعت حرامی کردووه به لام خه لکی فراموشیان کردووه گوپی پی نادهن.

خوینهری بهرین:

کتیب و نوسراو نهمانه تیکی خاوه نه که یستی له لای خوینهر، بو یه پیوسته پاریزگاری لی بکری و وه کو خوی بخوینریتسه وه به خه لکی رابگه یهنری و کتومت وه کو خوی وه رگیپر و بخریتسه بهر دهستی خوینهر، بهر بو یه دروست نی یه به ناوی کتیبیکه وه شت به خه لکی رابگه یهنری و بدریتسه پال نهو کتیبو نهو کتیبش دا نهی و، دروست نی یه بو وه رگیپر به تاره زوی خوی یاری به نوسراوی دانهر بکات و هندیکی لابیات و هندی شتی بو زیاده بکات و تیکه لی بکات له گه ل نوسراوی دانهر دا، چونکه نهو دهیته خیانهت و ناپاکی کردن نهو نهمانهت و درو بو هتان کردنه به دهه نوسره که یه وه.

جا یه کیك نهو کتیبانهی نهو خیانهته گهره ی بهرام بهر کراوه له وه رگیپانه که ی دا نهمانهته که ی نه پاریزراوه و دروی شاخدارو بو هتانی بالتدار به دهه نوسره که یه کراوه نهو کتیبیه که له ۶/۳۰ سالی ۱۹۹۶ له لایمن «پیشرو عبدالقادر» وه، وه رگیپایه سه زمانی کوردی به ناویشانی «حرامه فرموش کراوه کان»، نهو وه رگیپر له سه ده تای چاپه کانی یه که م دا سی باسی گهره و گرنگی لهه کتیبه ده رهینا و کتیبه که ی به ناتمه وای خستوتنه بهر دهستی خوینهران، نهویش «باسی گورانی و موسیقا و ونه گرتن» بو.

جا کاتیک خیانهت و نا پاکیه که ی بو خوینهران ناشکرا بو، وه ره خنه ی لی گیرا بو وه قسه و باسی خوینهران، له چاپی دووه دا نهو چند باسی خستوه نیو کتیبه که وه پیشه که یه که ی دا ههولی دا به بیانوی بی سه ره و بهر وه به پاسای ناشه رع ی پینه ی خیانهته که ی بکات و ده لی: نهو سی بابه ته ی که له کتیبه که ده رهینرا وه و باسه نه کراوه هوکاره که ی نهو بو راو بو چوونی هندی

له ماموستیانم وهرگرتووه به باشیان نذرانی لهم زروفدا ئمو باسانه وهریگیرم.

بهلام کاتیک که ئمو باسانهی خستوتته ناو کتیبه کموه کو مه لیک خیانهتی تری کردووه، همولی داوه سرباسه کان نهقل بکات بهلام ناوه پوکی وهرگیراوه که له گهل نهصلی کتیبه کهدا زور دوورن له یه کموه. لهوانهی که دهست کاری کردووه:

* باسی گوزانی و موسیقا که سهره تا قسه کانی نوسهری هیناوه و پاشان قسهی «د. یوسف قهرزای» نهقل کردووه و له گهل نوسراوه کهدا تیکه لی کردووه، تاوه کو وای نیشان بدات که ئمه نوسهره که خوی باسی کردووه.

* کاتیک باسی بویه کردنی سهر و پش ده کات به پهنگی پش، وه کاتیک باسی وینه گرتن ده کات، همان خیانهت دووباره ده کاتوه.

ئمه سهره پای نهوهی که به هوهسی خوی دهست کاری وهرگیرانه کمی کردووه چوئی بو هاتبی ناوه ها وهریگیراوه.

سهرچاوهی ههمو ئمو غهدرو خیانه تانه نهویه که ئمو بابه تانه له گهل حمزو نارهزو بهرژه ونندی خوی و حیزیه کمی دا ناگوخی و ترسی خودای له دل دا نی یه و بیر لهوه ناکاتوه که سبهی له قیامهت دا لیپرسینهوهی له گهل ده کریت و لهسر ئمو خیانهت و ناپاکیه محاسبه ده کریت.

جا **سایتی فیردهوس** وه کو ئهرکی سهرشانی خوی به پیویستی زانی ئمو کتیبه وهرگیریتوه سهر زمانی کوردی و خوینهر ئاشنا بکاتوه به نهصلی کتیبه کهو نوسهر چوئی نویسهوه ناوه ها بیخاته بهر دهستی خوینهری کورد زمان.

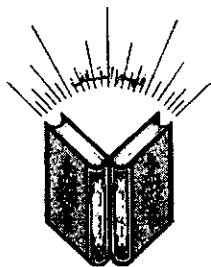
سهره تاش لهم وهرگیرانه دا پیشه کی یه کمان نویسهوه سهرهت به حقیقهتی ههلاک و حهرام، که په یوهست بوون پییانهوه ئهرک و وهزیفی سهرشانی

ئینسانەو، تەنھا زاتیکیش کە مافی ئەرەوێ هەبێ و شیای ئەرەو بێ حەلال و حەرام دیاری بکات تەنھا خودایەو بەس.

بۆیە ئامۆژگاریمان بۆ هەموو خوێندەری ئەرەوێ پێش وەخت ئەرەوێ پێشەکی یە بە وردی بخوێنیتەو و جوان لە دیکەتی سەریاس و دەرەخاسەکان بەدات لە هەر بڕگەیەکی، وە ئەرەوێ پێشەکیدە هەر دێریک کە بەگەرەوێ نوسرابێ یان خەتی بە ژێردا درابێ، ئەرەوێ نەتیجەو نەنجام گیرێکی زۆر گرنگە بۆ هەتا ئێسی تێنەگەیشتی بەسەری دا مەرۆ، چونکە نەگەر ئەرەوێ پێشەکیە تێبگەوێ وەکو خۆی ئەرەوێ بۆت دەرەوێ کەوێ کە قسەکردن دەرەوێ حەلال و حەرام هەروا کاریکی ئاسان نی یە کە خەلکی ئەرەوێ چاوە نەترسانە بە ئەرەزووی خوێان دەم لە حەلال کردن و حەرامکردن دەکوێن بۆ بەژەوێندی و پازی کردن و گردکردنەوێ خەلکی لە دەرەوێ خۆی و دەستەو تاقم و حزبەکی .

وصلی اللہ وسلم علی رسولہ الامین، وءالہ الطاہرین، وأصحابہ الاکرامین ،
ومن دعی بدعوته ، وعمل بسنته علی فہم صحابته إلی یوم الدین.

سایتی فیردەوس

قورئان و سوننەت

بە تێنەگەیشتی پێشینی ئوممەت

www.firdews.com

پيشه‌کي وه رگير

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئینسان پلهو پایه‌کي زۆر گه‌وره و به‌رزو گرنگی هه‌یه، که‌هیچ دروست کراوێکی نی‌یه
 بونه‌وه‌ر نایگاتی، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌که هه‌رچی له ئاسمان و زه‌ویدا هه‌یه خوا بۆ ئینسانی
 مل که‌چ کردوه که سودی ئی‌وه‌رگرێ و له‌ژیانی و گوزه‌رانی دنیادا لێی سود
 مه‌ندبین.

وه‌کو خۆی په‌روه‌ردگار خۆی ده‌فه‌رمووی :-

﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلْيَسْغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

﴿١٢﴾ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ

يَنْفَكُرُونَ﴾ (الحجّة: ١٢ - ١٣)

واته:- هه‌ر خوا خۆی ده‌ریای بۆ ئی‌وه مل که‌چ و ژیربار کردوه، تا به‌فه‌رمانی خودا
 که‌شتی له ناویدا به‌گه‌ڕێ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی بێی .. وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌و به‌خشش و نی‌عمه‌تانه‌ی
 که خودا دایناوه له‌ده‌ریادا ئی‌وه لێی سود مه‌ندبین .. وه هه‌رچی له ئاسمان و
 زه‌ویدا، هه‌ر هه‌مووی خودا به‌مه‌یهره‌بانی خۆی بۆ ئی‌وه‌ی ده‌سته‌مۆ کردوه بۆ ئه‌وه‌ی
 له‌ژیانی دنیادا لێی به‌هه‌ره‌مه‌ند بن .. ئا ئه‌مانه به‌لگه‌و نیشانه‌ی پوون و ئاشکرای
 تێدایه بۆ که‌سانی که بیر به‌که‌نه‌وه و بزانه که‌هی که‌مه‌تی دروست بوونی ئه‌م بونه‌وه‌ره چی
 یه.

له‌ئایه‌ته‌کانی قورئاندا به‌لگه‌و نیشانه‌ی زۆری تێدایه که‌باس له‌وه ده‌کات و ئه‌وه
 ده‌سه‌لێنی که‌ئهم گه‌ردوونه‌و ئه‌وه‌ی ئه‌م بونه‌وه‌ردا هه‌یه، هه‌ر هه‌مووی خودا له‌پێناو
 مرۆفدا دروستی کردوه و ژیرباری کردوه و، به‌جۆرێک پێک خراوه و دانراوه له‌گه‌ڵ

سروشت و ژيانی دا بگوفی ، و به نه ندازهو چو نیه تی یه کی ودها دروست کراوه و بدی هینراوه کژیانی مرؤفی پی چاک و تمواو بی .

وه هدرشتیک بوژیانی ئینسان پیوستی و زهروده تی ژيانی بی خودا بو ی ناماده کردوه و له گمل سروشتی ژيانی دا گونجاندویه تی ، و هدرشتیک کعبته مایه کۆسپ وته گمره و ریگر له ژیانیدا خودا لای بردوه و نه بهیشتوه .

له ووه دهرده کمو ی که ئینسان ئه کیکی گرنه و کاریکی گموره و وه زیفه یه کی پر بایه ی وای پی سپێردراوه و له سر دانراوه که هیچ شتیکی دیکه نیوونه و توانای هه لگرتنی ئه و باره و جی به جی کردنی ئه و کاره ی نی یه .

که وایوو :-

ئه م ئاسمان و زهوی و بونه وه ره ی که له خزمه ت ئینسان دا
دانراوه هه روا شتیکی گاته و بی سود نی یه هه روا به خورایی و به
به تال دروست نه بووه .

ئه م راستی یش له چهنده ها ئایه تی قورئاندا دهرده کمو ی :-

وه کو خوی په روه ردگار ده فرمو ی :-

﴿ اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُّتْرَكَ سُدًى ﴾ (القيامة: ٣٦) .

واته: ئایا تاده میزاد واده زانی هه روا وازی لی ده هیتریت و به خورایی و بی مه به ست دروست بووه .

وه له جیگه یه کی تر دا خودا ئاوا ده فرمو ی :-

﴿ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطُلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴾

(٢٧) ﴿ اَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْاَرْضِ اَمْ يَجْعَلُ

الْمُؤْمِنِينَ كَالْفُجَّارِ ﴾ (٢٨) (ص: ٢٧-٢٨) .

واته: ئيمه ئاسمان و زهوى و ئموى ده كويته نيوانيموه، همروا به پوچ و بى
 حيكمت و هموته كاري دروست نه كرده، ئمى بىرو باوه رهي كىوا بزاني بىنى
 حيكمت دروست بون، ئمى گومان و بۆچونى بى باوه پانه، سزاي سهخت بۆ ئمى بى
 باوه پانه ههيه له ناگرى دۆزه خدا.

وه له عهده لى خودايه نابى كافر و موسلمان له يهك ترازودا دابنرى و وه كو يهك و
 يهك سهره نجاميان ههين، بۆيه ده فرموى:

ته گهر بونهوهر بىنى حيكمت دروست بووبى، ئمى ئايا ئموانى ئيمانين هيناره
 كرده وى باشيان كرده، ده كرئ و ده گوئى وه كو خراپه كاران مامه لىيان له گه لدا
 بكرئ، ده شى خواى هه كيم و كارزان چا كه كاران و خراپه كاران وه كو يهك تهماشا
 بكات و يهك هيسايان بۆ بكات.

جانه گهر قيامهت و لى پرسينهوه نىنى و به چا كه كار نويزرى چا كهت كرد و
 به خراپه كار نويزرى خراپهت كرد، ماناي وايه وه كى يهك تهماشاكاران و هيساب
 كاران، ئموش له خوايه كى دادوه رى داناو كارزان و هه كيم ناوه شيتتهوه .

جامادام : بونهوهر ههروا به گالته و بى مه به ست نه خراوه ته

خرمه تى مروقه وه :

كه واته :

حيكمت و مه به ستى كى گه وه و پر بابه خ ههيه، ده بىت مروقه
وه كو وه زيفه ي سه ر شانى خو ي جى به جى كات، وه ئمى و
وه زيفه يه ش هه قى كى خواى پهروه ر دگاره و ده بى ئاداي كات.

وه كو خواى پهروه ر دگار ده فرموى:-

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبٍ ﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾﴾ (الدخان: ٣٨-٣٩) .

واته: ټیمه ناسمان و زهوی و ټموی لهټیوانیان دا هدی، همرو بڼ گاتمو یاری دروست نه کړدوه، دروستان نه کړدوون تنها له پیتار بدیهیتانی هدیټکدا نښی، که ټمو حقهش ټمړک و وهزیفی سهرشانی مروڅه، بهلام زوړیږی خه لکی مسنولیدتی سهرشانی خوږی نازانی و درک بدو حقیقه تناکات بڼیه گومانی واده بات که بونډور بڼی مډهست دروست بوی.

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّمٌ﴾ (الحجر: ۸۵)

واته: ناسمان و زهوی و ټموی لهټیوانیاندا یه دروستان نه کړدوه تنها له پیتار هیټانمدی حقه ټکدانښی، که مروڅه ده بی ټمو حقه هه لگړی و جی به جی کات، وه بیگومان قیامه تش دی و له سر ټمو حقه کی کښی دروست کرابوون مامه لیدیان له گه لدا ده کړی و ټموی حقه کی جی به جی ی کړدی و به جوانی نادای کړدی ټموا خوش بهختی و به ختموړی و ټوڅ ژینی بڼ خوږی مسوگر ده کات، بهلام ټموی حقه کی به جی نه گه یانډی ټموا به بهختی و چاره ږشی و تال ژینی بڼ خوږی دابین ده کات.

وه ټمو حکمهت و مه به سته گوره و گرنګی که مروڅه له پیتاویدا دروست بووه و وه کو وه زیفه و نه رکیکی پر بایه خی سهرشانی خوږی ده بی جی به جی کات بریتی یه له : به ندایه تی کړنی خوی په روه ردگار.
وه کو خوی په روه ردگار ده فرموی :-

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶)

واته: مروڅه و جنوګم دروست نه کړدوه تنها بڼ به ندایه تی کړنی خوم نښی. وه ټم به ندایه تی کړندهش گوره ترین حق و مافیکه که خوی په روه ردگار له سر مروڅی دانابی.

وهكو پيغمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) به (موعاذ)ی کوری (جل)ی
فهرموو، نایا دهزانی مافی خوا لسمر بندهکانی چی یه؟ تمویش وتی خواو
پیغمبره کی باشت دهزانن.

فهرمووی:-

«حَقَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

واته: «حق و مافی خوا لسمر بندهکانی نمویه که پیپرستن و بندایمتی بۆ بکمن
و هاربعشی بۆ دانننن»^(۱).

که و ابوو:-

مرؤ همتا نموکاته نمو شان و شکوو پلهوپایه بهرزی ده بی و نمو ریزو حورمه تی
ده پاریزری، که حیکممتی خولقی تراوی خوی که بندایمتی کردنه بۆ خوا له خوی دا
دینیتسه دی، وه نمو نموکمی پی ی سپی تراوه به باشی جی به جی کات و به جوانی
نادایکات .

نه گمر نا به هو ی لادان و سمریچی یه و به هو ی کوفرو شیرک و بی باوه پیره
ده چیته ریزی ناژدل و بگره خراپیش .

جاسادام : ژبانی دنیا بۆ نمو به مرؤ دراوه که بندایمتی خوی تیدا بکات :

که واته:-

ژبانی دنیا تاقه ده رفعت و مهیدانی تاقی کردنموی مرؤ شه و نعتیجه و نه نجامی
تاقی کردنموی کهش له قیامتدا ده بیسنی و ده ست ده کموی، وه بابته تی نمو تاقی
کردنموی بهش بریتی یه له بندایمتی کردنی خوا و تمنها پرستنی .

جا له ووه ده ده که وین :

که مرؤ بۆ نم ژبانه کورت و زوو تیپه ری دنیا دروست نه کراوه و به دینه هی تراوه،
به لکو بۆ ژبانیکمی همیشمی نه تراوه خولقی تراوه که له دوا رۆژدا ده بیسنی، وه ک

(۱) صحیح البخاری - (۹ / ۴۵۹)

نه‌ځام و بهرهمی ئم ژيانی دنيایه، وه‌ئو ژيانه نه‌پړاوه‌ی قیامتش ده‌کړی به‌درو
به‌شوه به‌گویره‌ی تاقي کردنه‌وه‌کمی ژيانی دنيایه:-

يان به‌هشتی پرنازو نيعمه‌ته بو‌ئو کسانه‌ی به‌ندایه‌تی راسته‌قینه‌يان بو‌خوا
کردوه. وه‌يان دوزه‌خی پر ژان و شینه بو‌ئو کسانه‌ی به‌ندایه‌تیاں بو‌خوا نه‌کردوه
و به‌ته‌نھا ئم‌يان نه‌پرستوه.

وه به‌ندایه‌تی و عباده‌تیش که ئینسانی له پیناودا دروست بو‌وه:

ناریکی گشتی و گشتگره بو‌هممو کردارو گفتاریک که که نه‌ځامدانیان خودا پی‌ی
خوش بی‌ و لی‌ی پازی بی‌، وه بو‌دورکو‌تنه‌وه له هممو کردارو گفتاریک که خودا
پی‌ی ناخوش بی‌ و لی‌ی نارازی بی‌، به‌مهرجی مه‌بستی نی‌و دل له‌کردن و نه‌کردنی
ئو شتانه‌ش دا ته‌نھا خودا بی‌، وه چو‌تیه‌تی و شیوازی کردن و نه‌کردنه‌کش له‌گه‌ل
سوننه‌تی پی‌غم‌م‌بردا (صلی الله علیه وسلم) پی‌کاوپیک و ته‌بابی.

وه‌ئو کردارو گفتارانه‌ش که نه‌ځامدانیان خودا پی‌ی خو‌شه و لی‌ی

پازی نه‌وه‌یه:

ئوه‌ی خودا فرمانی پی‌کردبی‌جی به‌جی‌کړی وئوه‌ی خوا قه‌ده‌غی‌ کردوه وازی
لی‌ به‌یترئ. واته گو‌پرایه‌ل و پابه‌ندی دینی خودا بی‌هم به‌عه‌قیده و بی‌پړاوه‌پ، هم
به‌کردارو گفتار.

جا هم‌کرات په‌پړه‌ی دین و به‌رنامه‌ی خودای کرد وئوه‌ی خودا فرمانی
پی‌کردبو‌جی به‌جی‌کردو، ئوه‌ی خودا قه‌ده‌غی‌کردبو‌ وازی لی‌ هی‌نا، ئو‌ئو
پیری خو‌شه‌ویستی و ملکه‌چی بو‌خودا دهرپړیوه و خودای به‌پرسترای خو‌ی داناوه و
پرستنی بو‌خودا نه‌ځام داوه.

به‌لام نه‌گه‌ر ئینسان په‌پړه‌ی دین و به‌رنامه‌ی غه‌یری خودا بی‌ وئوه‌ی خودا
فرمانی پی‌کردبو‌جی به‌جی‌نه‌کا و، ئوه‌ی خودا قه‌ده‌غی‌کردبو‌ وازی لی‌ نه‌هی‌نا

، ئەوا خوشەویستی و ملکهچی بوّ خودا دەرئە بریو و پەرستنی بوّ خودا ئەنجام
نەداو.

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحة: ٥) .

واتە : خودایە تەنھا توو دەرپەرستین بەجۆرێک ئەوەی توو پێت خوش بێ و پێی پازی بێ
 جێ بەجێ دەکەین، و ئەوەی توو پێت ناخوش بێ و لێی ناپازی بێ وازی لێ دێ نین و
 تووخی ناکەوین، وە هەر لە تۆش داوای کۆمەکی دەکەین بوو ئەوەی یارمەتی دەرمان
 بێ بوو تەنھا پەرستی خۆت.

کەوابوو:

ئینسان ناتوانی بەتەواوی ئەو بەندایەتی و عیبادەتە جێ بەجێ
کات کە لە پێناویدا دروست بوو تارەکو : ئەپرێ خوشەویستی و ملکهچی
 بوو خودا دەرەبڕی، وە ئەو خوشەویستی و ملکهچیش وای لێ بکات گۆڕایەلی
 تەواو بوو خواي پەرورەدگاری دەرەبڕی و فرمانەکانی جێ بەجێ بکات و تووخی
 حەرامکراوەکانی نەکەوێ .

جا ئینسان هەتا زیاتر پابەندی دینی خودا بێ و چاکتر جێ بەجێ کاری فرمانەکان
 بێ و باشتەر لە حەرامەکان دوورە پەرێز بێ، ئەوا تەواتر خوشەویستی و ملکهچی بوو
 خودا دەربرێو، بەوێش عیبادەتی کاملتری بوو خودا ئەنجام داو .

بەپێی ئەو باسە پێشوو ئەتوانین بڵێین:

پابەندبوون بە حەلال و حەرامەکانی خواي پەرورەدگارەو، بەشێکە

لەو عیبادەتەي کە ئینسان لە پێناوی دا دروست بوو:

وەکو خودا خۆی دەرئەفرموی :-

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا مِن طَائِفَةٍ مَّا رَزَقْنَكُمْ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾

﴿البقرة: ١٧٢﴾ واتە: ئەي ئەوانەي وابەرەتەن هێناو، ئەو رۆزی یە پاک و سود

به‌خشانه بخون کپیتمان داون و سوپاس گوزاری بۆ خوا بکمن، نه‌گمر به‌راستی به‌ندایه‌تی بۆ
ئمو ده‌کمن.

لیرده‌دا خوی گموره ده‌فرمووی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِتْيَاهُ تَعْبُدُونَ﴾ واته: نه‌گمر راست
ده‌کمن عیباده‌ت و به‌نده‌یی بۆ خوا ده‌کمن ئنوا ده‌بی به‌شهریعه‌تی خواوه پابه‌ند بن و
هه‌رچی خوا بۆی هه‌لال کردوون ئیوه‌ش ده‌بی به‌هه‌لالی بزائن و ئینی به‌هه‌رمه‌ند بن و
هه‌رچی خوا حه‌رامی کردووه ده‌بی به‌حهرامی بزائن و خوتانی لی به‌دوور بگرن.

﴿إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ (یوسف: ۴۰)، واته: حوکم ی حق و
دادپه‌روه‌ری ته‌نها حوکمی خوایه که شیای ئموه بی هه‌لال و حه‌رام دیاری بکات، وه
فرمانی کردووه که جگه لئو نه‌په‌رستین و به‌ندایه‌تی بۆ کسی تر نه‌که‌ین ته‌نها خوی
نه‌بی.

لیرده‌دا خوی په‌روه‌ردگار ده‌فرمووی: ﴿إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ باسی حاکمیته‌تی خوی ده‌کات
که دیاری کردنی هه‌لال و حه‌رام و فرمان و نه‌هییه، پاشان پابه‌ندبوونی ئیمه‌ش به‌و
حاکمیته‌ت و هه‌لال حه‌رامی که خوی دیاری کردووه به‌عیباده‌ت و ته‌نها خواپه‌رستی
وه‌صف کردووه، که ده‌فرمووی: ﴿أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ وه فرمانی کردووه که جگه
لئو نه‌په‌رستین و عیباده‌ت بۆ کسی تر نه‌که‌ین ته‌نها خوی نه‌بی.

جامادام:-

پابه‌ند بوون به‌ حوکم و شه‌ریعه‌ت و هه‌لال و حه‌رامی خواوه عیباده‌ت و
په‌رستن بی بۆ خودا.

که‌واته:-

پابه‌ند بوون به‌به‌رنامه و هه‌لال و حه‌رامی هه‌رکه‌س و لایه‌نیکی دیکه
به‌ندایه‌تی و په‌رستن ئه‌نجام دانه بوئه و که‌س ولایه‌نه .

هه‌ر وه‌کو خوی په‌روه‌ردگار باسی حال و کرداری گاور و جوله‌که‌مان بۆ ده‌کات که یه‌کێک
له‌ سه‌ره‌کیترین هوکار و ناقولاترین پیشه‌یان و قیزه‌وترین سیفه‌تیان که بووه‌مایه‌ی

کافربوونیان و له رینگا ده‌چونیان نموه بوو که : حلال و حرامی غهیری خودایان قبول
 کرد و بهرنامی ژبیانیان له غهیری خوداوه وەرگرت و بهرنامی خودایان پشت گوی خست
 و نموی بدلیان بوو هیشتیانمده و نموی بدلیان نه‌بوو لایان برد یان گوزیان و ده‌ست
 کاریان کرد، تا بهو جوړه حوکم و شریعتی خودایان له کارخست .
 وه‌کو خودا ده‌فرموی :

﴿ اتَّخَذُوا أَسْمَاءَهُمْ وَرُءُوسَهُمْ أَرْكَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
 وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مُبَاحَتُهُ عَمَّا
 يُشْرِكُونَ ﴾ (التوبة: ۳۱)

واته: جوله‌که و گاوه‌کان زاناو پیاو چاکه‌کانی خوینیان کړدبوو به خوا
 له‌غیری خوا، چونکه وکړدبووینیان به فرمانپه‌وا و به‌پیشچواندی شرعی خوا
 حلال و حرامیان لى وەرده‌گرتن ، وه (عسی)ی کورې (مریم)یشیان کړدبوو به
 خواجه‌کی تر له غهیری خوا ، چونکه کړدبووینیان به فریاد‌گوزاری خوینان، له
 کاتیکدا داویان لى کرابوکه پمرستن و به‌ندایه‌تی تنها بو‌یه‌ک پمرستراو بکمن
 که (الله)یه ، چونکه غهیری نمو هیچ پمرستراویکی حلق نی یه که شیاوی نموه
 بى پمرسترت ، وه نمو خودایه زور نمو به‌رزوو پاکتر و پیوژتره که شریک و
 هاوبشی بو دابنری له عیباده‌ت و پمرستن دا.

(عدي) کورې (حاتم) پيش نموی موسلمان بنی گاوریوو، که‌گویی له پیغمبر(صلی
 الله علیه وسلم)بوو ثم نایه‌تی ده‌خوینده‌وه ، پی ی سیربوو که چوڼ زاناو پیاو چاکان
 ده‌کرتن به‌خواو ده‌پمرسترتن، بویه وتی :-

((إِنَّا لَسْنَا نَعْبُدُهُمْ)) وتی :ئیمه عیباده‌تمان بو زاناو پیاو چاکه‌کانی خومان نه‌کړدوه
 تاوه‌کو بیان که‌ین به‌خوا و بیان پمرسترتن .
 پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرموی:-

(أَلَيْسَ يُحَرِّمُونَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فَتَحَرَّمُوهُ، وَيَحِلُّونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَتَحِلُّونَ؟ قَالَ، فَقُلْتُ: بَلَى، قَالَ ((فَتَلِكْ عِبَادَتُهُمْ)))^(۱).

واته/نایا ثنوان نمودی خوا حدلّائی کردوه حمرامی ناکمن و ئیوهش شوئنیان ناکمن و بهقسهیان ناکمن و بهحمرامی نازانن ؟ وه یان نمودی خوا حمرامی کردوه ثنوان حدلّائی ناکمن و ئیوهش بهقسهیان ناکمن و حدلّائی ناکمن؟))
ووتی:- بهلّی.

پیغمبر فرمودی ((ثا نموه عیبادهت کردن و بهندایهتی کردنی ثنوانه)).

تیمامی (ابن تیمیة) (ببره حمت بی) ده فرمودی:-

(فقد بین النبی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّ عِبَادَتَهُمْ إِيَاهُمْ كَانَتْ فِي تَحْلِيلِ الْحَرَامِ وَتَحْرِيمِ الْحَلَالِ، لَا أَتُهُمْ صَلُّوا لَهُمْ، وَصَامُوا لَهُمْ، وَدَعَوْهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ، فَهَذِهِ عِبَادَةُ الرَّجُلِ، وَقَدْ ذَكَرَ اللَّهُ أَنَّ ذَلِكَ مُشْرِكٌ يَقُولُهُ (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ))^(۱).

واته: پیغمبر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پرونی کردۆتوه که عیبادهت و بهندایهتی کردنی گارو جولہ که بۆ زاناو پیارو چاکه کانیان له حدلّال کردنی حمرام و حمرام کردنی حدلّالدا بووه، نەک له نوێژو پۆژو گرتن بۆیان و پارانهوه لییان، نائهم گوێرایهتی کردنه بریتی یه له عیبادهت و پهرستبووه خوای گهرهش باسی کردوه که شیرک و هاوېش دانانه بۆ خوا وه کو ده فرمودی ((لا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ)).

که وایوو:

همرکەشی ههمان کار و پیشمی ثنوان دووباره کاتمه و به کوێره رنجکمی خوار و خێچی ثنواندا رێبکات و ثنوان ئاسا دهستکاری حوکم و دهقه شرعیه کان بکات و به گوێرهی ههواو ئارهزوی خوی و خه لکی بریار له سهر مانهوهی چه مەك و زاراوه شرعیه کان بدا، ثنوا ههمان حوکم و بریار که به سهر گاور و جولە کەدا چه سپی ئه مێش لووش ده دات و به ره و کوفر و بی باوه ری په لکیشی ده کات.

^{***} رواد الترمذی، والبیهقی فی الکبری ۱۱۶/۱۰، وحسنه الالبان فی (غایه المرام).

^{***} الفتوی ۶۷/۷.

لهوهوه دهردهكهوېت :

كه غهيري خوا به فرمانبرهوا زانين به جوړيك كه به شياوى ئموه دابنرى جهلال و حرام ديارى كات، وه ئيعتقادبوون بهوى كه غهيري خوا بوى ههيه سهرچاوهى فرمان و نههى و شمرىعت و بهرنامه و ياسادانان بى، يان شتيك كهخوا جهلاى كردهى، ئمو بهحرامى دابنى يان بهپيچموانموه ، ئمو به (اله) كردنى ئمو كس و لايهنهيه و عيبادت و پمرستن نهجام دانه بويان .

بويه: ئا بهو جوړهه كه وترا خواى بهروهردگار گوپرايهلى كردنى غهيري خوئ
و پابهنبوون بهدين و بهرنامهيهكى تر جكه لهدين و بهرنامهكهى خوئ
بهشيرك و هاوبهش بو خودانان ناوبردوه.

وهكو دهفرموى :-

﴿وَلَنْ أَطْعَمُوهُمْ لَكُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (الأنعام: ١٢١)، واته: نهگمر گوپرايهلى بى باوهوان
بن و پابهندى جهلال و حرامى ئموان بن، ئمو ئيوهش وهكو ئموان دهبن به موشريك .
﴿يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بِدِئَابِكُمْ كَافِرِينَ﴾ (آل عمران: ١٠٠)، واته: ئمى ئموكسانى باوهرتان هيتاوه نهگمر گوپرايهلى كۆمهلتيك
لهگاوو جولهكه بكم لهجهلال و حرامدا و پابهندى دينى ئموان بن ئمو لهدين و ئيمان
پاشگمزان دهكمنوه و كافر دهبن .

* خواى بهروهردگار فرمانى پى كروين كهپى باوهربين به حوكم و
بهرنامهو جهلال و حرامى غهيري خوئ و غهيري خوئ به فرمانبرهواى
خومان نهزانين، نهگمر نا بهكافر بى باوهر حيساب دهكرين نهك به
موسلمان و باوهردار.

وهك لم نايهتدا دهردهكهوى :-

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظَّالِمِينَ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

﴿٦٠﴾ (النساء: ٦٠) .

واته: تايانا نايینی کسانیک همن گومانی نموه دهبمن و بانگهشی نموده کمن و لاف و گمزانی نموده لیده دهن که تیمان و باوه ریان هدی بهر قورئانی که بو تو دابزیوه و به نموانهش که له پیشت تووه دابزیوه ، له گهل نموه شدا دهیانموی داد گمری خویمان بهر نموه بو لای تاغوته کان و دهیانموی پابهندی حوکی غهیری خوا بن و غهیری خوا ده کهنه فرمانه دای خویمان، له کاتیکدا خوا فرمانی کرده پیمان که کافرن به حوکم و بهرنامه غهیری خوی و داوی کردوه لیان که حوکم و بهرنامه غهیری خوی قبول نه کمن ، چونکه شهیتان بهموی حوکم و بهرنامه دهستکرده کانی مروثموه دهیموی گومرایان کات و له ریگی بندهی و خواهرستی که بهشیکی پهیره ویکردنه له حوکی خوا و لیان کات و بهرهو شیرک و کوفر که بهشیکی پهیره ویکرنه له حوکی غهیری خوا په لکیشیان کات .

که و ابوو:

هرکات ئینسان بهو شیوازه ژیا که خودا داوی لی کردوه و پابهندی
حلال و حرامی دینی خودا بوو، هم به عه قیده و بیروباوه، هم به
کردار و گفتار، نه و نه و کاته عبادت و بهندهی بو خودا نه نجام داوه.

بو به پیویسته ئینسان حلال و حرامی خودا قبول کات و پی رازی بی و نموهی خودا حلالی کرده به حلالی بزانی و نموهش خودا حرامی کرده به حرامی بزانی، نه گمر نا سمری لهو کوفرو بی باوه ری و شیرکوه درده چی که گاورو جوله کمی لووش دا.

وه همروه ها پیویسته به کرداریش بو حلال و حرامی خودا یه کلابی و نموهی خودا فرمانی پی کرده چی به جی کات و نموهی و حرامی کرده وازی لی بهینی، نه گمر نا سمری له تاوان و سهریچی و مه عصیه نموه درده چی .

بۆيە مەۋژ گەر بېمەۋى تەنھا خۇدا پەرست و مەۋھىد بى و لەشېرك و بى باۋەرى بە دووربى، ئەۋا پېتۈستە تەنھا خۇدا بە پەرستراۋ بزانى بەۋى تەنھا ئەۋ بە شىۋى ئەۋە بزانى كە ھەلەل و ھەرام دىۋارى كات و بى باۋەرى بى بە ھەمەۋ دەستور و ياسا و بەرنامەيەك كە ھەلەل و ھەرام دىۋارى دەكات بە پېچەۋەنى دىنى خۇدا.

ۋە ھەمەۋە ھە بۆ ئەۋە بە تەۋاۋى بەندايەتى بۆ خۇا بىكات و ھەق و مەفى تەۋھىدو يەكخۇاپەرستىيەكەى بدات، ئەۋا پېتۈستە ھەلس و كەۋتەكانى ژىيانى بەگۈيرەى ئەۋ دىن و بەرنامە ھەلەل و ھەرامە بى كە خۇدا بۆ ئىنسانى دىۋارى كەردوۋە، لە ژىيانى خىزانىدا، لە مەمە ئەۋ كېرىن و فرۆشتىنىدا، لە قەسە كەردن و نان خۇاردنىدا، لە تەعامول و ھەلس و كەۋتىدا، لە جل و بەرگ و پۆشاكىدا، لەرۆشتن و پىكرەنىدا، ھەمەۋە بە گۈيرەى ئەۋ پىنمايانە بى كە خۇدا ۋەكو ياساۋ رېسا و شەرىع بۆى دىۋارى كەردوۋە . بەلام ئەگەر ئىنسان بە كەردار بە پېچەۋەنى بەرنامەى خۇا جۇلايەۋە يان لە ھەندىكا ۋابوۋە كە خۇدا داۋاى كەردوۋە، بەلام لە ھەندىكى تەدا ۋا نەۋبوۋ، يان بەشىكى ژىيانى بە گۈيرەى شەرىع بوۋ، بەلام بەشىكى تەرى بەپىى ى ھەۋاۋ ئارەزوى خۆى يان خەلكى تەربوۋ، ئەۋا بە تەۋاۋى بەندايەتى بۆ خۇدا نەكەردوۋە و ھەق و مەفى تەۋھىدەكەى نەداۋە و يەكخۇاپەرستىيەكەى نەقەس و ناتەۋاۋە، ۋە بەگۈيرەى دورى لە شەرىع و نەزىكى لە تەۋان تەۋھىد و يەكخۇاپەرستى يەكەى لاۋازو دەبى، چۈنكە لە ھەمەۋ بەشەكانى ژىيانىدا بەۋ شىۋازە نەژىۋاۋە كە خۇا بۆى دىۋارى كەردوۋە داۋاى لى كەردوۋە .

جا خۇاى پەرۋەردگار ئاين و بەرنامەيەكى بۆ رەۋانە كەردوۋىن تەۋەكو ئىمەش پەپەرەۋى بىكەين و ھەلس و كەۋتەكانى ژىانمانى پى رىك بىخەين و بىكەينە بەرنامەى ژىانمان ۋە ھەلەل و ھەرامى لى ۋەرىگەرىن، بۆ ئەۋە ئەۋ مەبەستە بەدى بەپىن كەخۇاى پەرۋەردگار ئىمەى بۆ بەدىيەننى خەلق كەردوۋە، كەبەندايەتى كەردن و پەرستىيەتى بەتاكو تەنھا.

و تهنه دین و بهرنامه یه کیش که خوا پی ی رازی بی که بنده کانی پهیرهوی بکمن
و حالال و حرامی لی وهرگرن ناینی پیروزی نیسلامه جگه لهو هیچ بهرنامهو
دینیکی تری پی قبول نی یه و لی رازی نییه .
وه کو ده فمرمووی :-

﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ واته : رازیم که دینی نیسلام بهرنامه و یاسار
رئسای ژیانتان بی . ﴿(المائدة: ۳)﴾ .

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (آل عمران: ۸۵) ،
واته هرکس دین و بهرنامه یه کی تر جگه له نیسلام قبول کات و
شوینی بکمو و یاسا و دهستوری ژیان و حالال و حرامی لیوه وهرگری ، لهوا لیی
وه رناگیری و لی قبول ناکری و له قیامه تیشدا له زهرمه ندان ده بی .
وه کو خوی گهوره ده فمرمووی :

﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ
اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (۱۲۳) ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى﴾ (۱۲۴) .
(طه: ۱۲۳-۱۲۴) .

چاکه له منهوه رینمایی و بهرنامه ی ژیانتان بو هات پیویسته پهیرهوی لهو
بهرنامه بکمن و شوینی لهو دینه بکمون که تهنه خودا بهشیای پرستن داده نی ،
لهوسا لهوه پهیرهوی له رینمایی من بکات و لهو عیباده تهی که بوی دروست بووه
جی بهجی کات لهوا نه لدونیا گومرا نه بی و سرگردان نه بی ، وه نه له قیامه تش
دوچاری بدهختی و سزا نه بی .

وههركميشش لهر پيښمايي و بهرنامه ي من ږوو وهرگيړي وئو عيباده تمي كه بوي دروست بروه وازي لي بهيني ، نوه له دونيادا به چاره پره شي و تال ژيني ژيان به سمر ده بات ، وه له قيامه تيش سزاو نازاري به تيش چاره پري ي ده كات و به كوږي خودا حمشري ده كات .

وهكو وتمان تنها دين و بهرنامه يه كيش كه خودا بي ي رازي بي كه بهنده كاني په پروه ي بكن و هلال و حرام ي لي وهرگن ثاني پيروزي ئيسلامه جگه له و هيج بهرنامه و دينيكي تري بي قه بول ني يه و لي ي رازي نيبه . نهمه ش له بهر نهمه يه كه خوي مرؤقي دروست كړد ووه تنها خويشي مافي نهمه ي هه يه و شياوي نهمه يه كه به بهرمان پړه و بزانري و بهرنامه ي ژيان دابني و شهريعت و ياسا داپريزي و هلال و حرام ديار ي بكات .
چونكه :

«ثم بونموره و گمردونه له سمره تاوه خوي پموره دگار خوي هينايه بون بههمو سيفهت و خاسيه ته كاني يمه (الخالق) .

« پاشان مانموي ثم بونموره همر به دهستي خويته تي همر نمو به پروه ي ده بات ، بهيني ياساو ريسايه كه خوي بوي داناوه (المدير) .

كه ابوه : بونموره بوون و نه بوني بنده به خواوه ، نه گمر خوا دروستي نه كړدايه و خهلقى نه كړدايه نه نه بوو ، همروه ها مانموي بونموره يش بنده به خواوه نه گمر دهستي لي همدا لخوا ده چي .

بويه :- همروه چون بووني گمردوون و بونموره پيوستي به خوي پموره دگاره و بو پديد بووني په كي له سمر خوا كموتوه بهي خوا نابي :

به هه مان شپوه :

بمړتوبه چونی ژبانی بونموه ریش و بمړده وام بونیان پتوبستی به خواي پمړودگارو و بۆ مانموه یان په کیان له سمر خوا کموتوبه، نه گمر خوا دهست له بونموه بمړدا نموا ناتوانن له سمر ژبان بمړده وام بن و درېژنه بمژبان بدن .

سمرنج دهري ثم گمردوونه جگه له تمواوی و پوختی نایابی و بڼ خوش و خالی چیت نایبڼی، ته ناندت بۆ یهک دانه خوش و ناتمواوی بگمړی نایدوزیتمه .

نه گمر یه کینک لهم گمردوونه رامیني تیده گات چند به پوختی و نایابی خولقی تراوه و همموه شتیک به نه ندازه ی گونجاوی خو ی له شوینی شیایو خو ی دانراوه له دروست بویندا نمو پمړی دانایی و زانایی تیدا ره چاو کراوه .

وه کو خواي پمړودگار خو ی ده فرموی :-

﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِن تَفٰوُتٍ فَانْزِجِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ

مِن فُطُوْرٍ ﴿٢﴾ ثُمَّ اَنْزِجِ الْبَصَرَ كَرْنٰیۤ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِاْ وَّهُوَ حَسِيْرٌ ﴿٣﴾﴾ (الملك: ۳ -

۴)، واته: خاوه نی یتوبه نمو زاتیه که حوت ناسانی له سمر یهک دروست کردووه، وه له نار دروست کراوه کانی خوا دا هیچ نارېکی و نا تمواویهک نایبڼی به لکو لهو پمړی تمواوی و مه حکم میدان، جا نه گمر لهو راستی یه گومانیکت هدیو چاو بگپړو ببینه، بزانه هیچ نارېکی یهک دهیښی ؟، پاشان جار له دوی جار چاو بگپړه و بپروانه سمره نجام چاوت بمزه بونی ده گمړیتمه و هیچ ناتمواویهک له گمردووندا نادوزیتمه .

جا همروهک چو ن له دروست بوونی بوونموه ردا نارېکی و کرچ و کالی نایبڼی، بههمان شیوه نمو بهرنامو ریسیایه که بوونموه بمړتوبه ده بات و کراوه به سیستمی ژبانی بوونموه ناتمواوی کهم و کورې تیدانی یه .

همروه ها همروهک چو ن گمر له دیارده سروشتی یه کانی ثم بونموه ره همروهک و زیادیهک له نه ندازه و قه باره و خپرایي و چو نیه تی و چندیتی دا بکری، ژبان و وه زع تیک ده چي، بههمان شیواز گمر به نه ندازه ی نوکی ده رزیهک ده ستکاری نمو یاسار

رێساو بەرنامەییە بکری ئە خودا بۆ بەرپۆه چونی بونەوەر دایناو ، ئەوا بە تەئکید ئەک هەر حال و گوزەرانی تێک دەچوو بەلکو هەر ئەسەرەتارە دروست نەدەبوو.

کەبابو: تێکرای ئەم بوونەوەرە و گەردوونە بەجۆریک دروست کراوە و هەڵخراوە و ، بەشیوازیکی هەڵدەسوێ و بەرپۆه دەچێ ، لەگەڵ ژیان و گوزەرانی مەژۆدا گوێخێنراوە و سازینراوە ، کە ئەک هەموو بگەر گەر تەنها شتێک ئەشتەکانیشی شیو و چۆنیتێکەمی بگۆڕی ژیان و گوزەرانی ئینسان تێک دەچێ.

جا هەروەک چۆن بونەوەر و گەردوون دروست بوون و بەرنامەیی بەرپۆهچونی ئەلایەن خواوەیە ، بەهەمان شیو مەژۆش هەروایە ، مەژۆ دروست بونەکەمی لەخواوە سەرچاوەی گرتوو و بەهۆی ئەووە ئەنەبونەوەر هاتۆتە بوون ، بەهەمان شیو بەرنامەیی بەرپۆه چونی ژیاڵیشی هەردەبێ ئەلایەن خوداوە بۆ دیاری کړی.

خوای پەروەردگار لە چەندەها شوێنی قورئاندا ، ئەو پاستی یەمی داو بە گۆی ی خەلکیداکە هەروەک چۆن دروست بوێان لە خواوە سەرچاوە دەگړی ، بەهەمان شیواز دەبێ حەلāl و حەرامیان هەر لەخواوە بۆ دیاری بکړی ، وەبەرنامە و یاساگانێ ژیاڵیان تەنها ئەووە وەرگیرێ. وەکو دەفەرموی :

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ (الأعراف: ۵۴) ، واتە: ئاگادارین دروست بوونی مەخلوقات و بەدیياتنیان تەنها ئەلایەن خوداوە پێک خراوە و بەدییهێنراوە ، بەهەمان شیواز بەرنامەیی ژیان و حەلāl و حەرامیشیان هەر ئەلایەن خوداوە بۆ دیاری دەکړی و بوێان دەنیرێ .

جا مەژۆ کە یەکیکە لەدروست کراوەکانی خودا ، وە خوای پەروردگار سروشت و فیتەرەتێکی لە مەژۆدا دروست کردووە ، هەر بەگۆڕەیی ئەو سروشت و فیتەرەتە کە لە مەژۆدا هەیه خوای پەروردگار دین و بەرنامەیی بۆ ناردووە.

وه تهر بمرنامو دینهی که خوا بوژیکه‌خستنی ژیا‌نی ئینسان ناردوویم‌تی هم له گه‌ل سروشت و فیت‌ره‌تی مرژ‌دا گونجی‌نراوه، هم له گه‌ل یاساو پ‌یسا‌کانی به‌پ‌ت‌وه‌چونی گه‌رد‌ون‌یش‌دا ساز‌نراوه.

جاهمروهك پيشتړ وتمان بونموره بهخوۍ و وهزيفهكانى يموه لهپيښاو مروڅدا دروست بووه و بديها تووه، جا همركات مروڅ ژيان و گوزهرانى بهپي ى ئمو بهرنامو ياسايه بوو كهخوا بوى داناو، ئمو ئيش و وهزيفمى مروڅ لهگمل ياساو پيساكانى گمردوونيشدا سازگارو تمبا دهن، بويه بونمورهش خزمهت كارى مروڅ دهكات و لمبرژه وندى و سودى مروڅدا كاردهكات و هله دسورى .

به‌لām گهر مرۆڤ له به‌پێوه‌چونی ژيانیدا په‌په‌وه‌ی به‌نامه‌یه‌کی تر بوو، وه‌ له‌ژيان و گۆزه‌رانیدا یاساو پێسه‌یه‌کی تری بو‌خۆی هه‌لبژارد، ئه‌وا سه‌مه‌رای ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ سه‌روشتی خۆیدا تێک‌گیران و به‌ریه‌که‌موتن دروست ده‌بن، ئیش و وه‌زیفه‌که‌شی له‌گه‌ڵ یاساو پێسه‌کانی گه‌ردونده‌ دژبه‌یه‌که‌ و جیا ده‌بن، هه‌ر بۆیه‌ بونه‌وه‌ریش خزمه‌ت کاری مرۆڤ ناکات و له‌به‌رژه‌وه‌ندی مرۆڤدا کارناکات وه‌له‌ئاسورێ.

له‌قورئاندا هه‌ندی غومى رۆشن هه‌ن بۆ سەلماندى ئەم باسو ئو راستییەمان
بەجوانی بۆ باس دەکات.

بۆ نمونه خوای پیروهر دگار باسی (نوح) مان بۆ دهکات له سوپهتی (نوح) دار
دهفرموی :

﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ عَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ

نوح فرموی : ئی بیره دگار به قومه کھی خۆم ووت : داوی لیتخوشت
 بوون لهیره دگارتان بکهن و بگهڕینهوه دهست له خراپه تاوان هه لگرن.

ئەلوجا (نوح) فەرمووی :- ئەگەر ئێسە باوەربەینن و تەنها خودا بپەرستن و پەشیمان ببنەوه لەشەریک بۆ خودا بپارێدان، ئەوا بارانتان پەیتا پەیتا و بەلێزمە بۆ دەبارێ، وە دارایی و منداڵی زۆرتان پێ دەبەخشێ، وەچەندین باخ و بێستانتان دەدات، وەئای پواری زۆرتان بۆ بەدی دێنێ .

(نوح) ھۆشیاریان ئەکاتسەو کە ھۆی بێ رۆزی و بێ پیتی زەوی و قات و قری و کەمی ئاو و باران و بمرەکەت ئەو شەریک و بێ باوەرێ یە کە کردوویانە بە بەرنامەی خۆیان و لەسەری دەپۆن .

بۆیە: ئەگەر مەرۆڤ بمرۆڤ ژیا کە خوا داوی لێ کردووە و دین و بەرنامەی خۆی کردە پێساو یاسای بەرپۆوەچونی ژیانی خۆی ئەوا ھەموو بونەوەر (خۆر و مانگ و ئاو و بار و باران) و تەواوی ئەو شتانەی کە لە دەورووبەردان ھاوکاری لەگەڵ دەکەن و لەبەرژووەندی مەرۆڤ دەجولێنەو و کار دەکەن.

بەلام ئەگەر بمرۆڤ شێوەیە نەبوو کەخودا داوی کردووە و لەسەر پێساو بەرنامەی یەکخواپەرستی نەجولایەو و شەریک و کوفری پەیرەوکرد، ئەوا لەبەری ئەوەی باران ببارێت بەسەریاندا، بمرۆڤ دەبارێت و دەبێتە ھۆی مەرگ، وەکو قەومەکە (لەسوط)، وەلە جیاتنی ئەوەی باران ببارێت بێتە مایمی ژیا بمرۆڤ و درەخت، دەبارێت و دەبێتە مایمی غەرق و تیا چوون وەکو قەومەکە (نوح).

کەواتە :-

ئیش و کاری بونەوەر و مەرۆڤ پەیوەندی توندوتوێلی پێکەو ھەبە و ناتوانرێ ئیشەکانیان لێک داپەرێ، بۆیە ئەو یاسا و پێساوی بۆ بەرپۆوەچونی بونەوەر و ژیا بمرۆڤ دادەنرێ پێویستە سازتەر و گونجاوین لەگەڵ یەکتەر و دژبەییەک و جیا نەبن .

جا لەبەر ئەوە :-

پيويسته هممو لايه نه كانى ژيانى مرؤځ به گويږه ي سيستم و ياساو بهرنامه يه ك
رېښكخري، كه همم له گهډل سروشتى مرؤځ خوي دا بگونجى، همم له گهډل ياساو
رېښاكانى گمردونيشدا بسازى .

دياره نهمهش كسيك ده توانى رېښكى بخات و نه بخامى بدات كه سروشتى همدووكيان
(مرؤځ و گمردوون) ي له پيش چاوبى .

جا ته نها كسيك كه سروشتى (مرؤځ و گمردوون) ي له پيش چاو بى و نهم سهر
نموسه رى گرتبى كسيكه كه:-

خاوهنى عيلم و زانستىكى بى سنورى وابى كده و رى هممو شتيكى گرتبى و
شتيك نمبى له عيلم و زانسته كى دهرچى، وه خاوهنى تواناو ده سلا تيكى ره هاى وابى
كه هيچ شتيك له سنورى ده سلا ت و تواناى قوتارى نمبى .

چونكه:

عيلم و زانسته بى سنوره كه پيويسته: بى نموى همم عيلم و زانستى به سروشتى
مرؤځ و گمردوون همبى، همم عيلم و زانستى به سهر هممو رېښاكانى ژيان دا همبى،
تاوه كو بزائرى كه كام بهرنامه و رېښا بى مرؤځ گونجاوه بى نموى همم له گهډل سروشتى
مرؤځ بگونجى، همم له گهډل سروشتى گمردونيش بسازى، وه تاوه كو بزائرى له سهر جهمى
هممو نمر رېښاكانى له دونيادا دينه بهر ده مى مرؤځ كاميان گونجاو له باره بى مرؤځ و
له گهډل سروشتيدا تيك ناگيرى .

وه همروه ها ده سلا ت و توانا كمش پيويسته: تاوه كو به هويوه وابكات نمر سروشتى
كه مرؤځ و گمردوونى له سهر دروست بوون بهر ده وام بميننوه و نه گزيږن، تاوه كو له گهډل
بهرنامه و رېښاكاندا گونجاوى و سازگارى بپاريزن پيويستى به گورڼان نمبى .

جا له بهر نه وه ي:-

مرؤځ نمر علم و زانستى كه هيه تى سنورداره و ناتواوه، وه هممو رېښاكانى ژيان
شاره زاننى يه و لى ي شاروايه، نه نانه ت نزيك ترين ساتى داهاتویشى له بهر چاوى

یو چندين بمریستی لمریدایه، وه عیلم و زانستی تمراوی بهسمر سروشتی مرؤفدا
نی یه و لیتی بی ناگایه:

پویه :-

ناتوانیت لهسمرجهمی ئو هممو ریگیانمی ژبانیدا ریگای گونجاو و لهبار بدوزیتمه
و دهست نیشانی بکات که ههماهنگ و گونجاو بی له گهل سروشتی مرؤفدا.
سرای نموش، مرؤف عیلم و زانستهکی ناتوانیت پمی بههممو یاساو ریساکانی
گمردوون بمریت و درکی سروشتی تاک تاک و سمرجهمی گمردوون بکات، بزیه
ناتوانی بمرنامهیهک بژ ژبانی مرؤف دابنی له گهل سیستم و یاساکانی گمردونیشدا
ییسازینی و بیگونجینی.

که واته مرؤف زانسته کهی ناته واته چونکه :-

همم پمی بمریگای گونجاو نابات لهسمرجهمی ریگاکانی ژبان، وه همم زانستی
بمسروشتی خوی و گمردوون نی یه و سروشتی ئو دوانمی لهپیش چار نی یه.
که وابهو :- مرؤف بههیچ شیویهک ناتوانی بمرنامی ژبان بمرؤف دابنی و ریگای
گونجاو بژ مرؤف دیاری بکات له کاتیکدا خوی هیچ شتیک دهریاری ئو ریگایه
نازانی.

جاله بهر نه وه :-

تهنها ریگه چارهی مرؤف نه وه یه ههر وهک چوون دروست بوون و
سروشاندنی له خوا وهیه، بههممان شیوه دهبی دین و بهرنامهی
ژیانیشتی ههر له خوا وه بو دیاری کری .

* همر لهبهر نممه بو :-

همر له گهل دابزینی (نادهم و حوا) بژ سمرزهوی، خوی پمروهر دگار بمرنامه
شریعت و یاساو ریسای ژیانیشی بژ دابزاندن، کده بییت بهینی ئو بمرنامه خوایه
ژبان بمری بکری و دهستوری ژبان تنها له خوا وه درگیری.

﴿ قَالَ أَهَيْطًا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٣٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ آفَاقًا ﴿١٣٤﴾﴾ (طه: ۱۳۳ - ۱۳۴) ،

دوای ئهوی که خودا فرمانی دا بدهد بزینی (ئادهم و حوا)، پاشان فرموی :-
جاکه له منموه ریتنمایی و بهرنامهی ژیاانتان بۆ هات پیتویسته پهیرهوی لهو
بهرنامه بکهن و شویتنی ئهو دینه بکهن، ئهوسا ئهوی پهیرهوی له ریتنمایی من بکات
و ئهوی من دیاریم کردوه بهو شیوازه ژیا ئهوا نه له دونیا گومرا ئهبی و سهرگهردان
ئهبی، وه نه له قیامهتیش دووچاری بدهختی و سزا ئهبی. وه ههر کهشیش لهو
ریتنمایی و بهرنامهی من پوو وهرگیرئ و پهیرهوی بهرنامهیهکی تربی، ئهوه له
دونیا دا بهچاره پرسی و تال ژینی ژیان بهسهر دهبات، وه له قیامهتیش سزاو نازاری
بهتیش چاره پرسی دهکات و به کویری خودا حهشری دهکات.

بۆیه دهتوانین بلێین :

هاوسازگاری و هاوگونجایی له نێوان بهرنامهی خواو سهروشتی مرۆڤ

شتیکی روه و بێ چه ندوو چوونه :

﴿ جا ههروهک چۆن : ﴾

خوای پهروهردگار لهناو همموه ههسارهکانی گهردوون دا زهوی بۆ مرۆڤ ههلبژاردوه،
کهزهویش به جوړیک سازکراوه و ههلهخواوه، کههل و مهرجی ژیان و گوزهرانی ئینسان
برهخسینئ و سهرجهم پێداوێستی یهکانی بۆ فهراهم بهیستی، کههیچ شتیک نی یه
مرۆڤ پیتویستی پێی بێ و لهزهوی دا دهست نهکموئ و به جوړیک که مرۆڤ پیتویستی
بهوه نی یه پوو له ههسارهیهکی تر بکات، وه ههر ههسارهیهکی تر ههلبژیرئ ئهوا ژیان
و گوزهرانی لی تیک دهچئ، چونکه له گهل پینکهاتهی لاشه و بدهنیدا ناسازی و
ناگونجی.

به هه مان شیوه:

له ناو ههموو یاساو رێساکاندا خوای پەرورده گار بهرنامو دینیکی تاییهتی بۆ مرۆڤ ههلبژاردوو و دیاری کردوو، وه ئهو دین و بهرنامهش بهجۆرێک دانراوه و نێرراوه که ههرچی خێرو خوشی و بهرژهوهندی ئینسانه تییدا پهچاو کراوه و دیاری کراوه و، ئینسان بههاتنی شریعت و بهرنامهی خوا پێی سهرفرازی و عیزهقهندی و بهختهوهی و ئۆخ ژینی و خوش ژینی راستهقینهی ههمه لایه نهی پێشان دراوه و گهواره ترین چاکهی له لایهن خواوه له گهڵ کراوه و چاکترین نیعمهتی پێی به خشراوه.

وه ئهو بهرنامو شریعهتی خوا هیچ شتیکی نههێشتۆتوه و باسی نهکردبێ که مرۆڤ پێوستی پێی بێ و زهروهرتی ژبانی بێ، بهجۆرێک ورده کاری لهشتهکاندا کردوو و وردو پرشتی ڕۆشن کردۆتوه که ئیتر مرۆڤ پێوستی بهوه نی یه ڕوو له دین و بهرنامهیهکی تر بکات، بۆیه ئینسان گهر ههردین و بهرنامهیهکی تر ههلبژێری ئهوا ژبان و گزههانی لی تێک دهچێ، چونکه له گهڵ سروشت و فیتیهتی دا ناسازی و نا گوغی.

دیاره ئهوهش شتیکی ناسایی و گونجاوه و له خوای زانا و بهتوانا دهوهشیتهوه که بتوانی شریعت و دین و بهرنامهیهکی تێرو تهواو بێ ههلهوه لهی وا بۆ ژبانی ئینسان دارپێژی کههێندهی نوکی دهزیهک کهم و کورێ و خوارو خێچی تییدا نه بێ، وه ههرچی خودای زانا و بهتوانا فرموویتی و ناردیتی له لوتکهی ههر بهرزی راستی و داد گهریدایه، چونکه خوای پەرورده گار خوای ئینسانی دروست کردوو و خولقاندوو، وه سروشت و فیتیهتیکی له مرۆڤدا سروشتاندوو، وه ههر به گۆڕه ی ئهو فیتیهت و سروشتهی که مرۆڤی له سهر سروشتاندوو بهرنامو شریعهتی بۆ ناردوو، بۆیه شریعهتی خوا و بهرنامه کهی پر به پێستی ژبانی ئینسانه و سازگاری و هاوگونجایی له نێوان بهرنامهی خوا و سروشتی مرۆڤ شتیکی ڕوون و بێ چههندو

چوونه.

همروه‌ها خوی دادگهر و حکیم زور به پرونی و پاشکای رایگه‌یاندوه که (شریعت و بهرنامه‌ی خوا) و (سروشت و فیت‌ته‌ی نینسان) دور روی یدک حقیقه‌تن و له‌سداسد پینکاوینک و گونجاوو وه‌ک یدکن.

وه‌کو خوی ده‌فرموی:-

﴿ فَأَقْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (الروم: ۳۰)،

واته: به جوانی و پاکی پروبکه له‌دین و بهرنامه‌ی یدک‌خواپهرستی، نمودینه‌ی که خوا سروشتی خه‌لکی له‌سمر سروشتاندوه و گونجاندوه، دروست کراوه‌کانی خوا گزپانی به‌سپردا نایت بویه دین و بهرنامه‌ی ژیانیشی نابی بگزپدری، نا نموه‌ش دین و بهرنامه‌ی راست و دروسته چونکه تمنها خدا به پهرستراو ده‌زانی و حلال و حرام له‌مروه وهرده‌گری، به‌لام زوربه‌ی خه‌لکی نایزان.

که‌وا‌بوو:-

(شریعتی خوا) و (سروشتی خه‌لکی) همدووکیان له‌یدک سمرچاوه‌ه هاتوون و یدک خاوه‌نیان هه‌یه.

(سروشتی خه‌لکی) دروست کراو و کرده‌وی خواجه، وه (شریعتی خوا) ش فرمان و فرمایشتی خدایه، جاییگومان خودای زانا و به‌توانا فرمایشت و کرداری کۆک و تمبان و دژبه‌یدک و جیانین.

که‌واته:-

حوکمی حق و دادپه‌روه‌رانه تمنها حوکمی خواجه، همدوه‌ها تمنها نموه که‌شیاو بیت شریعت و بهرنامه‌و حلال و حرام دابنی فرمانی کردوه جگه له‌و نه‌پهرستین، وه شرع و دین وهرنه‌گرین تمنها له‌مروه نه‌بیت.

﴿ذَلِكَ الَّذِي أَلْقَيْتُ﴾ شەرىعت و بەرنامەى خودا گونجاو و لەبارە لەھەموو رەوانگەيەكمو، چونكە پێكارپێك و ھەماھەنگە لەگەڵ سروشتى مرۆڤ دا، وە شەرىعت و بەرنامەكمى لەلوتكمى ھەرە بەرزى راستى و دادگەرى داىە ﴿وَكَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا﴾ (الأنعام: ۱۱۵).

بەلام بەداخموە ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٣٠﴾ زۆرى خەلكى ئاوەھا دینى خویان نەناسیووە، چونكە نەزانن، بۆیە حوكمى خوا – كە دروست كاربانە – رەت دەكەنمو و حوكمى مرۆڤىكى دروست كراوى وەكو خۆیان ھەڵدەبژێرن.

﴿أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ (المائدة: ۵۰)، واتە: ئایا حوكمى جاھیلیەتیان گەرەكە؟! و دەیانمۆ كەسانى جاھیل و بى دین بن بە فرمانپەرەیان؟! بۆ كى ھەيە حوكمى لە حوكمى خوا باشتربى؟! كى فرمانى لە فرمانى خوا ھەق ترە؟! .

بۆیە مەرج نى یە ھەركەس راست بویووە پەى بمو ھەقیقەتەى شەرىعتەى خوا ببات، ھەر وەك چۆن ھەموو كەس سەر لەنھێنى یەكەانى بونمو و دەركات، بەھەمان شێوە ھەموو كەس ھەست بمو ناكات كە شەرىعتەى خوا لەلوتكمى ھەرە بەرزى دادگەرىداو، پەى بمو نابات كە بەرنامەكمى ﴿وَكَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا﴾ (الأنعام: ۱۱۵) بۆیە حوكمى جاھیلیەت ھەڵدەبژێرن و حوكمى خوا رەت دەكەنمو.

﴿جَا تَمُوكَسَى بِيَمُوى شەرىعت و یاسایەك بۆ مرۆڤ دا بنى كە پێچەوانەى شەرىعت و بەرنامەى خۆبى، بۆئمو مرۆڤ بەرە بەخستمو و ئوخ ژینى بەرى، پێش ھەموو شتێك و لە ھەموو شتێك زەرورتر و ئاسانتر ئەبى لەبى ئمو دابى

سروشت و فیتره‌تی مرۆڤ بگۆڕی ، تاوه‌کو بتوانی له‌گه‌ڵ ئهو یاساو به‌نامه ده‌ست کرده‌دا بیگونجینی .

ده‌ره‌نجامیش دووشته ، یان ئه‌وه‌تا ده‌وتری ده‌توانی سروشت و فیتره‌تی مرۆڤ بگۆڕی یان ئه‌وه‌تا ناتوانی ، که بویژی ناتوانی ئه‌وا خۆی وه‌لامی خۆی داوه‌تمه‌وه . به‌لام گهر بگوتری ده‌توانی سروشتی مرۆڤ بگۆڕی ئه‌وه‌ش درۆیه‌کی گه‌وره و ئاشکرا و ناقولایه ، چونکه ته‌نها کسێ که‌بتوانی سروشتی مرۆڤ بگۆڕی ، ئه‌وکه‌سه‌یه که مرۆڤی دروست کردبێ که‌زاتی (الله)یه ، وه‌ خوای په‌روه‌رگاریش به‌راشکاوی پرایگه‌یانده‌وه ، ئه‌و سروشته‌ی که‌خودا مرۆڤی له‌سه‌ر سروشتاندوه گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت .

﴿ فَأَوْمَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ

ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِن مَّا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (الروم : ۳۰) ،
واته : به‌ جوانی و پاکی رووبکه له‌دین و به‌نامه‌ی یه‌کخواپهرستی بکه ، ئه‌و دینه‌ی که‌خوا سروشتی خه‌لکی له‌سه‌ر سروشتاندوه وگونجاندوه ، دروست کراوه‌کانی خوا گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت ، که‌وابوو دین و به‌نامه‌ی ژبانه‌که‌یشی نابێ گۆرانی به‌سه‌ردا بیت ، ئا ئه‌وه‌ش دین و به‌نامه‌ی راست و دروسته چونکه ته‌نها له‌لایه‌ن خواوه داپێژاوه و له‌گه‌ڵ سروشتی مرۆڤ دا گونجاوو سازینه‌راوه ، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی ئاوه‌ها دینی خوایان نه‌ناسیوه ، چونکه نه‌زانن .

که‌وابوو :-

سروشتی مرۆڤ گۆرانی به‌سه‌ردا نایه‌ت ، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه چۆن دروست بووه هه‌روا دمیته‌تمه‌وه .

جاسادام نه‌گۆڕبێت : هه‌ر دین و به‌نامه‌ی یاساو شه‌ریعه‌تیکیشی بو دابنری که‌پێچه‌وانه‌ی دینی خوای ئه‌وا پێچه‌وانه‌ی سروشت و فیتره‌تی مرۆڤیشه .

ھەرگىز مەرزىيەتلىك ئەسلىمى بىر نامى ياساۋ شەرىئەتە مەۋجۇت كەلگەن ئەھسەس ئەمەس
ۋە تۆخەي ئەزىيانى ئەكەردۈۋە پەۋىي ئە بەختەۋەرى ئەكەتۈۋە خۇش بەختى مەسۇگەر
ئەكەردۈۋە.

بەلگە مەرزىيان بىرەر ھەلەلدىرى بەدبەختى ۋە تارىكىيى كوفرو گىژاۋى شىرك ۋە
زۇنگاۋى تاۋاندا بىرەر ۋە سەۋەنچامىش ئە ناۋ لىتاۋى چارەپەشى ۋە تال ژىنىدا گىريان
خواردۈۋە ۋە فەۋىيان كەردۈۋە.

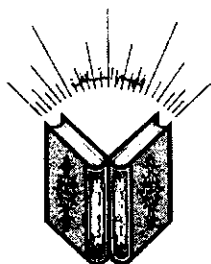
لەكەتەن دا :

داۋاكارم ئە خۇيى بەمەزىيى ۋە بە پەھم كە ئەم كارەماندا بە ئىخلاص ۋە ئەم مەبەست
بەۋەن بەھەرەمەندمانى كەردەيى ۋە... بە ئىتبەاع ۋە شەۋىنكەۋەتنى پەيغەمبەرەكەي
پەزدارمانى كەردەيى .... ۋە ئە پەسايى پەۋ غەيرى ئەم مەبەست بەۋەن خاۋەنمانى
كەردەيى ۋە... ئە كەۋىرە پەتچەكەي پەدەم شەۋىنكەۋەتنى غەيرى پەيغەمبەرەكەي
پەزدارمانى كەردەيى .

داۋاكارم ئە خۇيى بەرۋە پەۋز بەرەۋەمان كات ئەسەر تەنھا پەرسەتنى خۇيى تەنھا
شەۋىن كەۋەتنى پەيغەمبەرەكەي تەنھا پەيەرەكەرنى دىنەكەي، ۋەۋەمان لىبكات ئەۋەي
ئە بەھەرامى دانائە بەھەرامى بەزەن ۋە تەۋەن ئەكەۋىن، ۋە ئەۋەي ئەم ھەلەلەي
كەردۈۋە بەھەلەلەي بەناسىن ۋە لىي بەھەرەمەندىن.

ۋە داۋاكارم لىي بەن پارىزى ۋە لەۋكەسانەمان ئەكات كەبەپىي ۋە ھەۋە ئارەزۋى خۇيان ۋە
بەگۋىرەي بەرۋەندى شەخسى ۋە مەزەبىي ۋە ھەبى دەم لەھەلەل ۋە ھەرام دەكەۋەن، ۋە
بۇ بەرۋەندى دۇنيەي خۇيان ھەرام لەھەلەل دەكەن ۋە ھەمىش لەھەلەل دەكەن، ۋە دىن
بەپەيى تەقلىدى كەۋەن مەزەبىيە ۋە شەۋىنكەۋەتنى ناھالىيە ۋە ھەيىيە
پەدەدەكەن ، ۋە قەۋەن ۋە سەۋەن بەگۋىرەي پەۋەن پەۋەن ۋە ھەيىيە خۇيان تەفسىر
دەكەن ... ۋە لىكەنەۋەيان پەۋەن دۈنە گۈي بەپەيىنى چاكەي ئەۋەت نەدەن.. خۇيى

وصلى الله وسلم على رسوله الامين، وعاله الطاهرين، وأصحابه الأكرمين ،
ومن دعى بدعوته ، وعمل بسنته على فهم صحابته إلى يوم الدين.

قورئان و سوننهت
به تيگه يشتني پيشيني نوعدت

وہ رگیز
کاوہ اکرم سہنگاوی

۲۰۰۸/۹/۲۰ ی رمضان بهرامیهر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ ، نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا ، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَّ لَهُ ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

خوای پەروەردگار کۆمەڵێک کردارو گفتاری لەسەر بەندگانی پێویست کردووە و فەرزی کردووە لەسەریان ، بۆیە نابێ بەکەم تەماشاکرێن و کەمتەرخەمیان تێدا بکەین ، وە کۆمەڵێک سنوری داناوە بوو ئەوەی ئێنی نەتەرازین ، بۆیە نابێ بشکێنرێن و سەرپێچیان تێدا بکەین ، هەندێ شتی پێویست کردووە و دەبێ جێ بەجێ کرێن ، وە هەندێ شتیشی حەرام کردووە و نابێ دەستیان بوو بیری .

وہ پیغمبر ﷺ دەفرموی:

« مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ حَلَالٌ وَمَا حَرَّمَ فَهُوَ حَرَامٌ وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ عَافِيَةٌ فَاقْبَلُوا مِنَ اللَّهِ عَافِيَتَهُ فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ نَسِيًّا » . ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ (وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا) .

واتە: « ئەوەی کە خودا لە کتابەکەیدا حەلالی کردبێ ، ئەو حەلالە ، وە ئەوەش کە خودا حەرامی کردبێ ئەو حەرامە ، وە هەرشتێ کە خودا باسی نەکردبێ و ئێنی بێدەنگ بووبێ ، ئەو ئێی بووراوە و چاوپۆشی ئێی کردووە ، جا ئێوەش لێبوون و چاوپۆشی خودا وەربگرن و ئێی سوودمەندن ، پاشان ئەم نایەمی خوێندەوێ کە خودا هیچی لە بیر نەچووێ لە حەلال و حەرام بوونی دیاری کردووە » ^(۱) .

(۱) برواه الحاکم ۲/ ۳۷۵ وحسنه الألبانی فی غایة المرام ص: ۱۴

وہ حرامکراوہ کانیش بریتین لہ سنورہ قعدہ غہ کراوہ کانی خودا، بویہ پیویستہ لہ سمر بنده کانیس سنورش کیینی نہ کمن و توخنی حرامکراوہ کان نہ کمن .

وہ کو خودا دہ فرمووی: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ البقرة: ۱۸۷

واتہ: « تہوی کہ حرامکراوہ سنورہ کانی خودایہ و توخنی نہ کمن ».

وہ خودای گمورہ ہمرہ شہی سہخت و بہئیشی کردوہ لہو کسانہی کہ سنورہ کانی خودا دہ شکیتن و نزیکی حرامہ کان دہ کمن .
وہ کو خودا دہ فرمووی:

﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِمٌّ﴾ النساء: ۱۴

واتہ: « ہر کس لہ فرمانی خودا و پیغمبرہ کمی دہرچی و یاخی بی و، وہ سنورہ کانی خودا بیزینی و نزیکی حرامہ کان بییتہو، ثہوا خودا دہ یخاتہ نار ناگریکموہ بہ ہمیشہ بی تییدا دہ مینیتہو، وہ لہناو ثہو ناگرہدا سزایہ کی ریسواکمری بوہیہ ».
وہ خوپاراستن و دوورہ پمریزی لہ حرامکراوہ کان و توخنہ کتوتیان پیویست و واجبہ لہ سمر موسلمان .

بہ لگمش ثہویہ کہ پیغمبر ﷺ دہ فرمووی:

« مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَبُوهُ وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ ».

واتہ: « ہر شتیکم لیتان قعدہ غہ کرد خوتانی لی پسارین، وہ ہر شتیکم لیتان داواکرد، ثہوا بہ گویرہی توانای خوتان جی جی بکن »^(۱).

(۱) رواہ مسلم : کتاب الفضائل حدیث رقم ۱۳۰ ط. عبد الباقي

بهلام بهداخموه هندی جار ههلوستی خراپ و نهگونجاو له ناو خه لکدا دهیینری بهرامبهر به حمرامکراوه کان، هندی کسی دهر وون لاوازو همواو تارهزو پهرست و کهم علم و زانست، کاتی که گوی بیستی حمرامکراوه کان ده بنو بیان تهرتری تموه حمرامه، ده ست به جی همراسان و بی تاقت و جارز ده بی و سکا لاده کات و ده لی، هموو شتی که حمرامه، هیچیان نه هیشتوت تموه همووی حمرامکراوه، ژیا نتان لی تالکردو وین و دل و دهر وونی تیمه تان همراسان کردووه، هیچتان پی نی یه تهنه حمرام نه بی، دین ناسانهو بهو شیوه تهسک و تهنگه بهر نی یه خوداش ﴿أرحم الراحمین﴾.

لهو لاهی نا تماندا ده لین:

خودا چونی ویستی تاره ها فرمان دهره کات و بریارده دات، بو کس نی یه بریاری خودا ره دبکات تموه، وه خودا خوی که کیم و کار له جی یه و خه یرو شاره زایه، بو یه هر شتی کی ویست و تیراده ی له سهری بی که لالی ده کات و هرچی شی بریت حمرامی ده کات، وه بنه مای به ندایه تی کردنی تیمه بو خوداش تموه یه که رازی بین به هر حوکم و بریاری که خودا دایب نی و باسی کرد بی، به تهر وای و بی چهندو چوون قایل بین و گو یه پامل بین .

وه بریارو فرمان و حوکمه کانی خودای پهروه ردگار له زانستی کی بی سنورو حیکمه تی کی بی تماندازه و داد پهروه ریه کی په هاوه سهرچاوه ی گرتووه، همروا به هه وه ته کاری و گالتو که پ و شلم کو یرم ناپاریزم نه هاتووه.

وه کو خوی ده فهرمووی:

﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبْدِلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (١١٥) ﴿الأنعام﴾

واته: « گشت وته کانی خوای پمروه ردگار له لوتکمی راستیدان و دروی تیدا نی یه، وه ههموو بریار و حوکم و حهلال و حرامه کانیشی لهو پمیری دادپوه ریدان و ستمی تیدا نی یه، بویه بریاره کانی گوږانی به سردانیته».

وه خوای پمروه ردگار لهو بنهمار چمقو سوږگهیدی بوهمان پوونکردوته که حهلال و حرامه کانی به دهوردا ده سوږتتهوه، که ده فمرووی :

﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ الأعراف: ۱۵۷

واته: « ئهوهی پاک و سوږبهخش بی بویمان حهلال ده کری، وه ئهوهی پیس و زیانبهخش بی لییان حرام ده کری».

کهواته: ئهوهی پاک و سوږبهخش بی حهلاله، وه ئهوهی پیس و زیانبهخشی حرامه .

وه دیاری کردنی حهلال و حرام مافی خوای پمروه ردگار و به تنهناش شایستهی نهوه، جا بویه هرکس لهو مافه به خوئی بدات یان کسکی تر به شایستهی نهوه کاره بزانی و حهلال و حرامی لیهوهرگری، نهوه کافر ده بی له بازندی ئیسلام ده ترازئی.

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ الشوری: ۲۱

واته: « ئاخو ئهوانه چهند هاوبهشیکیان بو خوا داناه که شرع و حهلال و حرامیان بو دیاری ده کهن، که بههیچ شیوهیهک خودا موآمتی بهشتی وه نه داوه که غهیری خوئی حهلال و حرام دیاری بکات».

پاشان دروست نی یه بو هیچ کسێک که قسه له حهلال و حرامدا بکات تنهنا زانای شارهزاو به توانا نه بی به قورئان و سوننهت . وه

همیشه ترسانک کراوه لمو کسانه بی بی علم و زانستی شمرعی دهم
له دیاری کردنی حلال و حرام ده کوتن، بی بی به لگه فتوای حلال و
حرام دده دن .

﴿ وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ ﴾ النحل: ۱۱۶

واته: « له خوتانموه نموهی بزماتاندا دی به درو بی به لگه
مه لین نموه حلالمو نموه حراممه، تا لمو یتگه یموه بتانموه به درو
به ناوی خوداوه شت حلال و حرام بکن . »

وه نمو حرامکراوانه که حرامیتیان برینراوه نموه باسکراون له
قورنان و سوننهت دا وه کو نموهی که خودا دده فرمووی:

﴿ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ ﴾ الأنعام: ۱۵۱

واته: « ئه پیغمبر ﷺ پیمان بلی: ورن بانمو شتانه تان بو
باس بکم که خودا له قورنان دا حرامی کردوه لسمرتان . »

به ههمان شیوه له سوننهتیشدا زوژیک له حرامکراوه کان باسکراوه و
ناماژه پیدراوه، وه کو نموهی که پیغمبر ﷺ دده فرمووی:
« إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخَنْزِيرِ وَالْأَصْنَامِ » .

واته: « خوی پموره دگار کرین و فروشتنی عارهق و مردارهوه بو و
برازو بتی حرام کردوه »^(۱).

« إِنَّ اللَّهَ إِذَا حَرَّمَ شَيْئًا حَرَّمَ ثَمَنَهُ » . واته: « هر شتی که خوی پموره دگار
حرامی کردبی، قیمتته کشتی حرام کردوه »^(۲).

(۱) رواه أبوداود ۳۴۸۶ وهو في صحيح أبي داود ۹۷۷

(۲) رواه الدارقطني ۷/۳ وهو حديث صحيح

وه له بهشیکی تری تایمه کانی قورئان دا جوړی تایبته
 حرامکراوه کان باس ده کات و بهتایبته نایان دین، که هندیکیان
 په یوه ندی به خواردن و خواردنوه هیده، وه هندیکی تریان په یوه ندی
 به ژبانی هاوسرگریوه هیده، بهشیکی تریان باس له کرین و فروشتن
 ده کات .

بۆ نمونه ئه وی ده یاره ی خواردنه حرامکراوه کان ده کات :

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ
 وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْلَقِسُوا
 بِأَلْزَلَمِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ﴾ المائدة: ۳

واته: « خواردنی ئه و شتانه تان له سمر حرامکراوه گوشتی
 مرداره بوو، وه خوین، وه گوشتی بهراز، وه هر ئاژه لای له کاتی
 سهرپرن دا ناوی غهیری خودای له سمر هینرا بی، وه ئاژه لای خنکار،
 وه ئاژه لای لییدرابی و گیانی ده چووبی، وه ئه وی له بهرزیی
 که وتییتسه خواره وه مردبی، وه ئه وی قوچی لییدرابی و گیانی
 ده چووبی، وه ئه وی درنده په لاماری دابی و لای خواردبی، مه گهر
 بهرله گیان ده چونی فریای چه قو کمو تبی و سهرتان بهری بی، وه
 هر هدیوانیکیش بو بته کان سهر برابی، هه مووی حرامه و
 قه ده غه کراوه لیتان، جا هر کهس لیان نزیك بیتوه و له حرامانه
 بخوات ئه و بهراستی له فرمانی خودا ده چوه».

وه خورای بهرزو بی هاوتبا باسی ئه و ئافره تانه شی کس ده وه که
 ماره کردنیان حرامه، وه کو ده فرموی:

﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ ﴾ النساء: ۲۳

واته: « حرام‌مکراوه له‌سـمرتـان مـاره کردنی: دایکتان و کچه کانتان و خوشکه کانتان و خوشکی باوکتان و خوشکی دایکتان و کچی براو کچی خوشک و ئمو ئافره تانسمی شیریان پیٚتان داوه و خوشکی شیریی و دایکی خیزانه کانتان و کچی خیزانه کانتان که له می‌ردیکی تره ».

وه هـمروه ها باسی کرپین و فروشتنی حرامیـشی کردووه، وه کو ده‌فـرمووی :

﴿ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزَّوْأَ ﴾ البقرة: ۲۷۵

واته: « خودا کرپین و فروشتنی بو حلال کردوون و پیـبا خوژی لی حرام‌کردوون ».

خوای په‌روه دگار به‌ره‌حم و به‌به‌زییه به‌رام‌بهر بنده‌کانی، هـمـ بویه هـمـ شـتـیک که پاک و سودبه‌خش بی بوٚمانی حلال کردووه، که ئه‌ونده زۆرو جوٚراو جوٚرن له ژماره نایسمن، هـمـ بویه خوای په‌روه دگار حلاله‌کانی به‌دریژی و ورده کارییه به‌اس نه‌کردووه، له‌بهر زۆری و له ژماره نه‌هاتنیان .

به‌لام حرام‌مکراوه‌کان به‌دریژی و ورده‌کاری باس‌کردووه، ئه‌مه‌ش له‌بهر کمی و له ژماره هاتنیان، تاوه‌کو ئیـمه‌ش حـرامـه‌کان بناسین و توخنی نه‌کویین .

وه‌کو ده‌فـرمووی :

﴿ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ﴾ الأنعام: ۱۱۹

واته: « به دلتیاییموه ئهوی که خودا لئی حهram کردوون بهتموای
 بووی پروونکردوونهتسهوه، بویه پیویسته خوتانی لئی بهدووربگرن و
 تسوخی نه کمون، مه گهر کهسی بی دهرهتان بی و له ناچاری دهستی
 بو بهوی ». »

بهلام ههلال گراوهکان بهگشتی ههلالکراون مامادام پاک و سوودهخشن،
 وهکو خودا دهفرمووی :

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ البقرة: ۱۶۸

واته: « ئهوی خه لکینه بخوون لهو رزق و رۆزیی خودا دایناوه لهسر
 زهیدا به ههلالی مامادام پاک و سوودهخشن ». »

جایه کێک له رهحهته کاتی پهروهردگار ئهوهیه: که نهصل بنهمای
 ههموو شتی ههلالیتی یه و نابێ حرام بکری ههتا بهلگهیهکی شرعی
 حهرامیتییه کهی نهسلیتی. ئانهمهش له سوۆز بهزهیی و میهرهسانی
 خوداوهیه، بویه پیویسته لهسرمان گۆزرایهلی فهرمانهکانی بین و
 سوپاس و شوکری بکهین .

هندی کس کاتییک کو مه لێک له حهرامکراوهکانی بو باس دهکری و
 حهرامهکانی به وردی بو پروون دهکریتموه دلی تهنگ دهبی، چاره گرژ
 دهبی دهربارهی نه حکامهکانی شرع و شهربهت بهوه تۆمهت باردهکات
 که هیچی نه هیشتوتسهوه له ههلال و ههمووی حهرامکردوه، جا
 سرچارهی ئهم قسانه لاوازی ئیمان و باوه رهو، هوکاری ئهو
 ههلوێستانهش تینه گهیشتن و ناحالیبوونه له شرع .

ئهم جوۆره کهسانه دهیانمووی ههروچی خودا ههلالی کردوه به وردی
 بویان باسکری، تاوهکو قناعت بکمن که دین ئاسانه. یان دهیانمووی
 ههرشتی پاکمو سوودهخشه بویان ریزکری و بوتری ئهمه پاکه و ئهوهش
 پاکه ئهوهش... تاوهکو دلتیابن که شرع ژینی لی تال نه کردوون !!

ئەگەر كەسك بىم شىۋازە بىركاتمۇ ئىمۇ ئەك ھەر ھەللاۋ ھەرام ناناسى، بەلكو لە دىنىش زۆر ناھالىيە ۋەلف و بىي دىنىشى ئەناسىمۇ، چۈنكى ۋەكو پىشتىر ۋەتقان ھەللاۋ كراۋەكان ئىمۇئەندە زۆرن لە ژمارە نايەن و بىي سەنورنو ئىستەمە بىتوانى باسكەرن و سەنوردەركەرن، ئىمۇش لەبەر ئىمۇي ھەر شتى كە لەسەر زەيدا بوونى ھەبى ئەصل و بىنەما بوى ئىمۇيە كە ھەللاۋ ھەرام نى يە مەگەر بەلگەيەكى شەرىعى بىسەلەننى كە ھەرامە .

بەلام ھەرامكراۋەكان كۆمەلنى شتى دىيارى كراۋو ناسراۋ سەنوردەرنو ئىمۇئەندە زۆرو لەژمارە نەھاتونىن كە نەتوانى باسكەرن، بۆيە ھەرامكراۋەكان پىتەستە بە ۋوردى باسكەرن و ۋوردو دېشتى پۆشەنكى، تاۋەكو خۇپارىزى لى بىكى و بزانى چۆتىش خۇپارىزىان لى بىكى .

بەلام ئىمۇ قەسى ۋا خەلگى كەدۋىيەتە بىنەشتە خۆشەي سەرزارى و دەلەن «دىن ئاسانە»، ۋەتەكى ھەقە، بەلام زۆرجار بو مەبەستى خراپ بەكاردەبى «كلمة الحق يريد بها الباطل»، چۈنكى ئاسانى بەپىتى ھەزو ھەۋا ئارەزو بوچوونى خەلگى نى يە، بەلكو بەگۈرەي ئىمۇ بىنەمايانەيە كە شەرىع دىيارى كەدۋە .

پىتەستە بزانى كە جىۋازىيەكى زۆرگەۋرە ھەيە لە نىۋان نەيك بوونمۇ لە ھەرامەكان بە بىبانوۋى دىن ئاسانمۇ، لە نىۋان ئىمۇ پوخسەتانى كە شەرىع داينامۇ ۋەكو كار ئاسانى، بوئمۇنە:

«كۆكەندەمۇ نۆتەژەكانو، كورت كەندەمۇيان و بىرپۇژو نەبەبون لەكاتى سەفەر دا، ۋەمەسح كەرن لەسەر گۆرەبىو، تەيەموم كەرن لەكاتى نەبەبونى ئاۋداۋ، تەماشاكەرنى ئافەرت بو مەبەستى خەۋازىننىو، خەۋاردنى مەردارەۋە بوو لەكاتى تەنگانەدا» ئائەمانە پىيان دەۋەتەرى پوخسەتى شەرىعى، شەرىع خۇي پىگەي پىيان داۋە، ئەم ھالەتەنە جىۋازىن

نموده کسینک حرامی نه بجام بدات و پاشان بیسانوی بی سمر و سمره
بینیتموه و بلی «دین ناسانه».

نموده که ماوه بوتری نموده: موسلمان پیویسته بزانی نمو شتانه
که خودا حرامی کردون، کو مه لیک حکمت و کار له جی تیدایه،
لوانه: نموده که خوی پمرو دگار به هوئی نمو حرامکراوانم
بهنده کانی خوی تاقی ده کاتموه، بو نموده دهر کموئی که چون کارده کمن،
به پیی نمو کارده کمن که خودا پیی خوشمو لیی رازییه یان به
پیچموانم.

وه همروه ها حرامکراوه کان یه کی که له نیشانه کانی جیا کردنم
نه هلی به هشت و نه هلی دوزهخ، نه هلی دوزهخ نمو کسانن که له ناو
نمو حرامکراوانم که دوری دوزهخی داوه پوچوون و غمق بوون، وه
نه هلی به هشت نمو کسانن که نارامیان گرتووه و دانیان به خویان دا
گرتووه له سمر نمو ناخوشی و دهرده سمریانهی که دوری به هشتی داوه،
خو نه گهر هم تاقی کردنمویهانه نه بویسه، نمو چاکه کارو خراپه کار له یه
جودا نمده کران.

کسی بر وادارو خاوهن تیمان فرمانه کانی خودا جی به جی ده کات و
خوی له حرامکراوه کان ده پاریزی، به مهستی نه جرو پاداشت و
په زامندی خودا، بویسه تماشای نه جرو پاداشته کئی ده کات، نه
تماشای قورسی و گرانییه کئی، هر بویسه عیبادهتی له سمر ناسان ده بی

به لام نینسانی دل نه خوش تماشای قورس و گرانی و ناره حمتی
عیباده ته کان ده کات، نه تماشای نه جرو پاداشته کئی، بویسه عیبادهتی
له سمر ناره حمت ده بی و بوی ناکری.

وہ بے ہوی و ازہینان و دورکتمنہوہ لہ حہرامکراوہ کان تینسان لہ زہت و شربنی عیبادہت و نیمان دہ چیژی، وہ ہمرکس لبمر خاتری خودا واز لہ حہرامکراونک بہنی، خودا بہ شتیکی باشتی حہلال بو پردہ کاتہوہ .

خوینده‌ری به‌ریز:

لهم نوسراوه دا کومه لیک لهو حرام کړاونه ده بڼی که حرام بوونیان
له شریعتی اسلام دا سملاره، وه له گمل باس کردن دا به لگهی حرام
بوونیان له قورثان و سوننهت دا باسکراوه.

وہ ہم حرام کراوانہش کہ باسکراون لہو حرام کراوانہن کہ زور بلاون
لہ ناو خہ لکیدا و پشتگوی خراون و زوریک لہ موسلمانان ہہ لگری ہم
تاوانو سہر بیتجانہن .

وہ لے باسکردنی شی مہبہ ستم پونکردنمہوی حق و راستی و ناموژگاری و دلسوزیہ. داواکارم لے خوئی پسروردگار بوّ خوّم و برایان و خوشکانی موسلمانم کہ هیدایه تمان بدات بوّ حق و راستی و برده و امان کات لہسری، وہ راگرو دامرز و امانکات لے تاست سنوره کانی و لے سنورشکیّنی بمانپساریزی، وہ لے حرام کراوه کان بمانپساریزی و لے خراپہ به دوورمانگریّ .

نویسنده

محمد صالح المنجد

مكة المكرمة

هاوبهش بۆ خوادانان

هاوبهش بۆ خوادانان بى چەندوچون گەورەترىنى قەدەغە كراوەكانە بەپىتى نەو «حديث» ەى «أبو بكر» كە دەفەرمووى: پىغەمبەر ﷺ فەرمووى :

« أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ » قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: « الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ ».^(۱)

واتە: « ئايە ھەوائتان پى ب دەمو ئاگادارتان كەم لە گەورەترىنى تاوانەكان . ئىمەش وتمان بە ئى ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ .

فەرموى : « الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ » واتە: « ھاوبەش دانانە بۆخوا ».

«و ھەموو تاوانىك دەشى و نەگەرى ھەيە خودالى ى خوش بى تەنھا ھاوبەش دانان نەبى ، كە پىوستە تەوبەيەكى تايبەتى بۆ بکرى بۆنەوى خودا لى ى خوش بى .

ھەروەك خودا دەفەرموى :

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾ النساء: ۴۸

واتە : « بى گومان ھەرگیز خودا لە ھاوبەش دانان نابورى و خوش نابى ، و ھەر گوناھىكى تر لە خوار شیركەو ە بى ، پى دەچى خودا لى ى خوش بى ، بۆ ھەر كەس كە خودا خو ى بىەوى ».

« و ھاوبەش دانان بۆ خودا ھەيەتى گەورەيەو ھۆكارى دەرچونە لە بازنى ئىسلام ، و ھاو نەكەى بە ھەمیشەى لە ناگر دەھىلتەو ە نەگەر لەسەرى بمریت و تەوبەى لى نە کردبى .

(۱) متفق عليه البخارى / رقم ۲۵۱۱ ط البغا .

وه له ديمه نى ئهم هاوبهش په رستى يهى كه بلاوه له زور بهى ولاتانى موسلمانان :- ئه مانه ن : يه كه م : په رستنى گوړ :

باوه پړبون وقه ناعت بوون به وهى كه مردوى پياوچاكان تواناي هيناناي خيرو
خوشى ولا بر دنى زيانو ناخوشيان هه يه و داواى يارمه تى و فرياكه وتن كردن لى
يان هاوبهش بو خوا دانانه .

وه خواى په روه ردگار ده فرمووى :-

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴾ الإسراء: ٢٣

واته : « خدا فرماني كړدوه كه عبادت و په رستن بو كس نه كهن
ته نها بو خوى نه بى ، و ته نها نه و په رستن و به نديده تى بو نه و بكهن ، چونكه
بيجگه نه و هيج كه سو شتيكى تر شياوى په رستن نى يه .»

* به هه مان شيوه پارانه وه و داوا كړدن له مردوى پيغه مبه ران و پياوچاكان و
جگه له و انيش بو مه به ستى شه فاعت و تكا كړدن يان بو پر زگار بوون له
ناخوشى و دهرده سهرى : شريك بو خوا دانانه .

خودا ده فرمووى :

﴿ أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ
أَئِنَّكُمْ مَعَ اللَّهِ ﴾ النمل: ٦٢

واته : « ناخو جگه له خودا كى هديه وه لامى هاوارو نزاي لى قه و ماو
داماو ده داته وه كه بانگى لى بكات .. وه جگه له خودا كى هديه به لاو
ناخوشى لابتات و خيرو خوشى دابن بكات ، وه جگه له خودا كى هديه بتان
كاتنه جى نشينى سهر زوى ، تايا له گه ل (الله) دا په رستراويكى تر هديه
بتوانى نه و كارانه بكات ؟! بى گومان نه خير .»

وه هه‌ندی (له‌م گۆږ په‌رستانه وایان لى هاتووه) ناوى شیخ و وه‌لیه‌كى خوى
 ك‌ردووه به خوو نه‌ریت بۆ خوى و، بوته بنیشته خوشه‌ی سه‌ر زارى و، راهاتووه
 له‌سه‌ر ناوه‌یتانی و هاوارتی‌ك‌ردنى هه‌ركات دابنیشی یان هه‌لبسی، یان بكه‌وى
 و سه‌رسى بدا، یه‌كه‌سه‌ر راسته‌و خۆ هاواره‌كاته شیخه‌كه‌ی.

هه‌ربو‌یه‌ وای لی‌هاتووه نه‌و جو‌ره‌كه‌سانه بكه‌وینه ناقوڤو چلپاوێك، یان
 كاره‌سات و نا‌په‌حه‌تیه‌ك، نه‌وه‌یان هاوار ده‌كات: یا (محمد)، نه‌ویان ده‌لى:
 یا‌علی، نه‌ویان ده‌لى: یا‌حسین، نه‌ویان ده‌لى: یا‌بدو، نه‌ویان ده‌لى: یا‌گه‌یلانى
 ، نه‌ویان ده‌لى: یا‌شازه‌لى، وه نه‌ویان ده‌لى: یا‌رفاعی، یه‌كى‌تریان هاوار
 ده‌كاته زه‌ینه‌ب، نه‌وى‌تر هاوار ده‌كاته (ابن‌علوان)^(۱)

له‌كاتی‌ك‌دا خودا ده‌فه‌رموى :-

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ عِبَادُ أُمثَالِكُمْ﴾ الأعراف: ۱۹۴

واته «به‌راستی نه‌وانه‌ی ئی‌نه‌ داویان لى ده‌كه‌ن و لى یان ده‌پا‌رینه‌وه
 بی‌جگه له‌خودا نه‌وانیش چه‌ند به‌نده‌یه‌كن وه‌كو ئی‌نه‌».

وه‌هه‌ندی له‌ گۆږ په‌رسته‌كان به‌ده‌و‌رى قه‌بره‌كاندا ده‌سو‌رینه‌وه‌و ته‌واف
 ده‌كه‌ن، وه‌سه‌لام له‌كی‌لو دارو به‌رده‌كه‌ی ده‌كه‌ن و، خویان به‌دارو دی‌واری
 قه‌بره‌كه‌دا ده‌سا‌ون و، خۆ‌لۆ به‌رده‌كه‌ی ما‌چ ده‌كه‌ن و، ده‌م و چا‌ویان به‌ خۆ‌لى
 گۆ‌ره‌كه‌ ته‌و‌زا‌وى ده‌كه‌ن و، هه‌ركه قه‌بره‌كه‌ی بی‌ینن سو‌جده‌ی بۆ ده‌به‌ن و، له‌لای
 گۆ‌ره‌كه‌دا به‌ زه‌لی‌لى ودا‌ما‌وى و ك‌زۆ‌لی‌ه‌وه ده‌وست‌ن و، به‌و شی‌وا‌زه دا‌وا‌ی پ‌ت‌وی‌ست‌ى و
 دا‌خوا‌زیه‌كانیان ده‌كه‌ن، له‌ شی‌فا‌دانى نه‌خۆ‌شى، یان ده‌ست كه‌وتنى من‌دا‌ل، یان
 نا‌سان ك‌ردنى پ‌ت‌وی‌ست‌ى یه‌كان.

(۱) هه‌ر وه‌ك له‌كو‌ردستانی خۆ‌شان : ده‌رویش و گۆږ په‌رسته‌كان : هاوار ده‌كه‌ن له‌ پیا‌و چا‌كان و مه‌رد‌وان: نه‌و
 ده‌لى یا‌كاك ا‌حم‌دى شیخ ... یه‌كى‌تریان ده‌لى هۆ شیخ حه‌سه‌نى قه‌ره‌ چیتوار ... یه‌كێكى‌تر ده‌لى: هاوار
 مه‌سه‌فا‌ی پ‌ن‌جه‌مه‌م‌وس ... نه‌وى‌تر ده‌لى: ده‌نگم بگه‌یه‌لات شیخ په‌زای دى لی‌زه ....

وهه ندى جار هاوارده كاته خاوهن گۆره كهو ده ئى: هۆگه وره و سه يده كه م له
 شاروناوه دانى دووره وه هاتوم دل شكاو ناتوم يدم نه كهى .
 له كاتى كدا خودا ده فەرموى :

﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْفِيلَةِ وَهُمْ عَنْ
 دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ ﴾ الأحقاف: ٥

واته: « كى لهو كه سه گومر اتره كه هاوار له كه سانيكى ترده كات بيجگه
 له خوا، كه ناتوانن وه لاميان بدنه وه، لهو هاوار كردن وپاران وه يه لى يان
 كراوه بى ناگان لى تا پڙى قيامهت» .
 وه پيغه مبه عليه السلام ده فەرموى :

« مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نَدَا دَخَلَ النَّارَ » .

واته « هه كه سيك مرديست و له غه يري خوا پارايسته وه هاناي بو
 فرياد گوزاريكى تر بردى، ئه وه چۆته ناگروه» .^(١)

وه هه ندىكى ترى نهو گۆرپه رستانه له لاي گۆرپه كان سهريان ده تاشن، وه
 له سه ر گۆرپه كان وه كو ناو نيشان نوسراوه «مناسك الحج المشاهد» « شويى
 حج و زياره تگا» كه مبه ستيان زياره تگاي قه برو پياوچا كه كانه .

وه هه ندىكى تريان قه ناعه تيان وايه كه پياوچا كان ده ستيان هه يه له
 هه لاسوراندى گهردوون و مشورلى خواردنى بونه وه، وه زه ره رو زيان ده گه يه نن.

له كاتى كدا خودا ده فەرموى :

﴿ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ
 لِفَضْلِهِ ﴾ يونس: ١٠٧ .

(١) رواه البخارى الفتح ١٧٦/٨ .

واته «گەر خودا دووچاری زهرهرو ناخوشیه کت بکات، هیچ کس توانای لابردنی نیه تهنهها خوی نه بیئت، وه ته گهر خودا بیهوی خیرو خوشیه ک پروت تیبکات، تهوا هیچ کس ناتوانی تهوخیروخوشیه ت لی مهنع بکات».

دووهم: نه زکردن بۆ غهیری خوا:

بهههمان شیوه نه زکردن بۆ غهیری خوا له هاویشه دانانه بۆخوا، ههروهک تهوکهسانه می مۆم و پوناکی ده که نه نه زر بۆ خاوهن گۆرو قهبره کان.

سییه م: سه ربړینی هه یوانه بۆ غهیری خوا:

وههروهها یه کینکی تر له دیمه نه کانی شیرکی گهوره: سه ربړینی هه یوانه بۆ غهیری خوا: له کاتی کهدا خوا ده فهرمووی: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾
الکوثر: ۲.

واته: «به تهنهها نوێ بۆ پهروهردگاری خۆت بکه و به تهنههاش هه یوان بۆ تهو سه ربړه».

واته هه یوان سه ربړه بۆ خواو به ناوی خواوه.

وه پیغه مبهه ﷺ ده فهرمووی:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

واته «بهه له عهنه تی خوا بکهوی تهوکهسه می هه یوان سه ربړی بۆ غهیری خوا»^(۱)

هه نه دی جار له کاتی سه ربړینی هه یواندا دوو هه رام و قه دهغه کراو یه ک ده گرنو نه نهسان خوی توشی دوو هه رام ده کات:

۱- سه ربړینی بۆ غهیری خوا.

۲- سه ربړینی به ناوی غهیری خوداوه.

(۱) رواه مسلم رحمه الله في صحيح رقم ۱۹۷۸ ط عبد الباقي.

جا هەر يەك لەم دوانە پێگرن لەخواردنی گۆشتەكەى و ھۆكارن بۆ حەرام بوونی خواردنی گۆشتەكەى.

وہ لەو ئاژەڵ سەرپرێنانەى جاھیلیەت كە ئەمڕۆ لەم چەرخەدا بـلاو، سەرپرێنە بۆ جنۆكە.

سەرپرێنش بۆ جنۆكە ئەوھىيە: خەلكانىك كاتىك خانويەك دەكەن يان دروستى دەكەن، يان بىرىك لى دەدەن، لەلای خانۆكە يان لەبەردەم دەرگاگەى يان لەسەر خۆلەكەى ئاژەلێك سەر دەبڕى لەترسى بەلاو زيانى جنۆكە.

چوارەم: حەلال كەردنى ئەوھى كەخودا حەرامى كەردووە، يان

حەرام كەردنى ئەوھى كەخودا حەلالى كەردووە. نمونەى كى ترە لە

جۆرەكانى شيركى گەورە كە زۆر باوبـلاو لەم پوژگارەدا:

حەلال كەردنى ئەوھى كەخودا حەرامى كەردووە، يان حەرام كەردنى ئەوھى كەخودا حەلالى كەردووە يان باوەرپوون و قەناعەت بوون بەوھى كە غەيرى خوا كەسيكى تر مافى ئەوھى ھەيە و شياوى ئەوھى ھەيە كە حەلال و حەرام دىاى كات، يان حەكم و دادوەرى بـردن بۆ لای دادگا و ياسا و پـتـسا جاھيلەكان، جۆرێكە لە جۆرەكانى شەريك بۆ خوا دانان.

بۆيە نەگەر پێنى پازى بـيـت و بەحەلالى بزانى و باوەرى بەدروستى يەتى ئەو حوكمە ھەبى، ئەوا شەريك و ھاوبەشى بۆ داناو و لە ئىسلام دەترازى.

ھەربۆيە خواى پەرورەدگار ئەم كارەى بەكوفرو شيركى گەورە باس كەردووە بە بەوشىوازەى كە باسكرا.

لەو نايەتى كە دەفەرموى :

﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ﴾ التوبة:

واته : « گاورو جوله که کان زانا و عاییده کانی خویانیان کردوه به خوا له غهیری خوا، چونکه دیاری کردنی هه لال و هه رامیان له زانا و عاییده کانی خویان و هه ده گرت ».

« عَدِيَّ » کوری « حَاتِم » پیش شهوی موسلمان بی گاوریبوو، که گوی ی له پیغه ممبر عَلَيْهِ السَّلَام بوو شه نایه ته می ده خوینده وه ، پی ی سه یریبوو که چۆن زانا و پیوا چاکان ده کرین به خوا و ده پرستین، بۆیه وتی :-

« إِنَّا لَسْنَا نَعْبُدُهُمْ » واته « وتی: ئیمه عیباده تمان بو زانا و پیوا چاکه کانی خومان نه کردوه تاوه کو بیان کهین به خوا و بیان پرستین ».

پیغه ممبر عَلَيْهِ السَّلَام فرمووی :-

: « أَجَلٌ وَلَكِنْ يُحِلُّونَ لَهُمْ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَسْتَحِلُّونَهُ وَيُحَرِّمُونَ عَلَيْهِمْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فَيُحَرِّمُونَهُ فَبِئْسَ مَا تَفْعَلُونَ ».

واته « ئایا شهوان شهوی خوا هه لالی کردوه هه رامی ناکهن و ئیهوش شوئینیان ناکهن و به قسه یان ناکهن و به هه رامی نازانن ؟ وه یان شهوی خوا هه رامی کردوه شهوان هه لالی ناکهن و ئیهوش به قسه یان ناکهن و هه لالی ناکهن ؟ »

ووتی :- به لئی.

پیغه ممبر عَلَيْهِ السَّلَام فرمووی : « ئا شه عیبادهت کردن و به ندایه تی کردنی شهوانه ».(۱)

وه خویا پهروه دگار باسی موشریکه کان ده کات به وهی که هه لال و هه رامی خودا قه بۆل ناکهن:

(۱) رواه الترمذی، والبیهقی فی الکبری ۱۱۶/۱۰، وحسنه الابیان فی (غایه الحرام).

﴿وَلَا يَحْرَمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ التوبه:—

۲۹

واته: «کافرو موشریکه کان ئهوهی که خواو پیغمبره کهی به حرامیان دانایی ئهمانه به حرامی نازانن، وه شوین دین و بهرنامه و پرسیای حق ناکهون .»

وه هروه ها خودا ده فرمووی :

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ءَآلَهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾ یونس: ۵۹

واته: «ئهی پیغمبر ﷺ بهو بی باوه رانهی که ئینکاری له شریعت ده کهن و پابهندی حه لال و حرامی خودا نابن بیان بلی: ئه و رزق و پوزیمی که خودا بهو ناردوون و کردوویستی بهمایهی بژیوی ژیا تان و ئیهوش هندیکیان حرام کردووه و هندیکیشتان به حه لال داناه: پیم بلین ئایا خودا ئیجازهی به ئیه داهه حه لال و حرام دیاری بکهن و به ئاره زوی خوتان دم له حه لال و حرام بکوتن، یان بهناوی خوداه درۆده کهن.»

﴿پنجهم: جادوگری و ئه ستره گهری و قسه کردن له سه ر

شستی نادیار. (السحر، والكهانة، والعرافة) به کیکی تره
له جژه کانی شیرک که زۆر بلاوه: .

جادو کرن و سحر خوی بوخوی کوفرو بی باوه ریه و، به کیکی له حهوت تاوانه گهره کان، که ده بیته مایهی تیاچوون و نابوت کردنی خاوه نه کهی له ناگری دۆزه خدا . وه جادو کردن ته نها زهره و زیان ده دات و هیچ سود و قازانجیک نابه خشی.

وه کو خودا ده فرمووی:

﴿وَيَنَعَلُونَ مَا يُبْصِرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ البقرة: ۱۰۲

واته: « فیبری شتیک نه بن که سحر و جادو و کرنه، تهنه زهره ریان پی نه گه یه نی سودیان پی نابه خشی ».

وه ده فهرمووی :

﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ طه: ۶۹.

واته: « جادو گهر هه رچی بکاو له هه رکوی بی سهره که وتوو نابی و سود وقازاخی ده ست ناکه وی ».

وه نه و که سه ی که خه لکی فیبری سحر و جادو و کردن بکات کافرو بی باوه ده بی، وه کو خوی گه وره ده فهرمووی :

﴿وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَنُكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكِينَ بِبَابِلَ هُتُوتَ وَمُرُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ البقرة: ۱۰۲

واته: « هه ندی له جوله که کان که وتنه شوینی نه و سیحرو جادووی که شه یتانه کان له دوی ده سه لاتی سولیمان دایانه ینا و نه و سیحره یان به سهر خه لکدا ده خوینده وه وایان نشان ده دا که نه مه دینی سولیمان بووه، به لام سولیمان کافر نه بوو تا خه لکی فیبری سحر بکات، به لکو شه یتانه کان کافر بوون، چونکه خه لکیان فیبری جادو و سحر ده کرد ».

وه بریاری شهرع سه بهاره ت به سحر کو شتنه و ده بی بکوژی، کارو که سابه ته که شی حدرام و پیسه.

وه كه سانی جاهل ونه زان و ستم كارو نيمان لاواز ده چن بۆلای جادوو كهر و ساحیره كان، بۆ سیحرو جادوو كردن، تاوه كو به هۆی سیحرو جادوه وه زولم و ستم له خهلكی بكهن، یان تۆله و سزایان لیستیئن .

وه هه ندی له خهلكی تاوانیكي تر ده كه ن و نه نجامی ده دن، نه ویش به وهی ده چن بۆلای جادوو كهر و ساحر بۆ نه وهی نه و جادوهی لیی كراوه به تالیكات وه بۆی .

به لām پیتیسته روو له خوا بكری بۆ هه لوه شانده وهی سحر و جادوو، وه شیفا له فهرمایشته كانی خوداوه وه ریگری، وه كو خویندنی:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ وه سوره ته كانی تریش .

* هه روه ها نه سستی ره گره ده كان و نه وانه ی قسه ده رباره ی شتی نادیار ده كه ن و دم له زانینی غهیب ده كوتن، بی چه ندو چون كافرو بی باوه ریكي ته واون. چونكه بانگه شه ی زانینی غهیب ده كه ن له كاتیكدا هیه كه س غهیب نازانی ته نها (الله) نه بی.

وه زۆریك له م جادوگرانه، به ناسانی خهلك گیل و بی ناگا ده كه ن بۆ نه وهی ده ستیان له سه روه ت و مالی خهلكی گیربی و لوشی بدن.

جا بۆ نه م كاره ی سیحرو جادوو كردنه ریگاو هۆكاری زۆر به كارد هیتن، وه كو: نه خشه و خه ت كیشان له سه ر لم، به كارهیتانی هیلكه شه ی تانو كه و مو رووی شین و، وه خویندنه وهی ده ست و قاوه گرته وه و تیروانینی ناوینه و سهیر كردنی.

جا نه م ساحرو فالچیانه گهر جاریك قسهیه كیان به راست ده رچی، نه وه دونوی به درۆ ده رد ده چی، به لām كه سی تی نه گه یشتوو و نا حالی ته نها نه و جاره ی له بیره كه قسهیه کی به راست ده رچوو، به لām نه و نه وه دونۆ درۆیه ی له یاد نییه و باسی ناكات، بۆیه ده چن بۆلایان و رویان تی ده كه ن بۆ زانینی كاروباری داهاتیوان،

وهبؤ زانینی خوشبختی و بهدبهختیان، له کاتی ژن هیتان وشوکردنیا، یان له کاتی بازارگانی و کرپن و فرۆشتنیا، وههروهه دهچن بۆلایان بۆ دۆزینهوه و گهران بهدوای شتی وون بوو دزراودا.

وه نهوکهسهی دهچی بۆلای فالتچی و جادووگهرێك و قسهکانی بهراست بزانی و باوهپیشی پی بکات، نهوه کافرهو لهبازنهی نیسلام دههچووه، بهلگهش بۆنهوه فهرمایشتی پیغه مبهه ﷺ که دهفهرمووی :

« مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ». واته « ههركهسیك بهچیت بۆلای جادووگهرو فالتچیهك یان بۆلای نهوانهی دهم لهغهیب دهکهنو، باوهپریان پی بکات و قسهکانیا بهراست بزانی ، نهوه کافرهو بی باوهه بهرامبهه بهو قورئانهی هاتۆته خوارهوه بۆ محمد صلی الله علیه وسلم »^(۱).

بهلام نهو کهسهی دهچی بۆلایان نهگهه قسهکانیا بهراست نهزانی و باوهپری بهوه نهپی که نهمانه غهیب دهزانن، بهلکو تهنها رۆشتن و چونهکهی بۆ تاقیکردنهوه و ههلسهنگاندن و شتی لهو جوهرهپی، نهوا کافر نابیت، بهلام نویژی چل رۆژی قبول نابی و لپی وهرناگیرئ.

بهلگهش فهرمایشتی پیغه مبهه ﷺ که دهفهرمووی :

« مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً » .

واته « ههركهس بهچی بۆلای فالتچی و جادووگهری و پرسیاوی شتیکی لی بکات، نهوا

نویژی (۴۰) شهوی لی وهرناگیریت »^(۲).

(۱) رواه الإمام أحمد ۲/ ۴۲۹ و هو في صحيح الجامع ۵۹۳۹.

(۲) صحيح مسلم - (۱۱ / ۲۷۳).

شه شه م: باوه رپوون به وهی که هه ساره کان کاریگه ریان

ههیه له روداوه کان و ژيانی خه لکدا جورئیکی تر له جوړه کانی شیرک :

له « زَيْدٍ » ی کورې « خَالِدٍ » وه ده فهرمووی : پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نوژی به یانی بۆمان کرد له « الْخُدَيْيَّةِ » - له سهه زهویهک - که شوینه واری بارانی شه وهی پتوه بوو - جا کاتیک که ته وای بوو رووی کرده خه لکه که و فهرمووی « أَتَذَرُون مَادَا قَالَ رَبُّكُمْ » واته « ده زانن په روه رد گارتان چی فهرموو؟ » وتیان: خواو پیغه مبهه که ی زانن ترن صلی الله علیه وسلم.

فهرمووی « قَالَ اللَّهُ أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِي فَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَبِرِزْقِ اللَّهِ وَبِفَضْلِ اللَّهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ بِي كَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ وَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِنَجْمٍ كَذَا فَهُوَ مُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ كَافِرٌ بِي ».

واته « خوا فهرمووی: له بهنده کام هه بوو باوه رداربوو بهمن ههشیان بوو کافر بوو به من. جا نمو که سهی ووتی به فمزل و په جمهتی خوا بارانمان بوو باری نمو باوه رداره بهمن و کافره به هه ساره کان، چونکه کاریگه ر باران بارانی نه داوه ته پال نه ستیره کان، به لکو باوه رپی به کاریگه ری خودا هه بووه، به لام نمو که سهی ووتی: بارانمان بوو باری به هوئی فلان نه ستیره و هه ساره وه، نمو کافره به من و ئیمانیه به نه ستیره ههیه چونکه گاریگه ریه که ی داوه ته پال نه ستیره نه که خودا ». ^(۱)

* وه فمونه ی نم جوړه شیرکانه:

روو کسردن و باوه رپوونه به نه ستیره کانی به خت و بورجه کان که له رپوژنامه و گوژاره کاندایا لوده کریتسه وه. بویه هر کهس باوه رپی به کاریگه ریه نه ستیره کانی به خت هه بی، نمو موشریکه و شیرکی بوو خوا داناوه.

(۱) رواه البخاری النطرفح الباری ۳۳۳/۲ .

وه هندی لهو جادو و گهرو دهست برانه له نار نهو نوشتهو دو عایانه دا
 نایه ته کانی قورنانه دهنوسنو له گهل نوسراوی تری شیر کیدا تی که له و پیکه له
 ده که نه به یه کدا. وه هندی کی تریان نایه ته کانی قورنانه به شتی پیس دهنوسن
 یان به خوینی بینوژی تافره دهینوسن.

جا هه لواسین وله مل کردنی هه موو نهوانه ی که باسکران هه رامن .

به لگهش پیغه مبه رعلیه دفعه رموئ :

« مَنْ عَلَّقَ ثَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ » .

واته « هه رکسه ی شتیکی هه لواسی به خویدا بو نهوی قازانجیکی بو دابین بکات و
 زهره رو زیانیکی له کوئ بکاتهوه، نهوا شهریکی بوخوا ی داناوه »^(۱)

وه نهو که سه ی که نه م کاره ده کات، نه گه ر باوه ری وابی که نه م شتانه خو یان
 بو خو یان زهره رو زیانو سودو قازانج ده گه یه من به بی ویستی خودا، نهوه
 موشریکه و کاره که شی شیرکی گه وره یه .

به لام نه گه ر باوه ری وابی که نه م شتانه خودا کردویه تی به نه سبابی سودو
 زیان، له کاتی که دا خودا نه یانی کرده به نه سبابی نهوه، نهوا شهریکی بوخوا
 داناوه و کاره که ی شیرکی بچو که . نانه مه یان ده چته باسی (شرك الاسباب).

(۱) احمد ۱/ ۱۵۶، وهوی السلسله الصحیحه رقم ۴۵۲ .

هه شتی که هه لواسریت یان له مل بکری جاوه ری سودو قازانجی لی بکری نهوا پیی نهوژی تمیه.

غەیری خوا مەبەست بوون لە عبادەت دا

لە مەرجەکانی قبوڵ بوونی کردەوی چاک ئەوەیە دووربێ لە پیاو پوپامای کردنو، پەییوەست بێ بەسوننەتەو .

جا ئەو کەسە هەڵدەستێ بە کردنی عبادەت و پەرستنی ئەوێ خەڵکی بیبینی، ئەو موشریکە بە شیرکی بچوک، وە کردەوێ کەشی بەتال دەبێتەو و سودی، لی وەرناگری. وەکو کەسیک نوێژ بکات بۆ ئەوێ خەڵک بیبینن.

﴿إِنَّ الْمُتَفِيعِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِّعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَىٰ بُرَاءُونَ النَّاسِ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ النساء: ١٤٢

واتە: «دووڕوەکان بە خەیاڵی خوێان دەیانەوی فیل لە خوا بکەن کە تەنھابە زمان ئیمانیاڵ هێناو، بەلام خودا ئێوان تەفرە دەداو بە ئاسانی فڕو فیلەکانیاڵ پوچەل دەکاتەو، ئەم مونا فیکانە هەركات هەلسن بۆ نوێژ بە تەمەلی و تەو زەلی یەو راست دەبنەو، نوێژیش دەکەن بۆ ئەوێ خەڵکی بیاڵ بینن، وەیا دی خوداش ناکەن مەگەر کەمێک نەبی»

بەهەمان شێو نەگەر کردەوێ کە چاکی کرد بۆ ئەوێ باسە کە بگاتە خەڵکی و لەناو خەڵکدا باس بکری و ناوبانگی پی دەربکا، ئەوا بەدنیایەو کەوتۆتە ناو شیرکەو و دوچاری هاو بەش پەرستی بوو، وە هەر پەشە توندو بە ئیشیش کراو لەو کەسە ئەم کارە بکات .

هەر وەکو «عبدالله»ی کوری «عباس» لە پیغەمبەرەو ﷺ دەگێڕیتەو کە فەرموویەتی:

« مَنْ سَمِعَ اللَّهَ بِهِ وَمَنْ رَأَى اللَّهَ بِهِ ».

واته « ههركهس كردهوهی خوئی ئاشكرا بكات بۆ روپامای كردن، ئەوا خودا له پۆژی قیامهتدا شهزمهزار و سوکی دهكات، وهههركهس كردهوهكانی خوئی ئاشكرا بكات بۆ ئەوهی ئەناو خهلكدا پیتی بهرزیتسهوه، ئەوا خواي گهوره له پۆژی قیامهتدا نهیینهكانی نیودلئی ئاشكرادهكات» (۱)

وه ههركهس عیبادهت و په‌رستنیك و شه‌نجام بدات و مه‌به‌ستی پئی ی خوداو خه‌لكی بئی، ئەوا كردهوه‌كه‌ی به‌تال ده‌بئی و به‌هه‌ده‌ده‌روا و لئی ی وه‌رناگیرئ .

هه‌روه‌كو له «حدیث» ه‌ قودسی یه‌كه‌دا هاتوه‌:

« أَنا أَعْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ ». واته « خودای گه‌وره ده‌فه‌رموئ: من ده‌وله‌مه‌ندترم له‌وه‌ی كه‌كه‌س بكړئ به‌شه‌ریك و هاوبه‌شم له‌ عیباده‌ت و په‌رستن دا، جا هه‌ركه‌س عیباده‌ت و كرداریك بكات و له‌مه‌به‌ست و نه‌ته‌كه‌ی دا كه‌سیكی تر بكاته شه‌ریكم، ئەوا وازی لئ دینم له‌ خوئی و هاوتاكه‌ی». (۲)

❦ وه‌هه‌ر كه‌س كرداریكی كردو عیباده‌تیكی شه‌نجام دا، سه‌ره‌تا نه‌ته‌ و مه‌به‌سته‌كه‌ی بۆ خوا بوو، به‌لام پاشان پیا‌ی تی كه‌هوت و توشی بوو، نه‌گه‌ر پیتی ناخۆش بوو، وه‌هه‌ولئ دا نه‌یه‌یلئ، ئەوا كردهوه‌كه‌ی ته‌واوو قبوله‌.

به‌لام نه‌گه‌ر دلئ پیتی خۆش بوو، وه‌حه‌زی پئی ی كرد، ئەوا قسه‌ی زۆربه‌ی زانیان له‌سه‌ر ئەوه‌ن كه‌ كردهوه‌كه‌ی به‌تاله‌ .

(۱) رواه مسلم ۲۲۸۹/۴.

(۲) رواه مسلم رقم ۲۹۸۵.

رهش بینى و به شوم زانینی شته‌کان

«الطيرة» بریتیه له‌رهش بینى کردن و به‌خراپ و نه‌گبته ته‌ماشا‌کردنى

هه‌ندى شت .

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرموئى :

﴿فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ سَيِئَتْهُمْ يُطِئِرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ

مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا ظَنَرُوهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾﴾ الأعراف: ١٣١

واته: «خوای گه‌وره باسى دارو ده‌سته‌ی (فیرعون) ده‌کات و ده‌فهرموئى:

هه‌رکاتى خوش‌گوزه‌رانی و نیعمه‌ت و چاکه‌یان بۆهاتبا له باتى شوکرانه

بژیری ده‌یان ووت: ئه‌مه له‌بهر شان و شکۆى خۆمانه. وه‌ته‌گه‌ر دووچارى

قات و قسپى و به‌لاو موسیبه‌تیک هاتبان له (موسى) و شوین کسوتوانى

په‌شبین ده‌بوون و ده‌یان گووت: ئه‌مه له‌شومى (موسى) و داروده‌سته‌که‌ی

یه‌تى و نه‌گبه‌تى ئه‌وانه ئیمه‌ش دووچارى بووینه، جا دواى ئه‌وه خودا

ده‌فهرموئى :

هۆشیارین ئه‌وه‌ی له‌ قازانج‌وزیان بى هه‌ر به‌ بریارى خودایه، نه‌ک له‌بهر

شومى «موسى» و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لى بوون، به‌لام زۆربه‌یان ئه‌م بیرو باوه‌په

راسته‌نازانن بۆیه ئاوا ره‌ش بینن» .

* کاتى خۆى (عه‌ره‌ب)، یه‌کیکیان نه‌گه‌ر و یستبای سه‌فه‌رتیک بکات یان

هه‌رکارێکی تر نه‌نجامدات، ده‌هات بالنده‌یه‌کى ده‌گرت و هه‌لى ده‌دا، جا نه‌گه‌ر

بالنده‌که به‌لای راست بفریایه گه‌شبین ده‌بوون و کاره‌که‌یان جى به‌جى ده‌کردو

سه فموره که میان ده کرد. به لّام نه گمر بالنده که به لای چه پدا بفریایه پش بین ده بوون و له کاره که میان پاش گمزه بونه وه و نه میان ده کرد .

وه پیغه مبه ر^{صلی الله علیه و آله} حوکی نهم کاره ی بۆمان پروون کردۆته وه و ده فموره مووی :

« الطَّيْرَةُ شَرُّكَ » واته « پش بین ی له همرکارو فرمانیکدا بی، نهما شیرک و هاربهش دانانه بۆخوا ».^(۱)

وه نه وه ی ده چیته ژیر نهم باس و بیرو باوه ره حه رامه وه که (ته وحید) نابوت ده کات: نه مانه: - پش بین ی له مانگه کاند، وه کو وازه یتنان له ژن هیتنان و ژن ماره کردن له مانگی (صفر) دا . وه پش بین ی له پۆژه کاند، وه کو باوه پبوون به وه ی چوارشه مه ی کۆتایی هه موو مانگیك پۆژی به لّاو نه گبه تیه، وه پش بین ی له ژماره دا وه کو به خراب ته ماشا کردنی ژماره (۱۳). وه بیان پش بین بوون له (ناو) دا، وه بیان پش بین ی کردن به رامبه ر هه ندی کسی خاوه ن عه یب، وه کو که سیك ده روات بۆ نه وه ی دوکانه که ی بکاته وه و له ریگا که سیکی کویر ده بین ی و ده گه ریته وه و له چونه که ی پش بین ده بی .

جا نه مانه هه مووی حه رامه و شهریک و هاربهش دانانه بۆ خوا.

وه پیغه مبه ر^{صلی الله علیه و آله} خوی به دوور گرتوه وه له و که سانه ی به م کاره هه لده سن، هه روه کو «عمران» ی کوپی «حصین» له پیغه مبه ر وه ^{صلی الله علیه و آله} ده یگیریته وه که فموره مووی ته ی:

« لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطِيرَ لَهُ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ أَوْ سَحَرَ ، أَوْ سَحَرَ لَهُ » .

(۱) برواد الامام احمد ۳۸۹/۱ وهو في صحيح الجامع ۳۹۵۵

واته « له ئيمه نى يه ئموكسهى بالنده ههلبدات يان بوى ههلدن وه له
ئيمه نى يه ئموكسهى فالبگريتموه يان بوى بگرنهوه ،يان جادوو بكات يان
جادووى بوبكرى»^(۱).

❖ وههر كهس رهشبينهك كهوته دليهوه بهرامبهر شتيك، نهوا كه
فارهتهكهى نهويه كه لهم (حديث) هدا هاتوه:

«عبداللّٰه»ى كورپى «عمـر» له پيغه مبهروه وه عليه السلام دهگيريتتهوه كه
فهرمويهتى:

« مَنْ رَدَّتْهُ الطَّيْرَةُ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدْ أَشْرَكَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا كَفَّارَةُ
ذَلِكَ؟ قَالَ: أَنْ يَقُولَ أَحَدُهُمُ اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ،
وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

واته « هر كهسيك لهكارىكى خوى واز بهيئى بهموى رهش بينى يموه،
نهوا شهريك وهاوبهشى بو خوا دناوه. وتيان كهفارهتى نهوچى يه نهى
پيغهمبهرى خوا عليه السلام ؟

فهرموى، ثم درعايه:-

((خوايه هيچ خير وچاكهيك نى يه توشمان بى تهنها ئمو خير وچاكهيه نهبى
كه تو دتهموى ، وههيچ زهروزيانيك نى يه كهپى مان لى بگرى تهنها ئموه
نهبى كهتو دتهموى ،وههيچ پهريستراوىكى شياو بهپهريستن نيه تهنها تو نهبى
«(۲)».

رهش بينى شتيكى دهرونى يه وهلدئا كهمو زياد دهكات، باشتريو
گرينگترين چارههر پشت بهستنه بهخواى پهروهردگار .

«عبداللّٰه»ى كورپى «مسعود» دهفهرموى :-

(۱) رواه الطبراني في الكبير ۱۸/۱۶۲ النظر صحيح الجامع ۵۴۳۵.

(۲) رواه الامام احمد ۲۲۰/۲ السلسه الصحيحه ۱۰۶۵ [هذا حديث فيه ضعف].

« وَمَا مِنَّا إِلَّا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُدْهِمُهُ بِالتَّوَكُّلِ ».

واته « هیچ کس نهبوو لهئیمه نیلا کم تا زۆر شتیک لهوه لمدلی دا دروست ده‌بوو به‌لام خوای گه‌وره نه‌یده‌هیشته ولای ده‌برد به به‌پشته به‌ستن به خوا »^(۱)

سویند خواردن به غهیری خودا

خوای په‌روه‌ردگار خوای بو‌خوای سویند ده‌خوات به هه‌ر شتیک له مه‌خلوقات و دروست‌کراوه‌کانی خوای که بیهوی، به‌لام بو‌خلوقات دروست نی یه سویند بخۆن به غهیری خودا.

وه‌یه‌کینک له‌و تا‌واتانه‌ی که زمانی خه‌ل‌کینکی زۆر له‌سه‌ری راهاتوو‌ه و به زمانیاندای، سویند خواردنه به غهیری خودا .

سویند‌خواردن خوای بو‌خوای جو‌ری‌که له به گه‌وره‌گرتن و شکۆمه‌ندی بو‌نه‌و که‌سه‌ی که سویندی پی ده‌خوری، بو‌یه نه‌و شکۆمه‌ندی و گه‌وره‌یه‌ش شایسته و شیاوی هیچ که‌س نییه ته‌نها (الله) نه‌بی .

«عبداللّٰه»ی کو‌ری «عمر» له پیغه‌مبه‌ره‌وه صلی اللّٰه علیہ و آله و سلم ده‌ی‌گیریت‌ه‌وه که

فه‌رمویه‌تی:

« أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تُخَلَفُوا بِبَائِكُمْ مَنْ كَانَ خَالِفًا فَلْيُخَلَفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيُصْنُتْ ».

(۱) رواه ابوداود ۳۹۱۰ وهو في السلسلة الصحيحة 430.

واته «وریابن خوی پمروه دگار حرامی کردوه له سمرتان که سویند به باوک ویاپیرانتان بخون، جا هر یهک له ئیوه سویندی خوارد بابه خودا سویند بخوات یاخود بی دهنگ بی»^(۱).

«عبداللہ»ی کوری «عمر» له پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام دهیگیریتته وه که فرموویه تی:

« مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ أَشْرَكَ ».

واته « هرکس به غهیری خوا سویندی خوارد ئهوا هاوبهشی بوخواداناوه »^(۲).
وه ده فرمووی:

« مَنْ حَلَفَ بِالْأَمَانَةِ فَلَيْسَ مِنَّا ».

واته « هرکس سویند به ئهمانت بخوات، ئهوا له ئیمه نی یه »^(۳)
که وایوو: دروست نی یه سویند خواردن نه به که عبه، وه نه به ئهمانت، وه نه به شهره ف، وه نه به بهر که تی فلان، وه نه به ژیا نی فلان، وه نه به گه وره ی پیغه مبه رو پیاوچا کان، وه نه به دایک و باوک، وه نه به سه ری مندا ل و نه ولاد، هه مو ئه مانه حه رامن .

وه هه ر که س سویندی کی خوارد به یه کیك له مانه و تی که وت، نهوا که فاره ته که ی نه وه یه بلی: « لا إله إلا الله ».

هه روه کو له (حدیث) ی (صحیح) داها توه:

« مَنْ حَلَفَ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى فَلْيَقُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ».

واته « هر که س سویندی کی خواردو له سوینده کهیدا وتی به (لات) و (عوزا). با په شیمان بییتته وه و بلی: « لا إله إلا الله »^(۱).

(۱) البخاري انظر الفتحة ۵۳۰/۱۱.

(۲) رواه الامام احمد ۱۲۵/۲ انظر صحيح الجامع ۶۲۰۴

(۳) رواه ابوداود ۳۲۵۳ وهو في السلسلة الصحيحة رقم ۹۴

ههروهه ها له وینهی نهم باسه کۆمه لێک ووتو گوفتاری شیرکی و حهرام ههیه که بهزاری ههندی له موسلماناندا دی ، لهوانه : (په ناده گرم به خواو به تو ، پشتم نهستوره به خواو به تو ، نه مه له خواو له تووهوه بوو ، که سم نی یه تنها خوا و تو نه بی ، خوام ههیه له ناسمان و تۆش له زهوی ، نه گهر خواو فلان کهس نه بوايه ، بی نیمان بم نه گهر وانه بی ، (خه ریکه نیمانم نامینی) ، تو سالی ناتومی دی و نه گبه تی (ههروهه ها ههر وشه یه ک جنیو و قسه ی خراپی تیابی بهرام بهر کات و زه مانه وه کو دهوتری نه مه زه مانێکی خراپه ، نهم سه عاته نه گبه تی بوو ، رووی زه مانه رهش ، نه مانه هه مووی حه پامن چونکه جنیودان به زه مانه ده گهر پته وه بو خوا که زه مانه ی دروست کردوه) .

وه ههر ناویک «عبد» ی تیابی بو غه یزی خوا حه رامه وه کو «عبدالمسیح ، عبدالنبي ، عبدالحسين» .

ههروهه ها لهو زاراوه دهسته واژه ده برپینانه ی که پیچه وانه ی (ته وحید) ده هه لوه شیئهره وه یه تی و حه رامن لهوانه :- نیشتر اکیه تی نیسلام ، دیموکراتی نیسلامی ، ویستی گهل له ویستی خواوه یه ، دین بو خواو نیشتمانیش بو کۆمه لگا ، به ناوی گه له وه ، به ناوی شوپشه وه .

وه ههروهه ها له زاراوه ده برپینه حه رامه کانه به کار هینانی وشه ی (ملك الملوك) وه نه وه ی نهو مانایه ببه خشی وه کو (قاضي القضاة) که بو مروژ به کاری بری .

ههروهه ها به کار هینانی وشه ی «سید» و هاوماناکانی که به کار ده بری بو کهسانی (منافق و کافر) نیتر جیاوازی نی یه نهو وشه ی (سید) ه به عه ره بی

بگوتري (وهكو دهوترى سيد فلان) يا به زمانىكى تر بوتري (وهكو دهوترى گه ورهه).

ههروهه به كارهيئنانى ووشهى (نه گهر) حه رامه، كاتيك ماناي ناره زايى و په شيمانى و خفەت و مهراق ببه خشى (وهكو دهوترى نه گهر نه وهه بگردايه نساو ده بوو، نه گهر نه رويشتايه نه ده مرد). نهه قسه يه ده رگايه كه بوشه يتان و ليئوى گوزهر ده كاته نيئ دل .

ههروهه ووتنى « اللهم اغفر لي إن شئت » خوايه لبم خوش به نه گهر بتهوى .

دانيشتن له گه ل دوو روهه كان يان خراپه كاران و هوگر بوون بياوه نه وه

زوريك لهو كه سانه ي كه نيمان و باوه ر له دلياندا جيگير نه بووه، پرو له كزرو دانيشتگاي تاوان باران و خراپ كاران ده كهن، بهلكو زورجار له گه ل هه ندي كه سى وا داده نيشن كه قسه ي ناشيرين به ديسنى خوا ده كهن و ره خنه له شه ريعه تى خوا ده گرن و گالته به دين و شوين كه وتوانى دين ده كهن.
جا گومانى تيدا نى يه دانيشتن له گه ل نهه جوړه كه سانه حه رامه و عه قيدو بيو باوه ر له كه دار ده كات و ده يو كي نيته وه .

خوای گه وره ده فهرمووى :

﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٦٨﴾ الأنعام: ٦٨

واته «همركات ئمو موشيرك و خراپه كارانهت دى خبريكن له بارهى نايهت و دىنى خواوه خراپ ده دوتن و گالته نه كمن، ئموا تو پرويان لى و هر چه رخيته و به جيان بهيئله، تاقسه كه يان نه گوزن و وزدين له خراپ و وتن. جا نه گمر شهيتان ئم ناموزگارييهى له بيرت برده وه و له گه ليان دانيشتى، ئموا همركات و ه بيرت هاتمه نابى له گه ل ئم و خه لكه ستم كاره دابنيشى».

له بهر نه وه له م حالته دا دروست نى يه دانيشن له گه ليان هم چه نده زور نزيك بن له رووى خزميه تى يه و تيكه لى يه كتر بن له رووى خيزانيه وه، وه زمان پاراوو شيرين بن. ته نها بو كه سانتيك دروسته له گه ليان دانيشى كه بيه وى قسه ي خيزيان بو بكات، يان بهر بهر چى قسه به تاله كانيان بداته وه، يان نكو ليان لى بكات و ده مكوتيان بكات، به لام پازى بوون و بى دهنگى له م شويتانه دروست نى يه .

خوای پهروه ردگار ده فهرمووى :-

﴿ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴾ (التوبة: ١١)

٩٦

واته « خو نه گمر ئيه لىيان پازى بن، ئموا به دلنيايمه خودا له خه لكانى تاوانبار پازى نابى ».

به له کردن له نویژدا

گه هوره ترین تاوانی دزی بریتیه له دزی کردن له نویژدا، ههروه کو پیتغه مبهه ﷺ ده فرمووی :

« إِذَا أَسْوَأُ النَّاسِ سَرِقَةً الَّذِي يَسْرِقُ صَلَاتَهُ » قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَسْرِقُهَا؟ قَالَ « لَا يُتِمُّ رُكُوعَهَا وَلَا سُجُودَهَا ».

واته « خراپترینی خه لکانی دز ئه که سهیه که دزی له نویژه کمی بکات ». و تیان: ئه پیتغه مبهه ﷺ خوا چۆن دزی له نویژ ده کری؟ فرمووی: « دزی کردنه که بیه ده بی رکوع و سوچه کانی به تهواری نابات و پهله ده کات »^(۱)

جا نویژ کردن به په له و نه پاراستنی هیمنی تیداو جیگیر نه بونی پشت له (رکوع و سوچه) داو ریک نه بونه وهی پشت له دواي هه ستانه وه له (رکوع و سوچه) داو دانه نشتن له نیوان هه ردوو سوچه که دا، هه موو نه مانه نه وه له و ناتوه وایانه که زۆر دیارو بهرچاون له ناو زۆریه ی نویژ خوینانداو، مزگه و تیک نی یه غونه ی نه م جوړه نویژ خوینانه ی تیدا نه بی.

وه هیمنی و له سهه خوی ی روکن و پایه یه که له پایه کانی نویژ، به بی نه م پایه یه نویژ دانا مه زری و وه ناگیری و جیی هیچ ناگری، هه ر بۆیه نه م کاره زۆر تر سناکه وه کو پیتغه مبهه ﷺ ده فرمووی:-

« لَا تُجْزِئُ صَلَاةُ الرَّجُلِ حَتَّى يُقِيمَ ظَهْرَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ ».

(۱) رواه الامام احمد ۳۱۰/۵، وهو في صحيح الجامع ۹۹۷

واته «نویژی هیچ کسیتک دانامه زری و تهواو نابی و جیی هیچ ناگری،
تاوه کو پشتی ریک نه کاتمه له رکوع وسوجه دا»^(۱).

گومانی تیدا نی یه که نه کاره کاریکی خراب و قیژه ونه و هه رکهس بیکات
شیاوی نه ویه پیتی لی بگریت و لهو کاره قه ده غه بگریت و بترسینری که
کاریکی خرابی کردوه .

له (أبو عبد الله الأشعري) هوه دهفه رموی : پیغه مبه رعلیه عليه السلام نویژی
جهماعه تی له گهل هاوه له کانی کرد و پاشان له گهل کومه لیک دانیش، پیاویک
هاته ژوره وه نویژی دابهست، جا له نویژه کهیدا رکوع و سوجه دی دهبرد و دهکو
دهنوک بدات لهزهوی، پیغه مبه رعلیه عليه السلام فهرمووی :-

« تَرَوْنَ هَذَا لَوْ مَاتَ عَلَى هَذَا مَاتَ عَلَى غَيْرِ مِلَّةِ مُحَمَّدٍ ، يَنْقُرُ صَلَاتَهُ
كَمَا يَنْقُرُ الْغُرَابُ الدَّمَ ، إِنَّمَا مِثْلُ الَّذِي يُصَلِّي وَلَا يَرْكَعُ وَيَنْقُرُ فِي سُجُودِهِ
كَالْجَانِعِ لَا يَأْكُلُ إِلَّا ثَمْرَةً أَوْ ثَمَرَتَيْنِ ، مَاذَا يُغْنِيَانِ عَنْهُ » .

واته «ئانه وه ئهیینن ؟ هه رکهس بمری له سهر ئهو حاله، ئهوا له سهر غهیری
دینی (محمد) مردوه، له نویژه کهیدا دهنوک ده دات و دهکو قه له رهش دهنوک له
خوین ده دات، جا نمونه ی ئهو کهسه ی پشت ده چه مینی له رکوع و دهنوک ده دا
له زهوی له سوجه کاند، و دهکو کسیتیکی برسی وایه که ته نهها خورمایدک یان
دوو خورما بخوات و هه ئه سیتموه، که بهوه هیچ سودمه ند نابی»^(۲).

وهله (زید)ی کوپی (وهب) هوه دهفه رموی :- (حذیفه) پیاویکی بینی رکوع
و سوجه دی به تهواوی نه دهبرد، (حذیفه) فهرمووی :

« وَلَوْ مِتَّ وَهَذِهِ صَلَاتُكَ مِتَّ عَلَى غَيْرِ الْفِطْرَةِ الَّتِي فُطِرَ عَلَيْهَا مُحَمَّدٌ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ » .

(۱) رواه ابو داود ۵۳۳/۱، وهو في صحيح الجامع ۷۲۲۴.

(۲) رواه ابن خزيمة في صحيحه ۳۳۲/۱ وانظر صفة صلاة النبي للألباني ۱۳۱.

واته «نوښت نه کړد، وه نه گمر بهم کاره وه بمري، نهوا له سر غه يري نهو
فيتره ت و دینه ده مري که خوا (محمد) له مري داناوه»^(۱).

وه هر کس نوښه کهي به په له کړد و هيمني تيدا نه پاراست کاتيک نه مه ي
زانو، پتويسته له مري نوښه کهي دووباره بکاته وه، مسدام کاتي نوښه کهي
مابي، وهوش که روښتو وه و رابردو وه پتويسته ته و به بکات و په شيمان
بيته وه، بويه پتويست ناکات نوښه کهي رابردو و بگيرتته وه .

به لگه ش نه و يه که پيغه مبه ر علي عليه السلام فرمو ي:

« اَرْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ ». واته « برو نوښه کت بکمره و چونکه تو نوښت

نه کړد»^(۲).

کاري بي هو ده و جو له ي زور له نوښدا

نهم به لايه ش زوريک له نوښ خوښان لي ي د ريزا نابن، له بهر نه و ي نهو
فرمانه ي خويان به جي نه هي ناوه که ده فرمو ي:-

﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ (۲۳۸) البقرة: ۲۳۸ واته « هستن نوښ بکن بو
خوا به ترس و هيمني يوه » .

وه نهو فرمايسته ي خودا تينه گه يشتون که ده فرمو ي :-

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (۲) المؤمنون: ۱-۲

واته « به راستي خه لکاني خاوه نيمان و باوړ سرفرازو پر گاريوون، نهو
کسانه ي که له نوښه کانساندا خشوعيان هيه و به دل ناگيان له

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۲/۲۷۴.

(۲) سنن أبي داود - (۳ / ۲۵).

نویژه کانیانه و به لاشهش لسمسرخو به هیمنیه نویتز ده کمن و جموجوئی و
حدره دمتی بی هو ناکمن له نویژه کانیاندا».

وه کاتیک پرسیارکرا له پیغه مبرعلیه صلی الله علیه و آله سبارت به ریک کردنه وه و پاگردنه وی
شوینی سوجه له کاتی سوجه بردندا که دروسته یان نا ؟

نهویش فهرمووی:

« لَا تَمْسَحْ وَأَنْتَ تَصَلِّي فَإِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَأَعْلًا فَوَاحِدَةً تَسْوِيَةَ الْحَصَى ».

واته « نه که می شوینی سوجه ریک بخه له کاتیک دا له ناو نویژدا بوی .
به لام گهر همر ناچار بووی یه جار دهستی پیدابهینه»^(۱).

وه زانایان (به رحمت بن) باسی نه و بیان کردوه که جموجوئی زو و یه که له
دوای یه که، نه گهر پیویست و ناچاری نه بی نویژ به تال ده کاته وه. نه گهر حالی نه
که سه وایی، نهی نه بی حالی نه و که سانه چون بی که له بهر دهستی خودا دا
پاوه ستاون و جموجوئی بی هوده ده کمن و یه کیک سهیری سهعاته که ده کات و
نه وهی تر جله که یه ریک ده خات، یان په نجه به لوتی ده کات، وه چاوه کانی بو لای
پاست و چهپ دا ده سورینی و سهیری ئاسمان ده کات، دیاره ناترسی له وهی
چاوه کانی کویر بی و شهیتان له نویژه که یه بدزی بهم کاره .

(۱) رواه أبو داود ۵۸۱/۱ و هو فی صحیح الجامع ۷۴۵۲.

پیش کهوتنی ئیمام له نوێژدا به ئه نقه ست

په له کردن یه کیکه له رهفتارو سروشتی مروژ .

﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ جَبُولًا﴾ (۱۱) الإسراء: ۱۱. واته « مروژ ههمیشه
په له کارو ههله شهیه ».

وه پیغه مبهه عَلَيْهِ السَّلَام ده فرموی :

« التَّائِي مِنَ اللَّهِ وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ ».

واته « نهرم و نیانی و له سهه خوی له خوداوهیه، وه ههله ههله پور په له کردن
له شهیتانهویه » (۱).

شهوی که زور تیبینی ده کری له نوێژی جه ماعه تدا له لای راست و چه په وه
نوێژ خوێنیکی زور ده بینری پیش ئیمام ده که ون، به تاییهت له رکوع و سوجده
بردندا، وه له ((الله اکبر)) هکاندا به گشتی، وه ته نانهت له کاتی سهلام دانه وهش
دا .

ئه م کاره هه چه نه ده له ناو خه لکدا گرنگی پی نادری، به ئام هه ره شهی توندی
ده باره ی هاته له پیغه مبهه وه عَلَيْهِ السَّلَام :

« أَمَّا يَخْشَى الَّذِي يَرْفَعُ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يُحَوَّلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ
حِمَارٍ ».

واته: « ئایا ئهوکه سهی سهی له پیش سهی ئیمامه بهرز ده کاته وه
ناترسی خوی گهره سهی بکات به سهی گوی درێژ » (۲).

(۱) رواه البيهقي في السنن الكبرى ۱/۱۰۴ وهو في السلسلة ۱۷۹۵.

(۲) رواه مسلم ۱/۳۲۰-۳۲۱.

نویژ خوین پیویسته له سهری که به هیمنی و له سهر خوییه وه بیست بهره و نویژ،
جا نه مه نه گهر بۆهاتنه که ی بی، نه ی نه بی بۆنویژه که چۆن بی .

وه هه ندی خه لکی تر مه سه له که یان وا لی تیکه ل و پیکه ل بووه، بۆنه وه ی
پیش نیمام نه که ون که چی زۆر له نیمام دوا ده که ون و به جی ده میتن .

پیویسته بزاسری که شهرعناسان (به ره حمه ت بن) بنه مایه کی جوانیان
باسکردووه و داناوه بۆ نه وه ی نویژ خوین نه پیش تمام بکه وی و نه له
نیمامیش جی میتی، نه ویش نه وه یه : کاتیك که نیمام «الله اکبر» ی ته و او کرد
تینجا نویژ خوین یجوتی، که و ابو هه رکات نیمام له ووشه ی (راء) ی «الله
اکبر» ته و ابو تینجا دروسته بۆ نویژ خوین یجوتی و هه ره که بکات. نه پیش
نه وه بکه وی نه دواش بکه وی . بۆیه به م شیویه کاره که پیک ده خری .

وه هاوه له کانی پیغه مبه ره ﷺ زۆر سوربوون له سهر نه وه ی که پیشی
پیغه مبه ره ﷺ نه که ون، گرنگیان به و کاره زۆر ده دا .

بۆ غونه یه کیک له وان که (براء) ی کوری (عازب) ه ده فه رموی : سه حابه له
پشتی پیغه مبه ره وه نویژیان ده کرد، کاتیك که پیغه مبه ره ﷺ سهری له رکوع
به رز بکر دایه ته وه پرۆشتایه به ره و سوجده که س نه ده بینرا بچه میته وه به ره و
سوجده هه تا وه کو پیغه مبه ره ﷺ ناوچه وانی دانه نایه له سهر زه وی، پاشان
هه مووی له دواوه لار ده بونه وه و به ره و سوجده ده چه مینه وه .

وه کاتیك پیغه مبه ره ﷺ که وته ته مه نه وه و هه ره که و جوجو لی جوړیک له
خاوبونه وه تیکه وت، نویژ خوینانی پشته وه ی ناگادار کرده وه فه رموی :
« أَیُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَدْ بَدَّلْتُ فَلَا تَسْقُونِي بِالرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ » .

واته « ئه‌ی خه‌لکینه من کهوتومه‌ته تهمه‌نه‌وه قورس بووم، بۆیه وریابن له نوێژدا په‌لمه‌که‌ن و پێشم نه‌که‌ن له رکوع و سوجده بردندا». (۱)

وه پێویسته ته‌وه‌که‌سه‌ی که نیمام و پێش نوێژه، کاتی‌ک که نوێژ ده‌کات وتنی (الله اکبر) ده‌کانی به‌گوێره‌ی سونه‌تی پێغمه‌به‌ر بی، به‌و شیوه‌یه‌ی که‌له (حدیث) که‌ی (أبوهریره) دا هاته‌وه ده‌فه‌رموو :

« كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْكَعُ ثُمَّ يَقُولُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ حِينَ يَرْفَعُ صُلْبَهُ مِنَ الرُّكُوعِ ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَهْوِي سَاجِدًا ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَسْجُدُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ ثُمَّ يَفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ فِي الصَّلَاةِ كُلِّهَا حَتَّى يَقْضِيَهَا وَيُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ مِنَ الْمَشْيِ بَعْدَ الْجُلُوسِ».

واته « پێغمه‌به‌ر ﷺ هه‌رکات هه‌ستایه بۆ نوێژ، «الله اکبر» ی ده‌کرد کاتی‌ک نوێژی دابه‌ستایه، پاشان «الله اکبر» ده‌کرد کاتی‌ک رکوعی ببردایه، پاشان له رکوع به‌رز ده‌بویه‌وه ده‌یفه‌رموو: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» وه کاتی‌ک ته‌واو راست ده‌بویه‌وه ده‌یفه‌رموو «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ»، پاشان «الله اکبر» ی ده‌کرد کاتی‌ک دابه‌زایه بۆ سوجده، پاشان «الله اکبر» ی ده‌کرد کاتی‌ک سه‌ری به‌رز به‌کردایه‌تموه، پاشان «الله اکبر» ی ده‌کرد کاتی‌ک سوجده‌ی ببردایه، پاشان «الله اکبر» ده‌کرد که سه‌ری به‌رز به‌کردایه، ئیجا نه‌مه‌ی به‌رده‌وام ده‌کرد له هه‌موو نوێژه‌که‌ی دا تاوه‌کو ته‌واو ده‌بوو. وه کاتی‌کیش له دوا‌ی دانێشتنی یه‌که‌م هه‌لباسایه‌تموه «الله اکبر» ده‌کرد». (۲)

(۱) رواه البيهقي ۹۳/۲ وحسنه في إرواء الغلیل ۲/ ۲۹۰

(۲) رواه البخاري رقم ۷۵۶ ط. البغا .

جا بۆيە ھەركات پېش نوپۇش «اللہ أكبر» ھەكانى كۆك و تەبابوون لەگەل جۆلە و ھەرەكەكەى، وە نوپۇش خۆپنەكانىش بەو چۆنپەتپەى كە باسكراوہ جولانەوہ، نەوا كاروبارى نوپۇش جامەعەتەكەى رېك و پېك و باش دەبى.

ھاتنى كەسپك بۆمزگەوت كەسپر وپپازى خواردى، يان بۆنىكى ناخۇشى پېوھبى

خوای گەرە دەفەرمووی :-

﴿يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ الأعراف: ۳۱.

واتە « ئەى نەوہكانى ئادەم ھەركە دەچنە مزگەوت بۆنوپۇش، جل و بەرگى پاك و خاوپن پېوشن».

لە «جائز» كورپ «عبداللہ» ەوہ دەفەرمووی، پېغەمبەر ﷺ فەموویەتى:

« مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا أَوْ قَالَ فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ ».

واتە « ھەركەس سېرو پپازى خوارد بالېمان دوركەوېتەوہ، يان فەرمووی: با لە مزگەوتمان دوركەوېتەوہ ولەمالەكەى خۆيدا بېنېتەوہ »^(۱).

وہ لە رېواپەتەكەى «مسلم» داھاترە:

« مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَالْثُومَ وَالْكَرَّاثَ فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَنَادَى مِمَّا يَتَأَذَى مِنْهُ بَنُو آدَمَ ».

(۱) رواد البخاري انظر الفتح ۳۳۹/۲

واته « همرکەس پیازو سیر و کەوهری خوارد با نزیکى مزگەوتمان نە کەوێ، چونکە ملاتیکیە توشى ئازار دەبن بەو شتانى کە مەروڤ پێ ئازارمەند دەبێ»^(١).

و «عمر» ی کورێ «خطاب» وتاری دەخوێند لە پۆژى جومعه‌دا، لەناو وتارە کەیدا فەرمووی:

« تُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمْ النَّاسُ تَأْكُلُونَ شَجَرَتَيْنِ لَا أَرَاهُمَا إِلَّا خَيْشَيْنِ هَذَا الْبَصَلُ وَالثُّومُ لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا وَجَدَ رِيحَهُمَا مِنْ الرَّجُلِ فِي الْمَسْجِدِ أَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ إِلَى الْبَقِيعِ فَمَنْ أَكَلَهُمَا فَلَيْمِثُهُمَا طَبَخًا».

واته « ئەمى خەلکینه ئێوه ئەم دوو پڕووه کە دەخۆن و من بە پیسیان دەبینم: کە ئەمۆش سیرو پیازە، دلتیابن پیغەمبەرم ﷺ دەبینى هەموکات لە مزگەوتدا بۆنى ئەو دوانەى لە هەر پیاویک بەکرایە ، ئەوا فەرمانى پێ دەکرد کە دەریچى لە مزگەوت و دورکەوتەوه بەوهو بەقیع، جا هەر کەس سیرو پیازى خوارد با جوان لە چێشتدا سورى بکاتەوه و بۆنەکەى بمێنێ»^(٢).

و ئەوهى پەيوەندى بەم باسەوه هەيە: ئەو کەسانەش دەگریتەوه کە راستەوخۆ لە دواى ئیش کردن دەچنە مزگەوتەوه بە بۆنى ناخۆشى عەرەقى بن بال و گۆرەبەهەکانیان .

لە ئەش خراب تر جگەرە خۆرەکانن، ئەوانەى کە جگەرەى حەرام دەکێشن و پاشان دەچنە مزگەوتەکانەوه و ئازارى بەندەکانى خوا دەدەن لە ملانکە و نوێژ خوێنان.

(١)رواد مسلم رواد ٣٩٥/١

(٢)رواد مسلم ٣٩٦/١

زینا کردن

یہ کینک لہ مہ بہ ستو ناما بھ کانی شہریعتی نیسلام پاراستنی ناموس و
وہ چہ و نہ سہ بی خہ لکی یہ، بویہ زینای حہرام کردوہ .
خوای پەرہ دگار دہ فہ رموی :-

﴿ وَلَا تَقْرُبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ﴾ (الإسراء: ۳۲)

واتہ « وریابن بہ ہیچ شیوہ یک توخنی زینا نہ کھون، چونکہ بہ راستی زینا و
داوید بن پیسی تاوان و کردوہ یہ کی زور خراپہ و پیگایہ کی زور ناپسہند و
قیزہ ونہ ».

شہریعتی پیروزی نیسلام نہک ہر زینای حہرام کردوہ، بہ لکو ہموو
نہو کون و کہلہ بہرو پیگا و پیچکانہ شی داخستوہ کہ مروژ پهلکیش دہ کمن
بہرو زینا، لہوانہش فہرمانی کردوہ بہ داپوشینی نافہ تان و، فہرمانی
کردوہ بہ پاراستنی چاو لہ تیروانینی حہرام و، تاک ہونہودی پیار و نافرہت و
زور شتی تریشی لہو پیناودا حہرام کردوہ.

پیای زیناکاری خیزاندار و نافرہتی زیناکاری میرددار، تۆلہی لی
دہ سینریتہوہ بہ ترسناکترین و قورس ترین سزا، نہویش بریتی یہ لہ بہرہ باران
کردنی تا دہریت، تا تۆلہی گوناہہ کی بچیژیت، بۆنہودی ہموو لاشہی
نازار بچیژیت، وہک چۆن گشت لاشہی تیر کردوہ لہ حہرام .

وہ پیای زیناکار و نافرہتی زیناکار گہر ہاوسہردار نہبوون بہ پیگایہ کی
شہرعی، نہوا تۆلہی لی دہ سینریتہوہ بہ فہلاقہ کردن وجہ لہ لیڈان، کہ
لہ سنورہ شہرعیہ کاندایاری کراوہ نہویش بریتیہ لہ (۱۰۰) جہ لہ لہ گہل

نهوئش دا كۆمهليڭ له بېرواداران نامادهبن له كاتى جهلده ليدانه كى تاوه كو
شهرمه زارو ناشيرين بى له ناو خهلكدا، وه ده بىت له شاره كى خوى
دور بخريته وه و دوچارى غهريبى بى بۆماوهى ساليڭ تاوه كو سوكى خوى بۆ
دهر كهوى .

وه سزاي پياوو ئافرهتى زيناكار له بهرزه خدا: نهويه به پوتى ده خرينه ناو
تهنورى كه وه كه سه ره وهى ته سكه و خواره وهى فراوانه و له خواره وهى ناگر
ده درى، جا ههركات ناگره كه بليسه بدات و زياد بكات هاوارده كهن و ده قيژئين و
بهرزده بنه وه، ههتاوه كو نزيكى ده رچون ده بنه وه، به لام بليسهى ناگره كه
دانه به زيت و نه وانيش ده گهريته وه بۆناو تهنوره كه ، نابهم شيوازه سزاده درين تا
پوژى قيامت .

له مهش ناشيرين و ناقولا تر نهويه پياو له گه نه وهى ته مهنى كه وه بووبى و
له مردن نزيك بوويته وه و چويته ساله وه و خوداش نه وهنده مؤلهتى دابى و
تهويه نه كات و هه بهر ده وام بى له سه زينا .

كه وابوو ناشرين تر و چه په ترين زيناكار نهو كه سهيه كه چوويته ساله وه و
ته مهنى كه وه بى و زينا بكات .

له «أبوهريرة» وه، له پيغه مبه ره وه ﷺ ده فرمووى:

« ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ ، وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ : شَيْخٌ زَانٌ ، وَمَلِكٌ كَذَّابٌ ، وَعَائِلٌ مُسْتَكْبِرٌ » .

واته « سى كۆمهله خهلك خواى گه وه قسهيان له گه ئدا ناكات و له گونا
پاكيان ناكات وه، به چاوى به حهت ته ماشايان ناكات و، سزايه كى

سەختىشى بۆ داناون ، پياۋىكى بە تەمەنى زىناكار، پاشايەكى درۆزن،
ھەژارنىكى خۆ بەزلان»^(۱).

وھەنراپترىن و پىستىن كاسبى ئەو پارەيەيە كە بەرامبەر زىنا وەردەگىرى. وھ
ئەو ئافرەتەي بەھۆى داۋىن پىسى يەوھ كاسبى بىكات و بژىۋى پەيدابىكات،
بېبەش و مەھرومە لە قەبۇل بىۋىنى دوعا و پارانەو، كاتىك كە لە نىۋەشەودا
دەرگاكانى ئاسمان دەكرىتەوھ (بۆ قىۋل بىۋىنى دوعا و پارانەوھ) ^(۲).

وھ ھەرگىز فەقىرى و ھەژارى بىيانى شەرى نىن بۆ شىكاندن سىنوروكانى
خىۋا گەورەو ئەتەككردنى ناموسى يەكتەر، وھكو پىشىنان رتويانە : بىرىبەو
سەربەرزىيە، وھ بەھۆى شىرى مەمكى خۆتەوھ نەلەوھپى.

وھ لەم چەرخەدا ھەموو دەرگاكان خراۋنەتە سەر پىشت بۆ ئەنجام دانى كارى
خراپ، وھ شەيتان گىشت رىڭگاۋ رىچكەكانى خراپەكارى ئاسان كىردوۋە بە ھۆى
فروڧىلەكانى خۆى و دۆستەكانى، وھ كەسانى تاۋانبارو خراپەكار شىۋىنى
تەلەكانى شەيتان كەوتوۋن و بىۋنەتە دەسكەلەي دەستى شەيتان بۆ
بلاۋكەنەوھى فەساد و بى ئەخلاقى ، ئەۋىش بە بلاۋبىرەوھى سىفورى و
خۆدەخستىن و خۆجۋان كىردنى ئافرەتان، وھ بەرەلەكردنى چاۋ تىروانىنى ھەپام،
بلاۋبىرەوھى تىكەلەي پىۋاۋ ئافرەت، گۆڧارى خراپ و فلىمى نابەجى و
نابەسەندو، گەشت و گوزارى زۆر بۆ ۋلات و جىڭاي بەدپەشتان، دروستكردنى
بازارى تىجارى بۆ داۋىن پىسى و بى ئاپروى، زۆربىۋىنى ھەتەككردنى ناموس،
زۆر بىۋىنى مىندالى ھەرام و كوشتنى گۆرپەلەي بى تاۋان .

---

(۱) رۋاد مسلم ۱۰۲/۱-۱۰۳

(۲) الخديث في صحيح الجامع ۲۹۷۱

خودایه داوات لئی ده کهین بهر جهت و لوتفو پارێزگاری خۆت بمانپارێزی له داوین پیسی و، داوات لئی ده کهین دلّه کافمان پاک بکهیته وه و داوینمان پاک رابگری و، له نیوان ئیمه و حه رام دا بهربهستیکی گهوره دروستبکهی.

نێربازی

تاوانه کهی قهومی «لسوط» نه وه بوو له گه له نێرینه کاندای جوت ده بوون و نێربازیان ده کرد.

وه کو خوی گهوره ده فرمووی :-

﴿وَلَوْ طَأَّ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَحْشَاءَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾
 الأعراف: ۸۰

واته «لسوط» مان الفسق کرده پیغمبهرو به گه له کهی خۆی ووت: بهراستی ئیوه تاوانیکی خراپ و ناشیرینی و نه نجام ددهن له پروی داوین پیسیوه که هیچ کهسیک له خه لکانی جیهان پیش ئیوه کاری وه ها شهرمهزارانهی نه کردوه، ئه ویش ئه وه یه ئیوه ده چنه لای پیاوان و نێربازی ده کهن.

وه له بهر ناشیرینی و ناقۆلایی و ترسناکی ئه م تاوان و خراپه یه خوی پهروه دگار سزای نه و که سانهی داوه که نه نجامی ددهن به چوارچۆر له سزاو تۆله، که ئه م چوارچۆره به سه ر هیچ گه لیکێ تر دا کۆنه بۆته وه، نه وانیش بریتین له کوێر بوونی چاوه کانیان و، ژێروبان بوونیان و، به رده باران کردنیان له ناسمانه وه به به ردی سوره وه بوو، وه ناردنی هاوار و قیژه یه کی سامناک به سه ریاندا.

وه له شهريعتی نيسلاميش دا هەر كهسيك شهو كاره شه نجام بدات يان شهو كارهی له سهر بکړی به پرازی بوونی خو و زوری لی نه کرابی ، شهو توله و سزا که یان شهو هیه که ده بی به شمیر بکوژین.

«عبداللہ» ی کوری «عباس» له پیغه مبهروه و ه عليه السلام دهی گیریته وه که فرموویه تی:

« مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلْ عَمَلٍ قَوْمٍ لُوطٍ فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ ».

واته «هر که سیکتان بینی کاری قوم که ی «لوط» ی ده کرد (واته نیربازی، شهو

هر دووکیان بکوژن، شهو کاره که ده کات و شهو و کاره که ی له سهر ده کړی»^(۱).

وه شهو نه خوشی و تا عونانی که شهو له سهر ده مه دا ده که و تون و له سهر ده مانی پیشودا نه بوون، هه مووی هوکاری داوین پیسیه، وه کو نه خوشی نایدزی کوشنده . نه مانه هه مووی به لگن له سهر کار له جیتی شهريعت که شهو جوره سزاو تولانه ی داناهه .

نه هاتنی ئافرهت بو سهر جی پیاوه که ی به بی هیچ عوزریکی

شه رعی

«أبو هريرة» له پیغه مبهروه و ه عليه السلام دهی گیریته وه که فرموویه تی:

« إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ فَبَاتَ غَضَبًا عَلَيْهَا لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى

تُصْبِحَ ».

واته: «هر کات پیاو داوای سهر جیتی له خیزانه که ی کرد و شهویش پشستی

تی کرد و وه لامی نه دایمه، وه شهو پیاوه شهو شهو به تورده ی سهر بنیته وه

(۱) رواه الإمام أحمد ۳۰۰/۱ وهو في صحيح الجامع ۶۵۶۵

بهرامبهر به خیزانی، ئەوا (ملائكە) ئەعنەت لەو ئافرەتە دەكەن تا بهیانی
 «(۱)».

زۆرێك له ئافرەتان كاتیك كێشەیهك له نیوان خۆی و میردهكهیدا دروست
 دەبێ، به گومانێ خۆی دەیهوێ تۆلەیی خۆی بکاتەوه، بۆیه خۆی دەگریتهوه
 لهسەر جێی كردن لهگەڵ پیاوهكەیی، جا ئەم كارەیی كە ئافرەتان دەیکەن
 مەفسەدەو خراپەیی زۆری لێ دەکەوێتەوه، لهوانە پێی دەچێ پیاوهكەیی بکەوێتە
 حەرامەوهو، زۆرجار لهوانە نیشەكە به خراپتر بهسەر ئافرەتەكەدا بشکێتەوه،
 كە پیاوهكەیی بیر له خیزانیکی تر بکاتەوهو بهسەر ئەم دایهیی.

وه پێویستە لهسەر ئافرەت گورج بێ له وهلام دانەوهی داراكارێ میردهكەیی
 هەركات داوای لێ كرد، تاوهكو ئەم فەرمانی پێغه مبهەر ﷺ جێبهجێ بکات
 كە دەفرمووی:

« إذا دعا الرجل امرأته إلى فراشه فليُجبْ وإن كانت على ظهر قتب ».

واته: « هەركات پیاو داوای سەر جێی له خیزانهكەیی كرد، ئەوا با دەست
 بهجێ وهلامی بداتەوه، تەنانەت ئەگەر لهسەر كوچ و باری حوشترەكەشی بێ با
 دایهیی » (۲).

وه پێویستیشە لهسەر پیاو بهتەنگ خیزانیهوهی بێ و پەچاوی حالی خیزانی
 بکات، كاتیك نهخۆشه یان دووگیانه یان بێ تاقەته و خەفەتبارو دلتهنگە،
 بۆتهوهی كۆك و تهبابیی و خۆشهویستیان بهردهوام بێ و دزاییهتی و تیگیان
 لهنیوانیان دروست نهبێ .

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۳۱۴/۶

(۲) انظر زوائد البزار ۱۸۱/۲ وهو في صحيح الجامع ۵۴۷

داواى ئافرهت بۆتەلاق لەمىردەكەى بەبى ھىج ھۆيەكى شەرى

زۆرىك لە ئافرهتەن پەلەوھەلەشەن لە داواکردنى تەلاق لە مێردەکانیان و مێرد ناچار دەکەن کە خێزانیان بە تەلاق دا بدەن .

بۆ مۆنە کاتێک کێشەیهکی بچوک دروست دەبێ، یان کاتێک ئەو پارەو مائەى کە دەیهوێ پیاوھەمى پێى نەداو بۆى دابین نەکات، ئەوا دەست بەجێ داواى تەلاق دەکات. وە زۆرجار پێى دەچێ لە لایەن کەسوکارى ئافرهتەکەوہ یان دراوسێ یەکانیەوہ ھانبدرى و پالى پێوەنبرى .

وہ زۆرجار ئافرهت لە پروی پیاو دا دەوہستى و بەرامبەرى لى دەگرى و لى پاست دەبیتەوہ بە کۆمەلیک ووتەو قسەى کاریگەر و ھەستیار کە دەمارى پیاو دەگرى و تورەى دەکات وەکو دەلى نەگەر پیاو تەلاقم بدە.

وہ شتێكى زانراوہ کە تەلاق و جیابونەوہ و لیکدا برانى پیاو و ئافرهت بەلاق نەگبەتى زۆرى لى دەکەوێتەوہ، شیرازەى خێزان دەپچرێ و ئەتک دەبى، وە منداڵ پەرتەوازە و بى سەرۆبەر دەبى، وە زۆر جار پەشیمانى لەدوادى، بەلام پەشیمانى سودیک نابەخشى .

نا ئەمانەو چەندەھى تریش ھیکمەت و کار لەجێى شەرى دەردەخات، کاتێک کە داواکردنى تەلاقى حەرام کردوہ.

«ثوبان» لە پێغەمبەرەوہ ﷺ دەیگێریتەوہ کە فەرموویەتى:

«أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ مِنْ غَيْرِ مَا بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأْيُ الْحُجَّةِ».

واته: « همر ئافره تێك داوای تهلاق له میرده کهى خۆی بکات بهیى بیانویه کی شرعى، نمو بۆنى بههشتی لهسهر حهرامه »^(۱).

«عقبه» ی کورێ «عامر» له پیغه مبه ره وه صلی الله علیه و آله دهگێریتته وه که فرموویه تی: « إِنَّ الْمُخْتَلِعَاتِ الْمُتَنَزِعَاتِ هُنَّ الْمُنَافِقَاتُ ».

واته: « نمو ئافره تانه ی داوای (خلع) جیابونه وه ده کهمن بهیى ییانوی شرعى نموانه مونا فقه »^(۲).

سهلام نه گهر هۆکارێکی شرعى هه بوو بۆ نه وه ی ئافره ته که داوای تهلاق و جیابونه وه بکات، وه کو نه وه ی پیا وه که ی وازی له نوێژ هینابی، یان عاره ق خۆری، یان بیهوی به زۆر خێزان ه که ی توشی کاری حهرا م بکات، یان زۆلم و ستهمی لی بکات به لێدان و تازاردان یان ئافره ته که له مافه شرعیه کانی خۆی بێ به ش بکات، وه نه سیحت و نامۆژگاریش سودی نه بوو، وه هیه چ رینگه یه ک نه نه یینرا بۆ چاک بوونی، نمو ئافره ته که هیه چ تاوانی له سهر نی یه و گونا هبار نابێ که داوای تهلاق له میرده که ی بکات، بۆ نه وی خۆی و دینه که ی سه لامه ت بێ و دو چاری تاوان و خرا په نه بێ .

شوبهاندنی خێزان به دایک و خوشک (الظهار)

«ظهار» یه کێکه له و ووته و ده رپرینه ی سه رده می نه فامی که نه مپۆ په مپره و ده کری و له ناو موسلماناندا بلا وه، وه کو نه وه ی پیا و به خێزانی خۆی بلی «تو وه کو دایکم وای، یان تۆ حهرا م بی له سهر م وه کو چۆن دایکم لێم حهرا مه » .

(۱) رواه احمد ۲۷۷/۵ وهو في صحيح الجامع ۲۷۰۳

(۲) رواه الطبراني في الكبير ۳۳۹/۱۷ وهو في صحيح الجامع ۱۹۳۴

نهم ووشه و دهربرینه ناشرینانه و هاوشیویه نه مانمن شهریهت به قیزهون و نابوتی داناوه، چونکه زولم و سته می تیداده ده که وی بهرامبر به نافرته.

وہ خوی گموره نهم کاره ی بهوه وده صف کردووه که دهرمروی :

﴿الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَاهُمْ مَا هُمْ أُمَّهَاتُهُمْ إِنِ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا آلِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾

المجادلة: ۲

واته: « ثوانهتان له خیزانه کانیان «ظهار» نه کن و بیان ده لیتن: نیوه وه کو دایکمانن، ثوان دایکیان نین، دایکی ثوان نهو نافرته تانمن که ثوانیان لی بووه، وه بهراستی نهوی به خیزانه که ی خوی بلی (وه کو دایکم وای) نهو قسیده کی نابجی و درویه کی ناپه سندی کردووه ».

وه شهریهتی پیروزی تسلیم که فاره تیکی قوسی بژنه و حالته داناوه، که فاره ته که ی وه کو که فاره تی کوشتنی که سیکه به ده له، هاوشیویه که فاره تی جووت بوونه له گهل خیزان له مانگی ره مه زاندا .

جانبویه نهو که سهی «ظهار» له خیزانه که ی بکات و نهو قسانه ی بهرامبر بکات، نایت تزیکی خیزانی بکه وی تاوه کو که فاره ت و باجه که ی ده دات .

خوداش خوی باسی که فاره ته که ی کردووه و دهرمروی :

﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (۳) ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (۴)

المجادلة: ۳ - ۴ .

واته: « ئومانى لىخىزانەكانيان «ظھار» ئەكەن، لى پاشان دەگەرنىمۇ پەشيمان دەبنىمۇ لىقسى خۇيان دەيانمۇ بىيانكەنمۇ بە خىزانى خۇيان، ئومۇ پىش ئومۇ بىچنە لايان دەبى يەككە لىم سى شتە بىكەن بۇ ئومۇ بىيىتە كەفارتى كارەكەيان»:

بەكەم:

﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾ المجادلة: ۳.

واته: « بەندەيەك ئازاد بىكەن، پىش ئومۇ بىگەن بەيەك و تىكەلى ژن ومىردى بىكەن».

دوۋەم:

﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾ المجادلة: ۴

واته: « ئەگەر ئومۇ كەسە كۆيلى دەست نەكەت ئازادى بىكات، ئومۇ دەبى دوۋمانگ لىسە يەك بەرۋژوۋ بى. بەرلىمۇ بىگەن بەيەك».

سەن يەم:

﴿فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا﴾ المجادلة: ۴

واته: « جائىمۇ نەيتوانى دوۋمانگ بەرۋژوۋ بى، با شەست ھەزار لى ژەمىك خواردن تىرىكات».

جوتبوون له گهل خيزان له کاتي بينويزي دا

خوای گهوره ده فمرمووی :

﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ﴾ البقرة: ٢٢٢

واته: « نهی پیغمبري خوا ﷺ سبهاره به جوت بوون له گهل ئافره تی هیزدار پرسپارت لی ده کهن، توش بلی : جوت بوون له گهل خیزاندا له کاتي بینويزی دا مایه زهره زبانه، بویه له ماوه بینويزیاندا لیان دوربنو تیکه لی سرجی ژنو میردیان له گهل مه کهنو، نابی به مهبستی سرجی نریکیان بکمون و بچنه لایان همتاوه کو پاک ده بنموه و خویان ده شون ».

که و ابو دروست نی یه بو پیاو سرجی له گهل خیزانی خزیدا بکات تاوه کو خوی ده شوات له دوی پاک بوونموه کی. وه کو خوای گهوره ده فمرمووی:

﴿فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ البقرة: ٢٢٢

واته: « هرکات پاک بوونموه و خویان شوست، ئهوجا بوتان هیمو دروسته بوتان بچنه لایان و سرجیان له گهل بکهن لمر شوینموه کی خودا ریی پی داوون که پیشموه یه ».

وه نهوه کی ناپه سهندی و قیزه ونی نه تاونسه درده خات فمرموه کی پیغمبر ﷺ که ده فمرموی:

« مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي ذُبْرِهَا أَوْ كَاهِنًا فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ » واته: « هرکس بجیته لای ئافره تیکی

هەيزدار يان لە دواوە بچیتە لای يان بچیت بۆ لای فالتچيەك، ئەو كافر دەبێ
بە قورئانەي بۆ محمد ﷺ دابەزیو»^(١).

و هەركەس ئەم كارەبكات بەهەڵە و بەبێ قەسەدو نەزانی، ئەوا هیچی لەسەر
نی یە. بەلام هەركەس ئەم كارەبكات بە نەنقەست و بەشزانی خیزانی لە
بینوویژی دایە، ئەوا كەفارەتی دەكەوێتە سەر و دەبێ باجەكەي بدات، لەسەر
بۆچونی هەندی لێو زانایانەي كە «حەدیث» ی كەفارەتەكەي
بە «صحیح» دەزانن.

كەفارەتەكەشی بریتیه: لە دیناریك، یان نیو دینار «ئالتون».
جا هەندی لە زانایان فرموویانە: ئەو كەسە خۆی سەپشكە لەو هی
دیناریك دەدات یان نیو دینار .

و هەندیكی تریان فرموویانە: گەر پیاو كە لەسەرەتای كاتی بینوویژیه كەدا
چوو لە خیزانی كە خۆینی زۆری لێ دی، ئەو دەبێت دیناریك بدات، و
ئەگەر لە كۆتایی كاتی بینوویژیه كەدا چوو لە خۆینه كەي كەمە یان پیش
خۆشۆردن بچیتە لای ئەو نیو دینار دەدا.

و دینارەكەش بە ئەندازەي نیستا ۲۵، ۴ گرام ئالتون، كە مسقالتك
ئالتونی عیارە (۲۴) ه، كە پێویستە بیکاتە خێر، یان نرخێ ئەو ئالتونە بە
پارە دەرکات.

---

(١) رواه الترمذي عن أبي هريرة ۲۴/۱ وهو في صحيح الجامع ۵۹۱۸

جووتبون له گهل دواوهی خیزان

هه‌ندی که‌سی شازو نامۆو ره‌وشتو نه‌خلاق شیواو به‌هۆی لاوازی باوه‌پرو
نیمانیان‌ه‌وه گۆی به‌وه نادهن له کوێره له‌گهل خیزانی خویان جووت ده‌بن، بۆیه
سل ناکه‌نه‌وه له‌وهی له‌گهل دواوهی خیزانیان جووت ده‌بنو خویانی لی ناپارێزن

جووت بوون له‌گهل ئافرهت له‌کۆمه‌وه یه‌کیکه له‌گونا‌هه گه‌وره‌کان.

«أبوهريرة» له پیغه‌مبه‌ره‌ (ﷺ) ده‌یگێڕیته‌وه که فەرموویه‌تی:

« مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى امْرَأَةً فِي ذُبْرِهَا ».

واته: « مه‌لعون‌بو به‌ر له‌عه‌دت که‌وتوه، ئهو که‌سه‌ی به‌چێته لای ئافرهت

له‌کۆمه‌وه»^(١).

نك هه‌ر ئه‌مه به‌لكو پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فەرمووی:

«مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي ذُبْرِهَا أَوْ كَاهِنًا فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ».

واته: « هه‌ر که‌س به‌چێته لای ئافره‌تیکی هه‌یزدار یان له‌دواوه به‌چێته لای

یان به‌چیت بۆلای فالت‌چیه‌ک، ئه‌وه کافر ده‌بی به‌و قورئانه‌ی بو‌ محمد

(ﷺ) ده‌به‌زیوه»^(٢).

وه زۆر ئافره‌تی خاوه‌ن سروشتو ته‌بیعه‌ت پاک له‌م کاره پششتیان

هه‌لک‌دووه‌و وه‌لامی می‌ردیان نه‌داوه‌ته‌وه هه‌رچه‌نده زۆریان لی کراوه‌و ته‌نگیان

(١) رواه الإمام أحمد ٤٧٩/٢ وهو في صحيح الجامع ٥٨٦٥

(٢) رواه الترمذي برقم ٢٤٣/١ وهو في صحيح الجامع ٥٩١٨

پئی هه لجنراوه، ته نانهت له لایهن ههندي ميترده وه هه پرشه ی ته لاق کراوه نه گهر
خيزانه کي به قسمي نه کات .

وه ههندي لهو نافرته تانه ی که شهرم ده کهن پرسيار له زانايان بکهن
سه بارهت بهم کاره، ميترده کانيان گومانو دوودلي وایان بو دروست ده کهن که
نهو کاره هه لاله نهو نايه ته بو خيزانه کانيان ده کهنه به لگه که خودا
ده فهرمو ی :

﴿يَسْأَلُكُمْ حَرْثُ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾ البقرة: ۲۲۳

واته: « خيزانه کانتان کينلگهن بو ئيوه، که و ابو به هر شيويه ک پيتان
خوشه بچنه لايان و له گه لايان جووت بن، به هر جيک له شوي ني شهرعيوه
بي. »

وه شتي کي زانرايشه که « سوننهت » پروونکه ره وه ی ماناو مه به سته کاني
قورنانه .

جا له سوننهت دا هاتوه که پيغه مېهر ﷺ ناگاداري کردو وين دروسته
چونه لاي نافرته و سهرجي ني له گه ل کردني به هر شيويه ک که خوي ناره زووي
لي ي بي له پيشه وه بي يان له دواوه بي، به لام به هر جيک جووتبونه که له
شوي ني مندا ل بوونه وه بي. وه شاراو هه ني يه که کوم جيگاي پيسه يه نه ک
شوي ني مندا ل بوون .

وه شتي کي زانراو به لگه نه ويستيشه که نه م کاره حرام و قه ده غه کراوه
ته نانهت نه گهر هه ردوولا پي ي قايل بن و په سهندي شي بکهن، چونکه رازي بوون
له هر حرام حرامه که هه لال ناکات .

لهو شتانهی که خوا له قورنانه کهی دا فهرمانی پی کردووه و ناموژگاری کردوین، دادیه روهری مئرده له نټوان خټزانه کانیدا.

﴿ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴾

النساء: ١٢٩ ﴿١٣﴾

واته: « ھەرگیز ناتوانن له خۆشویشتی نیو دلتان دا داپمروهرین له نیوان خیزانه کانتان دا، ھەرچهنده ھوئیش بدهن، جا کماووو: به تهماوی خوارمبنموه له یه کینک له ھاوسمره کانتان، بمر ھۆیموه وازبهیتنن لهوی تریان وهک ھهلبهستراوی لی بکمن نه ئهوه یه میتردی ھمبی، نه ئهوه شه ئازاد کرابی، جا نه گمر له گه لیان چاک بنو خوتان له ناعمداله تی پواله تی بیاریزن، ئهوا خوداش لیبوردده و بمرهحم و میهره بانه ئهوه ی نیو دلتان لی ناگری».

ئەمۇ دادپەرورەییەى كە شەرع داواى كەردووە لە نیتوان خێزانەكاندا ڕەچاوا
بەكرى و بپارێزى بریتىە لە مال و خانوو جىگای نوستو، ە، ىە كە مافى خۆى
پى بەدرى لە خەرجى و بژىوى ژيانو، جل و بەرگ و پۆشاك، نەمە ىە ئەم
دادپەرورەییەى كە خودافەرزى كەردووە، نەك دادپەرورەى بوون لە خۆشەوىستى
نیتو دل، چونكە ئەمەىان كەس تواناى بەسەردا ناكى تا بتوانى دەسەلاتى
بەسەردا بگىرى .

وه هندی له پیاوان کاتیک له خیزانیک زیاتریان هه بی، نمو زیاتر به لای به کیکاندا لاده دان و نهوانی تریش پشت گوی ده خه ن، شوینی نوستانیان زیاتر

له‌لای یه‌کیکیانه یان خه‌رجی و بژیوی بۆ یه‌کیکیان زیاتره‌و شه‌وانی تر واز لی دینن، نا نه‌مانه هه‌مووی هه‌رامن و، نه‌م جوړه که‌سانه له‌ پوژی قیامه‌تدا ده‌هیرین بۆ مه‌حشر به‌حال و شیوازیك که وه‌سفه‌که‌ی له «حدیث» ه‌که‌ی «أبو هريرة» دا هاتوه له پیغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه و آله که ده‌فرمووی:

« مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ فَمَالَ إِلَىٰ إِحْدَاهُمَا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِقَّةٌ مِّثْلُ ».

واته: «هر که‌سیك دوو خیزانی هه‌بی و مه‌یلی بۆ یه‌کیکیان زیاتر بی له‌وی تر، نه‌وا له‌ پوژی قیامه‌تدا دیت لایه‌کی خواره‌و لاسه‌نگه»^(۱).

به‌ته‌ن‌ها مانه‌وه له‌گه‌ل نامه‌هه‌مدا

شه‌یتان سووره له‌سه‌ر فریودان و له‌ خشته‌ بردنی خه‌لکی و توش کردنیان به‌تاوان و تیه‌گلاندنیان به‌هه‌رام، جا له‌به‌ر نه‌وه خوای گه‌وره وریای کردینه‌ته‌وه ده‌فرمووی :-

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ ﴾ النور: ۲۱

واته: « ئه‌ی نه‌وانه‌ و باوه‌رتان هه‌ناوه به‌دوای نه‌خشه‌و هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان دا مه‌پوژن، چونکه شه‌یتان هه‌میشه‌ فرمان ده‌کات به‌کاری زۆر خراب له‌ زینار تاوان ».

وه شه‌یتان به‌ناو ده‌مارو مولوه‌کانی خوینی مرۆڤدا هاتوچۆده‌کات بۆ نه‌وه‌ی توشه‌ تاوان و خراپه‌ی بکات، جا یه‌کیك له‌و پێگاو پێچکانه‌ی که شه‌یتان به‌

(۱) رواه أبو داود ۶۰۱/۲ وهو فی صحیح الجامع ۶۴۹۱

هؤیهوه مروؤ دهخاته تاوانهوه له داوین پیسی دا دهیگموزینی، بریتیه له به
تهنهامانهوه له گهل ئافرهتی نامه حره مدا .

جا له بهر نهوه شه ریعهتی نیسلام نههه ریگایهشی داخستوهوه به
تهنهامانهوهی له گهل ئافرهتی نامه حره مدا حهراو قه دهغه کردوه .

وه کو پیغه مبهه عَلَيْهِ السَّلَام ده فهرمووی :

« لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ ثَالِثَهُمَا الشَّيْطَانُ » .

واته: « هیچ پیاو ئافرهتیک به تهنها کۆنابنهوه نیلا شهیتان سی یمیانه
»^(۱).

«ی کوری» له پیغه مبههوه عَلَيْهِ السَّلَام دهیگیریتتهوه که فهرموویتهتی:

« لَا يَدْخُلَنَّ رَجُلٌ بَعْدَ يَوْمِي هَذَا عَلَى مُغِيْبَةٍ إِلَّا وَمَعَهُ رَجُلٌ أَوْ اثْنَانِ » .

واته: « له نههه بهدواوه، با هیچ پیاویک نهچیتته مالتی ئافرهتیکهوه که
پیاوه کهی له مال نبی، مه گهر کسیتیکی تر یان دوانی له گهل بی »^(۲).

جا بۆیه دروست نی یه بۆ پیاو به تهنها له گهل ئافرهتی نامه حره مدا بیتیتهوه
له مالتیکدا، یان له ژوریکدا، یان له سه یاره یه کدا، وه کو مانهوهی له گهل برا
ژنی یان خزم به تکاری، یان تهنها بونهوهی نه خۆشیکی ئافرهت له گهل
دکتۆریکدا .

زۆر کس کهم ته رخه من لهه کاره داو به ناسان و عاده ته ماشای ده که نه گوئی
پی نادهن، نه ویش له بهر نهوهی سیقه و متمانی بهی به خۆی هیه یان به
بهرام به ره کهی، که چتی کله و خراپه ی زۆری لی ده که ویتتهوهوه ده که ونه
ناولیتشای داوین پیسی و پیشوکیه کانیهوه .

(۱) برواه الترمذی ۱۷۴/۳ انظر مشکاة المصابیح ۳۱۱۸

(۲) برواه مسلم ۱۷۱۱/۴

مهینه تی و دهرده سهری زیاتر له وه دایه که ده بیته هژی تی که و پیکه
بوونی نه ژادو ره چه له کی یه کترو په دابوونی مندالی حه رام و ناشه رعی.

تهوقه کردن له گهل نافرتهی نامه حه رم

یه کی که لهو دابو نه ریته کومه لایه تیانه ی که بی شه رعیه و سنوری
شه رعیه تی خودای تیدا ده شکیتنری تهوقه کردنه له گهل نافرتهی نامه حه رم،
خه لکی نه م دابو نه ریته نارهاو پوچانه ی که خوویان پیوه گرتوو به به رزترو
باشتری داده نین له حکم و شه رعیه تی خوا، بویه ناماده ن شه رعی خوا به زین
به لام ناماده نین که دابو نه ریتی کومه لگا بشکیتن.

ته نانه ت نه گهر یه کی که له وانه بدوینی و حوکی شه رعی بو باس بکه ی
دهرباره ی تهوقه کردن و به لگه ی بو به نیته وه و بو ی به ملیتی که تهوقه کردن بی
شه رعیه و تاوان و حه رام و سه ری پیچه ، نهوا به دواکه وتوو ووشک و دل پیس
تاوانبارت ده کات و بوهتان و دروو ده له سه ت بو هه لده به ستی .

ته نانه ت له کومه لگه دا وای لی هاتوو تهوقه کردن له گهل پورزاو ناموژاو
خالوژاو براژن و ماموژن و خالوژن ساده ترو تاسان تر بووه له خواردنه وه ی ناو.

خو نه گهر به چاوی دل ته ماشای ترسناکی و سامناکی نه م تاوانه یان بکر دایه
له شه رع دا، نهوا هه رگیز کاری وایان نه ده کردو توخنی نه ده که وتن.

پیغه مبه ر علیه السلام ده فهرموی:

«لأن یظعن فی رأسی أحدکم بمخیط من حدید خیر له من أن یمس امرأة لا تحل له»

واته: « همدك له یتوه ته گمر نه قیزه یه کی ناسن دابکوتری بسمریدا زور باشتره بوی لموی دهستی بمرئافره یتیک بکمویت که بوی حلال نبی »^(۱).

وه گومانی تیدانی یه تهوقه کردن له گمل نافرتهی نامه حره م زینای دهسته . همدوه کو پیغه مبه رعلیه^{علیه السلام} ده فمرمووی :

« الْعَيْنَانِ تَزْنِيَانِ ، وَالْيَدَانِ تَزْنِيَانِ ، وَالرِّجْلَانِ تَزْنِيَانِ ، وَالْفَرْجُ يَزْنِي ».

واته: « همدوو چار زیناده کمن که تیروانیی حرامه ، وه دهسته کانیش زیناده کمن که دهست بردن و تهوقه کردنه ، وه قاچه کایش زیناده کمن که ههنگاو نانه بوی ، وه عموره تیش زیناده کات »^(۲).

همدی نموه ده که نه بیانوو ده لئین دلان پاکه ، به لام نایا هیچ دلیک هدی له دلی پیغه مبه رعلیه^{علیه السلام} پاکترو پیرو زتریوو بی ، له گمل نموه شدا ده فمرمووی :
« إِنِّي لَأُصَافِحُ النِّسَاءَ ». واته: « من تهوقه له گمل نافرته دا ناکم »^(۳)
وه همدوه ها ده فمرمووی :-

« إِنِّي لَا أَمْسُ أَيْدِيَ النِّسَاءِ » واته: « من دهست له دهستی نافرته ناده م »^(۴).

وه عانشه ده فمرمووی:

« وَلَا وَاللَّهِ مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ غَيْرَ أَنَّهُ يُبَايِعُهُنَّ بِالْكَلَامِ ».

(۱) رواه الطبراني ۲۰/۲۱۲ وهو في صحيح الجامع ۴۹۲۱

(۲) رواه الإمام أحمد ۱/۴۱۲ وهو في صحيح الجامع ۴۱۲۶

(۳) رواه الإمام أحمد ۶/۳۵۷ وهو في صحيح الجامع ۲۵۰۹

(۴) رواه الطبراني في الكبير ۲۴/۳۴۲ وهو في صحيح الجامع ۷۰۵۴ وانظر الإصابة ۴/۳۵۴ ط. ۳۴۲.

واته: « نه‌خیر سویند به‌خوا هرگیز ده‌ستی پیغهمبەر ﷺ نه‌که‌وتوو به ده‌ستی هیچ نافرته‌یک به‌لام به‌یعتی لی وهرده‌گرتن تمنها به قسه‌وگفتوگوز »^(۱).

بویه نه‌و پیاوانه‌ی که خیزانی دینداری خویان ده‌ترسیئن و هه‌ر شه وگوره‌شه‌ی ته‌لایان لی ده‌که‌ن به بیانوی نه‌وه‌ی که له‌گه‌ل برای می‌رده‌کانیان ته‌وقه‌ناکه‌ن، با له‌خوا بترسن و خیزانیان به‌ره‌و تاوان و سه‌ره‌پچی په‌لکیش نه‌که‌ن.

وه‌پتویسته نه‌وه‌ش بزاندري ته‌وقه‌کردنی نیوان پیاو نافرته‌ی نامه‌هره‌م هه‌رامه نه‌گه‌ر به‌ریه‌ست و په‌رده‌ش له‌نیوان ده‌ستان دا هه‌بی، بویه دانانی به‌ریه‌ست و په‌رده‌یه‌ک یان ته‌وقه‌کردن له‌سه‌ر جله‌وه بی سوده‌و هیچ له مه‌سه‌له‌که ناگزی و له هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا هه‌ر هه‌رامه .

غو بو‌نخوش کردنی نافرته له‌کاتی له‌مال ده‌رچونی و تیبه‌پینی به‌لای پیاواندا

نه‌مه‌ش یه‌کی‌که له‌و کارو کرداره بلاوانه‌ی سه‌رده‌می نیمه‌که پیغه‌سبه‌ر ﷺ زور به‌توندی ووریای کردینه‌ته‌وه لی و بو نه‌وه‌ی توخنی نه‌که‌مین.

وه‌کو ده‌فه‌رمووی :

« أَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ ثُمَّ مَرَّتْ عَلَى الْقَوْمِ لِيَجِدُوا رِيحَهَا فَهِيَ زَانِيَةٌ ».

(۱) رواه مسلم ۱۴۸۹/۳.

واته: «هر نافرتهيك خوئی بۆن خوش بکات، پاشان تیپهرپی بهلای کۆمه لێک دا بۆ ئهوهی ههست به بۆنه کهی بکهن، ئهوا ئهوه نافرته زیناکارو داوێن پیسه»^(۱).

بئی ناگییو خۆگێل کردن وای له ههندی نافرتهان کردووه که گوی بهم کاره نه ده نهو به سادهو ئاسان ته ماشای بکهن، له ناو پاسدا بئی یان له بازارو شوینی قهره بالقی دابی، یان له قوتابخانه و فیترگه کاندا بئی .

ئه که ههر ته وه نه ده به لکو شه ریه تی نیسلام ترسناکی خۆ بوغخوش کردنی نافرتهی زۆر به توندی گرتووه، بۆیه نافرتهی نه گهر له مالدای بۆنی خوشی له خوئی دا بوو ویستی له مال ده رچی پتویسته خوئی بشوات، تا وه کو ئهوه بۆنه ی پیوه نه مینی، وه که چۆن بۆ لهش گرانی خوئی ده شوات، ته نانه ت گهر ده رچونه کهیشی بۆ مزگهوت بئی .

پیغه مبه رعلیه ده فهرمووی :

« أَيْمًا امْرَأَةً تَطَيَّبَتْ ثُمَّ خَرَجَتْ إِلَى الْمَسْجِدِ لِوَجَدَ رِيْحَهَا لَمْ يَقْبَلْ مِنْهَا صَلَاةً حَتَّى تَغْتَسِلَ اغْتَسَالَهَا مِنَ الْجَنَابَةِ ».

واته: « هه ركات نافرته خوئی بۆن خوش بکات و ده رچی بۆ مزگهوت بۆ ئهوهی بۆن کری، نوێژه کهی لی وه ناگیی، هه تا وه کو خوئی نه شوات، وه کو خوشووردنی بۆ لهش گرانی»^(۲).

سکالای خۆمان ده به ی نه وه بۆلای خودا له ده ست ئهوه هه موو بۆنه ی که له کاتی ناههنگ گێژان و بوک گواسته وه دا به کار ده یترئ، وه له ده ست به کاره ینانی ئهوه هه موو بۆنه تیژو کاریگه رانه ی که ههستی پی ده کری له

(۱) رواه الإمام أحمد ۴/ ۴۱۸ انظر صحيح الجامع ۱۰۵

(۲) رواه الإمام أحمد ۲/ ۴۴۴ وانظر صحيح الجامع ۲۷۰۳

ئافره نانهوه، له بازارو ناو ئوتۆمبیل و شوینه گشتیه کان و تهنانهت له مزگهوتداو له شهوانی په مه زاندا .

له خودا داواده کهین که سزامان نه دات، وه پیاوانو ئافره تانی چاک دوو چاری تۆلای خوئی نه کات به هۆی کارو په فتاری پیاو ئافره تانی به درپه وشت و نه توار خراپ. وه هه موومان پینمونی بکات بۆ پێگای راستو پێگای هه لالمان نیشان بدات.

سه فه رکردنی ئافره ت به بی مه حرم

«عبداللہ» ی کوری «عباس» له پیغه مبه ره وه ﷺ ده یگیریته وه که

فه رموویه تی:

«لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ».

واته: «نابی ئافره ت سه فه ربکات مه گهر له گهل مه حره می خویدا بی»^(۱).

ته مه ش هه موو سه فه روگه شتی که ده گریته وه ته نانهت سه فه ری هه ج کردنیش.

سه فه رکردنی ئافره ت به بی مه حرم هۆکاره بۆ ئالوده بون و نه چالکه وتنی به داوی کهسانی دلپیس و خراپه کارو، نهو ئافره ته ش ده بیته نیشانه و جیگای تیروانی نی نهو جوړه که سانه، چونکه ئافره ت خوئی بۆ خوئی لاوازو کهم توانایه، که مترین حاله تیک که دوو چاری بیته نهو یه شه ره فو ناموسه که می ده که ویتته مه ترسی یه وه.

به هه مان شیوه هه رامه ئافره ت به بی مه حرم سوار نه فرۆکه بی، هه رچه نه ده نه گهر مه حره می که شی له گهل بی تا سواری فرۆکه که ده بی و لهو جی یه ش پی ی

(۱) صحیح البخاری (۱۷۲۹)

ده گات مه حره ميكي تر چاوه پئي بکات هر حرامه مادام له ناو فرۆکه که مه حره مي له گه لدا نه بئى .

نه بئى بزانه ئى کيى له گه ل دا سوار بووه و له پالتى کيى دا دانىشته، خو نه گهر ناتمه واوى و خه له ليک له فرۆکه که دا دروست بئى، نهوا له فرۆکه خانىه کي تر ده نيشيتموه، يان له کاتى ديارى کراوى خويىدا دوا ده که وئى، کاتى يه که ببينينه که نارينکى تيده که وئى، نه و جا حال چي ده بئى ؟! چيرۆک و به سه رهاتى سامناک و دلته زيني له و جوړه زوړن.

له گه ل نه وه شدا نه و مه حره مه ي که شرع دياى کردووه، پتويسته چوار مخرجى تيدابئى نه گهر نا سه فدر کردن له گه لى دروست نى يه، ده بئى موسلمانينکى بلغى عاقلى کور بيت .

وه کو پتغه مبه ر ﷺ ده فدرموى :

« لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ مَسْفَرًا يَكُونُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَصَاعِدًا إِلَّا وَمَعَهَا أَبُوْهَا أَوْ ابْنُهَا أَوْ زَوْجُهَا أَوْ أَخُوْهَا أَوْ ذُوْ مَحْرَمٍ مِنْهَا ».

واته: « دروست نى يه بو ئافره تيك که باوه رى به خواو پوژى دواى هه بئى ده رچئ بو سه فدرنک که سئ پوژ يان زياترى پئى بچئ، مه گهر باوکى يان کوږى يان براى يان مه حره ميکى له گه ل دا بئى »^(۱).

---

(۱) رواه مسلم ۹۷۷/۲

تیروانینی نافرته تی نامه حرهم

خوای گهوره ده فدرمووی :

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّونَ مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (النور: ۳۰)

واته: « ئه ی پیغه مبر علیه السلام به پیاوانی باوه ردا بفرموو: چاوه کانیاں داخه ن له ناست نافرته تانی نامه حرهم دا بویان نپراونن، وه داوینو عموره تی خوین بپاریزن له حرهم، بی گومان نه وه باشترو پاکتره بویان، وه خوداش ناگاداره به همموو ئه وکارانه ی که ده یکن».

وه پیغه مبر علیه السلام ده فدرمووی:

« فَرِحْنَا الْغَيْنِ الظُّرُ » واته: « زینای چاو تیروانینه »^(۱).

واته تیروانین بۆ نه و شتانه ی که خواهرامی کردوه لی ی پروانیت .

به لام تیروانین نه گهر بۆ پیروستیه کی شهرعی بیت وه کو تیروانین له کاتی خوازیینی کردندا، یان تیروانینی دکتوریک بۆ نه خوش .... نه وه ی جیساوزه وه لهم حالته جیاده کریته وه .

ههروه ها له سه ر نافرته تیش حرهمه پروانی بۆ پیاوی نامه حرهم ، پروانینیک که جینگای فیتنه بی و مه ترسی بی .
وه کوخوای گهوره ده فدرمووی :

﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ النور: —

واته: « نهی پیغه مبهری خوا ﷺ به نافر هتانی پروادار بلئی: باچاویان داخه ن
 له ناست تیروانیان بۆ پیاوانی نامه حره م و داوینی خۆیان بیاریزن له حه رام .
 ههروه ها حه رامه تیروانین به شه هوه ته وه بۆ کهسانی بی مووی جوان،
 وه حه رامه پیاو له عه وه ره ت و شه رمینگای پیاو پروانی ، وه نافر هتیش
 له عه وه ره ت و شه رمینگای نافر هت پروانی .
 وه ههروه ها عه وه ره ت و شه رمینگایه ک که تیروانین بۆی دروست نه بی ، ده ست
 لیدانیشی دروست نییه .

وه له و گالته و سوکایه تی و فرو فیلا نه ی که شه یتان به عه قلی هه ندی که سی
 ده کات و هه ندی که سی پیوه گیر داوه نه وه یه که هه ندی که س له وینه و په سمی
 گۆشار و فلیمه کان ده پروانن و ته ماشای ده که ن به بیانوی نه وه ی نه مانه حه قیقی
 نین و ته نه ها په سم و ینه ن، ته م جوړه بروییان و به هانانه ته نه ها چاوبه سته ی
 شه یتانه و به س، نه گهر نا شتیکی رۆن و نا شکر او بی چه ندو چوون و
 حاشاه لته گره که ته م وینه و په سمانه سه رچاوه ن بۆ خراپه و بی نابرویی و کاری
 ناقولا و به در په وشتی و وروژاندنی شه هوه ت و ناره زووبازی.

بى دەنگ بوونى پياو لە ئاست داوین پىسى خىزان و مندالى

«عبداللہ»ى كورى «عمر» لە پىغەمبەرەوہ ﷺ دەگىریتەوہ كە
 فەرموویەتى:
 « ثَلَاثَةٌ قَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَنَّةَ مُذِمِّنُ الْخَمْرِ وَالْعَاقُ وَالْدِّيُّوثُ الَّذِي يُقِرُّ
 فِي أَهْلِهِ الْخَبْثَ » .
 واتە: « سى كۆمەل خەلك خودا بەھەشتى لەسەر حەرام كەردوون ،
 ئەو كەسەى لەسەر ئارەق خواردنەوہ بەردەوام بى ، وە ئەوەى ئازاردەرى داىك
 وياوكى بى ، وە گەوادىك كە بى دەنگ بى لە داوین پىسى خىزان
 و مندالى » ^(۱).

لەشپەكانى ((الديوث))ى ئەم سەردەمە ئەوێه:
 چاوپۆشى كەردن و بى دەنگ بوون لە ئاست كچ و ئافەرەت لە مائەوە
 كەپەيوەندى دەكەن بە پياوى بىگانەوہ و گفتوگۆ دەكەن بە ناوى خۆشەويستى و
 دلدارى و عىشق بازىيەوہ .
 وەھەرەوہا پازى بوون و قەبۆل كەردنى مانەوەى ئافەرەتەك بەتەنھا لە مائەوە
 لەگەل پياوئەكى بىگانە، وە ھەرەوہا بەجى ھىشتنى ئافەرەت بەتەنھا لەگەل
 بىگانەيەك سواری سەيارە بى، وەكو تەنھا بونى لەگەل شوڤير .
 وە ھەرەوہا پازى بى كە خىزان و مندالى بەبى پۆشاكى شەرعى لە مائەوە
 دەرچن، بەوہش پىگەى خراپەى بۆيان كەردۆتەوہ و دەرگای بەدپەشتى بۆ
 خستونەتە سەرپشت ، ھەرەوہا ھىنانە مائەوەى ئەو فەلىم و گۆقارانەى كە
 خراپە و بەدپەشتى و بى ئابروى تىدا بلاو دەكریتەوہ . ئەمانە نمونەن لە دەيوسى .

(۱) رواه الإمام أحمد ۶۹/۲ وهو في صحيح الجامع ۳۰۴۷ .

تەزویرکردنی نەسەبی منداڵ و باوک

بە پیتی شەرع دروست نی یە بۆ هیچ موسلمانێک پەچەڵەك و نەسەبی بداتە لای هیچ كەسێك جگە لە باوكی خۆی .یان خۆی بە قەوم و گەلیك بناسینی و لەوان نەبی .

جا هەندێ كەس نەم كارە دەكەن بۆ مەبەست و مەرامێکی مادی، بۆ ئەو مەبەستەش نەسەب و پەچەڵەكێکی ساخته و تەزویز دەسەلمینی لە كاغەزو وەرەقەیه‌کی یاسایدا .

هەندێ كەس نەم كارە دەكەن زۆر جار لە پقی باوكیان، چونكە بە منداڵی وازی لی هێناوە و دەری كردووە .

هەموو ئەمانە حەرام و قەدەغەكراون، وە نەم كارە خراپە و بەلای گەورە و گرانی لێدەكەویتتەو لە زۆر بواری جۆراوجۆردا، وەكو مەحرەمەكان و نيكاح و میرات و زۆر شتی تریش .

«سعد» و «أبو بكرة» لە پیغەمبەرەو ﷺ دەیگێڕێنەو كە فەرموویەتی:

« مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ » .

واتە: « هەر كەس بانگەشەي كۆرپتی خۆی بكات بۆ كەسێکی تر جگە لە باوكی خۆی نەسەبی خۆی بداتە لای و بزانی ئەو بە باوكی نی یە، ئەوا بەهەشتی لەسەر حەرامە»^(۱).

لەشەریعتی پیروزی نیسلام دا هەر شتیك كە مایەي گالتە و لاقرتی كردن بی بە پەچەڵەك و نەسەبی خەلكی حەرامە، وە یان تەزویز و ساخته‌کردنی بی هەر حەرامە .

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ٤٥/٨ .

بوټه هندی کس له مېوره دا دوو چاري هله ی زه دینر ووشه و دهرېنیک له زاریان دهره چی که مېره نم تاوانه پهلکیشیان دهکات، بو غونه کاتیک پیو له گهل خیزانه کهیدا به شهردیت و ده مهقاله دروست ده بی زیاده پړوی دهکات له مېره مېره خیزانی و به داوین پیس تاوان باری دهکات و حاشای خوی له منداله کانی دهکات و به مندالی خوی نازانی به بی شهوی به لگه یه کی پرون وناشکرای به دهسته وه بی، له کاتیکدا شو مندالانه به هوی سهرجی ی کردنی نم له گهل خیزانی دروست بوون.

وه هندی نافرته نایش خیانهت و ناپاکی له مېره کانیان دهکات و له پړگه کی کاری ناشه رعی و داوین پیسیه وه دوگیان ده بنو، مندال و ده چی ناپه سن تیکهل مېره چه له کی پیوه که ی دهکات که له پیوه که ی نی یه.

وه مېره شهی زورتوند وگران له سهر نم کارانه هاتوه له شه ریه تدا :

«أبوهريرة» له پیغه مېره وه ﷺ ده گېرته وه که فرمویه تی:

«أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَدْخَلْتُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ لَيْسَ مِنْهُمْ فَلَيْسَتْ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ وَلَنْ يَدْخُلَهَا اللَّهُ جَنَّتُهُ، وَأَيُّمَا رَجُلٍ جَحَدَ وَلَدَهُ وَهُوَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ احْتَجَبَ اللَّهُ مِنْهُ وَقَضَحَهُ عَلَى رُءُوسِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ».

واته: «هر نافرته تیک مندالیک بخاته نار بنه ماله یه که و که له مېردی خوی نبی، شو شو نافرته له لای خودا به شی نی یو خودا نا یخاته به هشتوه، وه هه پیو نیکش نکولی مندالی خوی بکات و حاشای لی بکات و بزانی مندالی خویستی، شو خودا په حم و به زی خوی لی دهری و شهر مزاریشی دهکات له پیش چای سهرجم خه لکان دا»^(۱).

(۱) رواه أبو داود ۶۹۵/۲ انظر مشکاة المصابيح ۳۳۱۶.

سوو خواردن ((ریبا))

خوای پهروهردگار له قورناندا جهنگو شهړکردنی خوۍ له گهل هيچ کهسو
تاقمیک رانه گهيانده تهنه سوخوره کان نه بی .
وه کو ده فرموۍ:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ البقرة: ٢٧٨ - ٢٧٩

واته: «نهی شوکسانهۍ باوهړتان هیناوه له خوا بترسو و دست هه لگرن لهو
پيښاو سووۍ که مارتانه لسمر خه لکی نه گمر نیماو باوهړدارن، خو نه گمر
دست هه لنه گرن و ازنه هینن له سوو خوړۍ، نهوا جهنگیکۍ گموره پابگه یسمن
له گهل خوډاو پیغمبره کمۍ».

نم نایه ته بهسه بو درختنی خرابۍ و ناله باری نم تاوانه له لای خوای بهرزو بی
هاوتا .

نه گمر ته ماشایه ک بکری له سمر ناستی تاک و دهولته تان، نهوا ویرانکاری و
فموتان و له ناوچونیکۍ زور دهیښری له پشت مامه له کردن به پيښاوه، هر
له مایه پوچ بوون و له دست دانی مال و پاره و بی بازاری بی توان بوون له
دانه وۍ قهرزو افلیج بوونی باری نابووری و بهرزونه وۍ بی کاری تاده گاته
هرهس هینانی زوری کومپانیاو کارگه کان.. وه ههروه ها له نه نجامی پيښاو
بلاوېونه وۍ سوخوړۍ نیشکرو کریکار وای لی هاتوه رږزان ههولبدات و
هه لپه بکات بو پرکردنه وۍ نهو قهرزانهۍ که به هوۍ پيښاوه هاتوته سهری و
تهواو بوونی بونی، نا نه مهش ده بیته هوۍ دروست بوونی چینیایه تی له ناو

گۆمه لگه دا، چونکه رېبا هوکاري سهره کيه بو کوږونه وهی مال و سهره وتو سامانی زور له دهستی رېژه يه کی که می خه لگداو چینه کانی تریش هه ژارو نه دار ده می ننه وه، پی ده چی نه مه دیمه نیکی نهو شهرو جهنگه بی که خودا به لیتنی داوه بهرام بهر به وکه سانه ی مامه له بهر پیاوه ده کن .

جا هه رکه سیك به شداری بکات له مامه له کردن به پیاوه، نهوا له عنه تی لی کراوه له سهر زمانی پیغه مبه ره علیه السلام ، نیتر جیاوازی نی یه نه وکه سه خوی لایه نی، سهره کیه له خواردنی پیاکه، یان یارمه تی ده ری، یان تکا کاری.

«جابر» ی کوری «عبداللّه» له پیغه مبه ره وه علیه السلام ده یگرتته وه که فهرموویه تی:

« لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكِلَ الرِّبَا وَمُوكِلَهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيهِ وَقَالَ هُمْ سَوَاءٌ ».

واته: « پیغه مبه ره علیه السلام له عنه تی کردوه له رېباخۆر، له وهی که ده یداتی، له نه سهره کی، له شاهیده کانی، وه فهرمووی هه هه میوان له تاواندا وهک یدکن»^(۱).

که وایوو دروست نی یه نیش کردن له نویسنه وهی کاری رېبا، وه گوځاندن و ریکه خه ست و قسه تیدا کردنی و، وه گرتن و بردنه وهی و، هه لگرتنی وه کوسپاردو، پاراستنی، نه مانه هه مووی هه رامن .

به شیوه یه کی گهشتی به شداری کردن له کاری رېبا و هاوکاری کردن تیدا به هه ر شیوه یه ک هه راهه وه قه دهغه کراوه .

(۱) رواه مسلم ۱۲۱۹/۳.

وهيغهمبهر ﷺ سوربووه لهسهر پونکردنهوهی گندهلی و ناقلایبی نهم
تاوانه گهروهیه ههروهک «عبدالله»ی کوری «مسعود» له پیغهمبهر وه ﷺ
دهیگیریتتهوه که فهرموویهتی:

«الرَّبَا ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ أَبَا أَيْسَرَهَا مِثْلُ أَنْ يَنْكِحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ، وَإِنْ أَرَبَى الرَّبَا عَرَضُ
الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ».

واته: «رېبا ههفتاو سێ بهشه تاوانی ئاسانتزینیان وه کو نهوهیه پیاویک دایکی
خوی مارهکات، وه سوترینی سووهکان ناموسی پیاوی موسلمانه»^(۱).
وه ههروهها «عبدالله»ی کوری «حنظلة» له پیغهمبهر وه ﷺ دهیگیریتتهوه
که فهرموویهتی:

«دِرْهَمٌ رِبَا يَأْكُلُهُ الرَّجُلُ وَهُوَ يَعْلَمُ أَشَدُّ مِنْ سِتَّةٍ وَثَلَاثِينَ زَنِيَةً».

واته: «درهمینک رېبا گهر پیاویک بیخوات و بزانی رېبایه نهوا
لههست و سێ زینا قورسترو تاوانتیه»^(۲).

وه رېبا تاوانینکی گشتیهو تایبه نهاندنی یه به حالی فهقیری و دهوله مهندی
یهوه، ههروهک ههندی واکومان دهبن، به لکو گشتیهو هه موو حالهتیک و
هه موو کهسێک دهگریتهوه، چهندهها دهوله مهندو بازرگانی گهوره مایه پوچ
دهرچوون بههوی رېباوه، واقعیش به لگهیه بۆ نهمه.

که مترین بیتخیریەک که له رېباوه سهرچاوه بگری نهوهیه که فهرموو بهرکهت
له ماتیدا هه لده گری و نایهلی هه رچهنده له ژماره و پیتوانه شدا ماله که زۆر بی.

ههروهک پیغهمبهر ﷺ فهرمووی:

«الرَّبَا وَإِنْ كَثُرَ فَإِنَّ عَاقِبَتَهُ تَصِيرُ إِلَى قُلٍّ».

(۱) رواه الحاكم في المستدرک / ۲۷ وهو في صحيح الجامع ۳۵۳۳

(۲) رواه الإمام أحمد ۵/ ۲۲۵ انظر صحيح الجامع ۳۳۷۵

واته: « پیاو سوو هرچه نده له سهره تاوه مال زور ده کات، به لام سهرته نجامه کمې هر بهر و کمی و له ناوچون دهرات »^(۱).

به هه مان شپوه پیاو سوو تایبته مه ند نی یه به بهر زرمی یان کم و زوری ریژه کیهوه، هر هه مووی حرامه و قه دهغه کراوه .

پیاوی سوو خوړ له رۆزی قیامه تدا وه کو مرۆقی په ریته تی و شیتی لی دی و، کاتیک له گوړ دهر دین و زیندوو دهر کینه وه و راست دهنه وه ده لپی شهیتان دهستی لی و ه شانددون و توشی شیتی و په رکه می دهن.

له گهل ناشرینی و نابه جیی و خراپی نهم تاوانه دا هیشتا خردای گه وره ینگای به ته و به و په شیمانی داوه، خبه ری داوه که ته و بهی لی بکری و وازی لی بهی نری و چویتی په شیمان بونه وه کeshی و نکر دۆته وه :

خوای گه وره به سوو خوړه کان دهره مووی :-

﴿وَإِنْ تُبْتِغُوا فَالْكُمُ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ (٢٧١) البقرة:

٢٧

واته: « نه گهر ده ست له سوو خوړی هه لگرن و په شیمان بنه وه لیتی، نه و سهرمایه کانی خوستان بسینه وه بهی سوو، نیت نه نیه له قهرزاره کان سته م کهن، نه نه وایش له نیه سته م کهن ».

وه بیویسته له سهر مرۆقی باوه ردار خو ی له م تاوانه گه وره یه پیاریزی و لیتی پاکات و روی تی نه کات و، هه ست به خراپی و نابه جیی نهم تاوانه بکات.

وه ته نانه ت نه و که سانه ش که مال و پاره یان له بانقه کانی سوودا داده نین له بهر ناچاری و له ترسی له ناوچوون و دزینی مال که یان پیویسته له سهر یان هه ست بکه ن که نه مه له بهر ناچاری و بی دهره تانیوه، حال و باریان وه کو که سیک وایه

(۱) رواه الحاكم ۳۷/۲ وهو في صحيح الجامع ۳۵۴۲

که له برسیټی و ناچاری دا گوشتی مرداره و هـو بـخوات، له گـهـل نمـوه شـدا
پټویسته داوای لی خوښ بوون له خوا بکهـن و هـو لی بهـدیـلنـک بـدهـن و جـنـگا و
شونښکی تر بدوژنـوه گـر بـکړی .

وه دروست نی یه بویان داوای زیاده ی سووه که بکهـنـوه له بانقه کان، تنانـهـت
نه گـر رپـا و سـو و چـو و سـر حسابات و پاره کـه یان، پټویسته خو یانی لی رزگار
بکهـن و له کـو لی خو یانی بکهـنـوه بهـر ټـگا و شـیـوا زـنـکی دروست، نهـک بـیـکا ته خـیـرو
صـهـدهـقه، چـونـکه خـودا پاکـه و خـیـرو صـهـدهـقه یه کیش گـر له مـالـی پاکـه و
دهـرنـه جـی و هـری ناگـر و قـهـبو لی ناکات.

وه هـمـرو هـا به هـیـچ شـیـوه یه دروست نی یه نه و زیاده یه ی چـو ته
سـهـر باره کـه یان بـو خو یان به کـاری بهـنـن و لی ی سوود مـهـنـد بـن نه بـو خـوا رـدن ، نه
بـو خـوا رـد نه و، نه بـو جـل و بهـرگ، نه بـو سـهـیاره، نه بـو خـانـو و، نه بـو خـهـرجی
کیشانی ژن و مندال و دایک و یاوک، و نه له بهری زه کات دهـر دهـجـی، و نه بـو کـر یی
خـانـو و سـهـر انـه ی زهـوی به کـار دهـری، و نه بـو پـار اسـتنـی گـیا نـیـش له سـتـه مـیـک
به کاردی . بویه پټویسته خو ی لی قوتارکات و له کـو لی خـو ی بـکا ته و له ترسی
تـو لـم و تـو ر پـه یی خـودا .

دهـرنـه خـسـتنـی عـیـب و نا ته و او ی که ل و په لی فر و ش را و و شاردنه و هـی له کاتی فر و ش تنـدا

پـیـغـه مـبـهـر ﷺ تـیـپـهـری به لای خـوا رـد نـیـکی و شـکـدا، دهـسـتی کـرد بهـنا و
خـوا رـد نه کـهـدا پـهـنـجـه کـانی بهر تهـری کهـوتـن، پـیـغـه مـبـهـر ﷺ فـهـر مـو ی :-
« يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ مَا هَذَا؟ ». واته: « فروشیار نمـهـجـی یه ؟ »
وتی باران بهری کهـوتـوه و تهـری کـرد و هـ .

پیغمبر ﷺ فرمودی:

« قَالَ أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ حَتَّى يَرَاهُ النَّاسُ ثُمَّ قَالَ مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنَّا ».

واته: « ثَمَى بَوِّ تَمْرِيَه كَهَيْت نَهْخَسْتَوْتَه سَمْرَه وَه تَا خَه لَكِي يَبِينَن، هَمْرَكَمَس غَمَش وَ خِيَانَه ت بَكَات لَه ثَيْمَه نِي يَه »^(۱).

زۆرْيِك لَه وَ فَرْوَشِيَارَانَه نِي تَه مِرْوَ كَه تَرْسِي خُودَا لَه دَلْيَانَسَا نِي يَه هَه وَلَ دَه دَه نِ
نَاتَه وَ اَوِي وَ عَه يَبِي شَه كَه كَه يَان بَشَارَنَه وَه، يَان خِرَپَه كَه دَه خَاتَه بَه شِي ژِيْرَه وَه ي
سَنَدُوقَه كَه وَ جَوَانَه كَه ي دَه خَاتَه سَمْرَه وَه، يَان مَادَه ي كِيْمِيَا وَ شَتِي لَه وَ جَوْرَه
بَه كَار دِيْنِي بَوِّ تَه وَه ي بَه دِيْمَه نِي كِي جَوَانَتَر دَه رَكَه وَي، يَان هَه نَدِي جَار نَاتَه وَ اَوِي وَ
كَه م وَ كُورِي لَه دَه نَكِي فَرْوَشِرَا وَه كَه دَا هَه يَه وَ دَه يَشَارِيْتَه وَ، وَ بَاسِي نَاكَات وَ
سَمْرَه تَا نَاتَه وَ اَوِيَه كَه دَه رَنَا كَه وَي، پَاشَان تَا كِرِيَارَه كَه هَه سَتِي پِي دَه كَات وَ
دَه گَه رِيْتَه وَه، فَرْوَشِيَار لَه وَ شَوِيْنَه نَه مَآ وَه وَ خَوِي دَه شَارِيْتَه وَه.

وَ هَه نَدِي لَه وَ فَرْوَشِيَارَانَه كَاتِي بَه سَمَر چَوُونِي شَه كَه كَه دَه گَزِيْن يَان رِيْگَه
نَادَه نِ بَه كِرِيْكَار سَه يِرِي شَه كَه كَه بَكَات وَ بِيْشَكْنِي وَ تَاقِي بَكَاتَه وَه .

وَ هَ زۆرْيِك لَه وَ اَنَه ي كِرِيْن وَ فَرْوَشَتْنِي سَه يَارَه وَ نَامِيْرَه كَان دَه كَه نِ نَاتَه وَ اَوِي
يَه كَانِي دَه رَنَا خَه وَ دَه يَشَارَنَه وَه، تَه مَهَش حَه رَامَه وَ قَه دَه غَه كِرَا وَه .

پیغمبر ﷺ فرمودی :

« الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ بَاعَ مِنْ أَخِيهِ يَغْفِرُ فِيهِ عَيْبًا إِلَّا
يَبِيْنُهُ لَهُ ».

واته: « مُوسْلِمَان بَرَا يِ مُوسْلِمَانَم وَ دُرُوسْت نِي يَه بَوِّ مُوسْلِمَانِيْكَ شَتِيْكَ
بَفَرْوَشِي بَه بَرَا كَه ي عَه يَبِيْكَ تِيْدَا يِيْتِي وَ بَوِي بَاس نَه كَات وَ نَاشَكْرَا ي
نَه كَات »^(۲).

(۱) رواه مسلم ۹۹/۱ ،

(۲) رواه ابن ماجه ۷۵۴/۲ وهو في صحيح الجامع ۶۷۰۵

وه هندی کەس واگومان دەبەن کە بەرپرستی لاسەری شانی خۆی لاداو
 نەگەر بەکریار بلی بە هەراچ ... یان بەشەرتی قور دەیفروشم، نائەمە کرین و
 فروشتنیکە کە فەرۆ بەرە کەتی تێدا نی یە .

ههوهك پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی: -

« الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا فَإِنْ صَدَقَا وَبَيْنَا بُورِكُ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا وَإِنْ كَذَبَا وَكُتِمَا مُحِقَّتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا ».

واته: « له کرین و فروشتن دا هەردوولا سەرپشکن نادام جیانه‌بوونه‌توه،
 جا ئەگەر راستیان کردو و عەیب و ناتواوی یە‌که‌یان روون کردوه، ئەوا
 بەرە‌کەت دە‌کۆتێتوه کرین و فروشتنه‌که‌یانوه، بە‌لام ئە‌گەر درۆیان له‌گەڵ
 یە‌که‌تردا کردو ناتواوی‌ه‌که‌یان دەر‌نە‌خست، ئەوا کرین و فروشتنه‌که‌یان بی
 بەرە‌کەت دە‌بی »^(١).

زیادکردنی نرخ ((النجش))

«النجش»: بریتی یە لە‌زیادکردنی نرخى شە‌کی‌ک ئە‌ک بۆ‌مە‌به‌ستی کرینی
 بە‌ل‌کە بۆ‌فیل کردن له‌ کە‌سی‌کی تر تاوه‌کو فریوی بدات و رای‌کێ‌شێ‌ت بۆ‌نە‌وه‌ی
 نرخه‌که‌ی پێ زیاد بکات.

پێغه مبه‌ر ﷺ ده‌فرمووی :

«... لَا تَنَاجَشُوا...».

واته: «... وه نرخى شە‌ک بە‌سەر یە‌که‌دا زیاد مە‌کە‌ن له‌کاتی کرین و
 فروشتندا...»^(٢).

(١) رواه البخاري أنظر الفتح ٣٢٨/٤

(٢) رواه البخاري أنظر فتح الباري ٤٨٤/١٠

ئەمەش جۆرىكە لە فروفیل و فریودان و هەڵخەڵەتاندن، وەگومانیشی تێدا نی
یە پێغەمبەر ﷺ دەفرمووی:

«المکر والخديعة في النار».

واتە: «فیل کردن و هەڵخەڵەتاندنی خەلکی ھۆکاریکە بۆ چوێ ناگر»^(۱).

وێ کاسیی و مامەڵەیی زۆریک لەو دەڵاڵانەیی لە ھەراجاگاو غایشگاگاندا کرین
وفروشتنی ئۆتۆمبیل دەکەن پسیس و خراپە، چونکە ھەرامیکی زۆریان تسووش
دەبێ، ھەیانە بەم کرین و فروشتنە دوچاری «غجش» دەبێ، وە دەستی کرپار یان
فروشیارەکە دەبرن و فریوی دەدەن و ھەڵی دەخەڵەتێنن بە ھۆی داشکاندن
شمەکەکی و سووککردنی، بەلام ئەگەر شەکەکە مالتی خۆیان بێ یان مالتی
یەکیکیان، ئەوا بەپێچەوانەو نرخەکی قورس و گران دەکەن لەسەر کرپارەکە
خۆیان لەناو خۆیان دا دەبن بە کرپارو بە درۆ بۆ ئەوێ کرپارەکە فریوو بدەن
بەو نرخەیی کە ئەمان پیتی دەدەن.

ئەم دەڵاڵانە دەچنە نێوان کرپارەکانەو و نرخێ شتەکانی بەرز دەکەنەو لە
بازاروکەدا، بۆ مەبەستی فرو فیل کردن و داو نانەو تەواوە کو کرپاریکی
تیوێگالی و دەستی پێیدا بچێ و دوچاری زەرەری بکەن.

---

(۱) انظر سلسلة الأحاديث الصحيحة ۱۰۵۷

کړين و فروښتن له دواى بانگى دووهمى پوځى جمعه

خواى بهرزو کار له جى ده فەرمووى :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾﴾ الجمعة: ٩

واته: « ئهى ئهوكهسانهى باوه پرتان هيناهه كاتى پوځى ههينى بانگ درا بو نوښت، ئهوا بسچن به پيرى نوښتهوه وه دهست هه لگرن له هه موو كړين و فروښتنك، چوونتان بو نوښتى جمعه وازهينانتان له كړين و فروښتن باشترو چاكتره بوښتوه، نهگه بزانو و دركى ئه وراستى بكمن».

له گه له نه مهش دا هه ندى فروښيار له دواى بانگى دووهمى نوښتى ههينى له دوكانه كانياندا له بهردهم مزگهوته كان بهرده وامن له سهركړين و فروښتن.

وه ههركهس له وكاته دا شتيكيان لى بگريږت، ئهوا به شدلر ده بى له تاوان نهگه سىواكيڅيش بى، وه نه م كړين و فروښتنه به تال و دانه مه زراوه به پي پاسترين و په سهند ترين بريارى فقهى .

وه هه ندى له خاوهن چيشت خانو نانه واکانو کارگه كان شاگردو کړيکاره كانى خويان ناچار ده گه له سهر نيش کردن له کاتى نوښتى جومعه دا، نا نه م نه سانه هه رچه نده له پواله تدا سوود و قازانچ و ده سته کوتيان زياتر ده بى، به لام له راستيدا ته نها په نه پوځى و مال ويرانيان ده ست ده كړى و زه ره و زيانيان بو ده ميتنى .

به لام هه رچى کړيکارو شاگردو خزمهت کاره كانى هه يه پتويسته به م فەرمایشتهى پيغه مبه ر ﷺ کارى بکمن که ده فەرمووى :

« لَا طَاعَةَ لِبَشَرٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ ».

واته: «گویند ای کسانی که من را اطاعت می‌کنید، در امر خدا»^(۱).

قومارو یانسیب

خوای بی هاونتا ده فدرمووی :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ المائدة: ۹۰

واته: « ای کسانی که ایمان آورده‌اید، بدانید که خمر، قمار، بازی‌های شانس و قمار، نجس است از عمل شیطان، پس از آن اجتناب کنید تا سعادتمند شوید. »

سهرده می جاهیلیه تی پیش اسلام خه لکی قومارو یانسیبانه ده کرد، دیارترینیانو به نوابانگترینیان نهوه بوو ده پیاو وه کویهک له حوشتریکدا شهریک ده بونوهوه، پاشان جوړه قورعه یه کیان بوو ده کرد به بهرد هه لدان (حهوت جار ده یان کرد) جا نهو حهوت به یانسیب به شی جیا جیان بهرده کهوت (به پیتی یه کهم و دووهم و....) سیانی کوژسای (که ناویان دهرنه ده چوو) هیچیان بهر نه ده کهوت .

به لام له سهرده می نیمه دا قومارو یانسیب چهنده ها شیوازو جوړی هیه، له وانه :

(۱) رواه الإمام أحمد ۱/۱۲۹ وقال أحمد شاکر إسناده صحيح رقم ۱۰۶۵

نمویه نه مړې پټی دهوتری یانسیب شیوازو جوړی زوره، سادهترین جوړی کرپنی بلیتی ژماره ییه به پاره، که له دوایدا پاکیشانی بۆ ده کرئ، براوه یی به کم خه لاتیکي پی ددری و دووهم خه لاتیکي تر نابو شیوه یی خه لاتیکان ده گوریت و جیوازن به پټی به کم و دووهمی، نا نه مه حرامو قه ده غه کراوه هه رچه نده ناویشی بنین کاری خه یری .

شیوازیکي تر نهو ییه شه کیك بکړیت له پیناو شتیکی نادیاردا، که نهو شته نه زانراوه له ناو شه که کدایه، یان ژماره ییه کی پیته دری له کاتی کرپنی شه که کداو پاکیشانی بۆ ده کرئ بۆ دیاری کردنسی خه لاتیکان، نه هم هه موو جوړه شیوازه یی قومار ده چیتته ژیر نهو (المیسر) که خودا له نایه ته کدا باسی لیتوه کردووه .

دزی کردن

خوای بهرزو بی هاوتا ده فرمووی :

﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾

المائدة: ۳۸

واته: « پیاو و تافره تی دز ده ستیان بپن له توله یی دزی کردنه کدا، نهو ش بریارو حوکمینکه له خوداوه، خوای گموره بالا ده ست و کار به جی به .»

ترسناکترین تاوانی دزی دزی کردنی حاجیه کانه له کمعبه یی پیروزدا، نانهم جوړه دزانه که دزی له پیروزترین به شی سهرزه وی و له ده ورو بهری کمعبه دا ده کن هیچ سدنکو و قورسایه کیان بۆ سنوره کانی خوا دانه ناوه و هیچی تیدا نه هیشتوته وه .

پیتغه مېهر ﷺ له به سهرهاتی نوژی خورگیراندا فرموی :

« لَقَدْ جِيءَ بِاثَارٍ وَذَلِكُمْ حِينَ رَأَيْتُمْوَنِي تَأَخَّرْتُ مَخَافَةَ أَنْ يُصِيبَنِي مِنْ لَفْحِهَا وَحَتَّى رَأَيْتُ فِيهَا صَاحِبَ الْمَخَجِّ يَجْرُ قُصْبُهُ فِي النَّارِ كَانَ يَسْرِقُ الْحَاجَّ بِمَخَجِّهِ فَإِنْ فُطِنَ لَهُ قَالَ إِنْمَا تَعْلَقُ بِمَخَجِّي وَإِنْ غُفِلَ عَنْهُ ذَهَبَ بِهِ ».

واته: «که منتان بینی هاتمه دواوه، نوه ناگریان هیتا له ترسی نهوې نسو کو هه لم و گرو بلنسه کی بمگاتی، وه ته ناهت خاوهن گوچانه کم بینی له نار ناگردها که ریخولمی خوې راده کیشا له نار ناگره کېدا، چونکه گوچانه کی به کارده هیتا و دزی له حاجیه کان ده کرد پیی، جا نه گمر کسه ی که دزی لیده کرد ناگمدار ببوايه تموه، نهوا دهیوت نوساوه به گوچانه کممده و من ناگدار نمبووم، خو نه گمر بی ناگابونایه نهوا ده دزی»^(۱).

وه له گه وره ترین جوړی دزیسه کان دزی کردنه له مالی گشتی، وه هندی له وکه سانده ی نه م دزی نه کمن نهوه ده که نه بیانوو ده لاین دزی کردنه کی نیمه ش وه کو دزی کردنی خه لکانی تر، دزی نه کهن وه کو دزی کردنی نهو خه لکه (بوخه لک بیخوات و نیمه نه یخوین)، به لام نازان و هست ناکن نهوه دزی کردنه له هه موو موسلمانان، چونکه مالی گشتی مولکی هه موو موسلمانان، وه دزی کردنی که سانیکي له خوا نه ترسن نابیته به لگه و به هانه بو شوین که وترو چاولی کردیان.

وه هندی خه لک مالی کافر ده دزن و دزی له مالی کافران ده کمن به بیانونی نهوه ی که نهوانه کافرو بی باوه رن، نه مه ش بیانویه کی ناراسته و په و نی یه و به هانه که شیان گونجاو نیه و ناتمه واوه، چونکه نهو کافرو بی باوه پانه ی که

دروسته مال و سامانيان بریت، بریتین لهو کهسانه کی که شه پوجهنگ به پاده کهن بهرام بهر موسلمانان له بهره کی جهنگ دا مال و سامانی به بی ماویان ده بیته مالتی موسلمان و دروسته بردنیان، نه که هه موو کومپانیای کافران و تاک تکیان بچیتا ژیر نه م باسه وه.

وه یه کی که له ریگا کانی دزی کردن ده ست بردنه بو گیرانی خه لکی و بردن و پفاند نیه تی له نا کاو.

وه همدی که به نیازی سهر دانی ده چن بو مال خه لکی و دزیان لی ده کهن، وه همدی که س دزی له جانتا و کهل و پدی میوانه که کی خوی ده کات .

وه همدی که سی تر ده چنه بازار و فروشگا کانه وه شه که و کهل و پهل ده شار نه وه له گیرانیاندا یان له ژیر جله کانیانه وه، یان هندی جار هندی نافره تان نه م کاره ده کهن و له ژیر جله کانیانه وه شت ده شار نه وه و ده یزن.

وه همدی خه لکی دزی شتی بچوک و کهم و هه رزان و کهم بایه خ به ناسایی ده زانی، له کاتی که دا پیغه مبه ر ﷺ فهرمو یه تی :-

« لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتَقْطَعُ يَدُهُ وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتَقْطَعُ يَدُهُ ».

واته: « له عنمتی خودا له دزی که بی که هیلکه یه که ده دزی و دهستی ده بریت به هو ی دزیه که یه وه، وه له عنمتی خودا له دزی که بی که گورسی که ده دزی و دهستی ده بریت به هو ی دزیه که یه وه »^(۱).

بو یه پیویسته له سهر هه موو که سی که که شتی کی دزی به گیریتته وه بو خاوه نه که کی خوی، دوا ی نه وه ی په شیما ن بو یه وه ته وه ی کرد و گه رایه وه بو لای خوا، نیتر به ناشکرا بو ی ده گیریتته وه و ده داته وه یان به نه ینی و په نهانی یان به هو ی که سی کی تر وه بو ی ده گیریتته وه.

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۸۱/۱۲

به لّام نه گهر هه وئلی زۆری داو کۆششی کرد بۆ دۆزینهوهی خاوهن ماله که و دهستی پینه گه یشت یان به میرات گره کانی خاوهن ماله که، نهوا دروسته بیکاته خیر به مه بهستی نهوهی پاداشتی خیره کهی بۆ خاوهن ماله که بی.

وهه رگرتنی به رتیل و ده مه چه ورکردنی خه لک

به رتیل دان به قازی و حاکم و ده مه چه ورکردنیان بۆ به تال کردنهوهی هه قو مافیک یان جی به جی کردنی ناره وایی و سته میک تاوانه و هه رامه، چونکه نه مه سه رده کیشی بۆ سته مکاری و بی داد په روه ریبون له حوکم داو زۆرداری و ماف خواردن و چه و سانه وهی خاوهن هه قو و ده بیته مایه ی بلا و بونه وهی فساد و خراپه کاری و بشیووی .

خوای پاک و بهرز ده فهرمووی:

﴿ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَآ إِلَى الْحُكَامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ

أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾ ﴾ البقرة: ١٨٨

واته: « سامان و دارایی یه کتر به ناره و او نادرست له نیتوان خۆتان مه خۆن و، پاره و سامان مه ده ن به حاکم و کار به دهستان تا به ناره و به شیک له مال و دارای خه لکی بخۆن، بۆیه خۆشان باش ده زانن که نهو جوړه کارانه نادرسته و ناره وان .»

«أبوهريرة» له پیغه مبه رده وه ﷺ ده یگیره ته وه که فهرمو یه تی:

« لَعَنَ اللَّهُ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ فِي الْحُكْمِ .»

واته: « له عنمتی خوا له بهرتیل دهر و بهرتیل خوره کان له کاری حوکم و داد و یریدا»^(۱).

به لّام بهرتیل دان بۆنه وهی که سیّک حه قیّکی خۆی ده ست که وێ یان سته میّک له کۆل خۆی بکاته وه، هیچ پێگه چاره یه کی تر نه بوو ته نها به م پێگه یه نه بی، نهوا نه وکه سه توشی نه م هه ره شانه نایه ت.

له م سه رده م و چه ره خه ی ئیسه بهرتیل دان و ده م چه ورکردن زۆر به ناشکرا ده بینرێ و به جوړیکی وه ها ته شه نه ی کردو وه و بلا بو ته وه که زۆر شوینی ته نیو ته وه، ته نانه ت وای لێ ها ته له لای هه ندی له فرمان به ران نه و پارو سامانه ی له پێگه ی بهرتیل وه وهی ده گرن زۆر زۆر تره له و موچه یه ی خۆی که وهی ده گری، وه وای لێ ها ته زۆریک له نیش و مه مه لاته کان به بهرتیل نه بی نه ده ست پیده کات و نه کو تایش دیت، وه نه وهی توشی زه ره رو زیانی گه ره ده بی له م کار وه ته نها فه قیرو هه ژارو که م ده سه کانه.

وه وای لێ ها ته وه نیش و کاری هیچ که سیّک پێش ناخری هه تا بهرتیل نه دات، وه هه رکه س بهرتیل نه داو ده می خه لکی چه ور نه کات نه وه نیش وکاره که ی دوا ده خری و پشت گوێ ده خری، وه نه وکه سه ی که بهرتیلی داوه نیش وکاره کانی زۆر زووتر له پێش هه موو که سیّکه وه بۆ ته واو ده کری.

وه هه ره ها بهرتیل دان هۆکاریکه بۆ نه وهی مالّ و پارهی خه لکی به ناحه ق به جیته گیرفانی نوینه ری کریار و فرۆشیاره کانه وه.

جا له بهر ته وه و چه نه ده ها هۆکاری تر، سه یزنی یه که پێغه مبه ر ﷺ دوعای کرد بی له و که سانه ی به شداری نه م تا وانه ده که ن به وهی له ره جه ته ی خوا به دوورین.

(۱) رواه الإمام أحمد ۳۸۷/۲ وهو في صحيح الجامع ۵۰۶۹

«عبداللہ»ی کوری «عمر» له پیغہ مبرہ وہ صلی اللہ علیہ وسلم دہیگریتہ وہ کہ
فہرموویہ تی:

«لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الرَّاشِي وَالْمُرْتَشِي».

واتہ: «لَعْنَةُ لِمَبْرُتِيل دہرو لمو کسہش وا وہری دہگری»^(۱).

داگیر کردنی زہوی

ہہرکات ترسی موراقہ بہی خودا نہما، نہوا ہیژی فروفیلّ لہمرؤفدا
دہردہ کہویتو ہانی دہدات بؤ زولسمو ستمہم کردن، وہکو دہست بہسہراگرتنی
مالی خہلکی و داگیر کردنی.

داگیر کردنی زہوی و زارودہست بہسہراگرتنی یہ کیکہ لہو جوڑہ ستمہم و
ناہہقیانہی کہ بہرامبہر بہ یہ کتر دہکری، خوی گہورہش تولہی سہخت و
توندو بہ نیشی داناوہ بؤ ندم جوڑہ تاوانانہ.

«عبداللہ»ی کوری «عمر» له پیغہ مبرہ وہ صلی اللہ علیہ وسلم دہیگریتہ وہ کہ
فہرموویہ تی:

«مَنْ أَخَذَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا بِغَيْرِ حَقِّهِ خُسِفَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سَبْعِ
أَرْضِينَ».

واتہ: «ہہرکسئی شتیک لہزہوی یہک بؤخوی داگیربکات و بہی نہوی
مافی خوی بئ، نہوا لہقیامہتدا بہحوت چینی زہوی دا رودہچی»^(۲).

«یعلی»ی کوری «مرۃ» له پیغہ مبرہ وہ صلی اللہ علیہ وسلم دہیگریتہ وہ کہ فہرموویہ تی:

(۱) رواہ ابن ماجہ ۲۳۱۳ و ہو فی صحیح الجامع ۵۱۱۴

(۲) رواہ البخاری انظر الفتح ۱۰۳/۵.

« أَيُّمَا رَجُلٍ ظَلَمَ شَيْئًا مِنَ الْأَرْضِ ، كَلَّفَهُ اللَّهُ أَنْ يَحْفَرَهُ حَتَّى يَبْلُغَ آخِرَ سَبْعِ أَرْضِينَ ، ثُمَّ يُطَوَّقَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَقْضِيَ بَيْنَ النَّاسِ ».

واته: « هرکس یك شئ از زمين به زولم داگير بکات، نهوا له پوژي دوايي دا خواي گهوره همر حوت چيني زهوي پي چال دهکات، پاشان ده بخته گهرمني تا موحاسبه ي خه لکي تهوار ده بي »^(۱).

همروه ها گوړيني نيشانهو سنوري زهوي به جوړي که سي سنوري زهوي به که ي خوي زياد بکات له سهر حسابي دراوسي که ي، نهوا نه ویش ده چي ته ژير نه م باسوهو بريتي به له وي که پيغه مبر عليه السلام ناماژي پي کردوه که ده فرموي :

« لَعَنَ اللَّهُ مَنْ غَيَّرَ مَنَارَ الْأَرْضِ ».

واته: « له عنمتي خوا لهوکسي سنوري زهوي و نيشانه کاني زهوي ده گوړي »^(۲).

وهرگرتني هه ديه و ديارى به هوي تکاگردنه وه

بووني پله و پايمو ده سلاّت و شکومندي له ناو خه لکي دا به کي که له نيعمه ت و به خشه کاني خواي گهوره له سهر به بنده کان نه گهر سوپاسي خوداي له سهر بکن، وه سوپاس کردني خوداش له سهر نهو نيعمه ت و به خشه کاني به وه ده بي که هه ول و تواناي خوي سهر ف کات و بخته کار بو سود گياندن به موسلمانان .

(۱) رواه الطبراني في المعجم ۲۷۰/۲۲ وهو في صحيح الجامع ۲۷۱۹ .

(۲) رواه مسلم بشرح النووي ۱۴۱/۱۳ .

نه مهش ده چيته ژنر نهو فهرمووده گشتگيرهی که پیغمبر ﷺ
ده فهرمووی:

« مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَفْعَلْ ».

واته: « هرکسینک له ئیوه توانی سودیک به براکمی خوی بگهینیت و
کاریکی بۆ ناسان بکات و هاوکاری بکات، نهوا با بیکات و کم ترخم
نمی له هاوکاری کردنی»^(۱).

هرکسینک به هوی پلهو پایهو پیره کهیموه که هیهتی بتوانی سودی به
موسلمانن بگهینیت و کاری بۆ ناسان بکات له لابرند و دوخستنوهی زولم و
سته میت لیتی یان خیر و خوشیه کی بۆداین کات، به بی نهوهی کاری حرامیت
نهجامدا یان دهست دریتی و زولم بی بۆسر حقی کهسیکی تر، نهوا پاداشتی
خوی وهرده گری له لای خوی پهروهردگار نه گهر نیهت و مه بهسته کهی پاک و
خاوین کردیت بۆ خوا.

هروهک پیغمبر ﷺ ده بارهی نهوه ناگاداری کردوین وده فهرمووی:
« اشفعوا لَوُجُرُوا ».

واته: « تکا بۆ یه کتری بکمن پاداشت ده درینمهو لیسری»^(۲).

به لام دروست نی یه هیچ شتیک وهریگری له بهرامبر نهو تکا کردن و واسیتیه
که کردویهتی.

به لگهش نهویه پیغمبر ﷺ ده فهرمووی:-

« مَنْ شَفَعَ لِأَحَدٍ شَفَاعَةً فَأَهْدَى لَهُ هَدِيَّةً فَقَبِلَهَا فَقَدْ أَتَى أَبَا عَظِيمًا مِنَ
الرُّبَا ».

(۱) رواه مسلم ۱۷۲۶/۴

(۲) رواه أبو داود ۵۱۳۲ والحديث في الصحيحين فتح الباري ۴۰۰/۱۰ كتاب الأدب باب تعاون المؤمنين

بعضهم بعضا.

واته: « ھەركەسیڭ تەككاری بزیه كیڭ بکات و کاریکی بو پرتک بخت، پاشان ھەدیە بو بهینزو نەمیش وەری بگری، ئەوا دەرگایەکی گەورە لە دەرگاگانێ پێبەو سوو خواردنی بو خۆی کرد و ئەو بەشیکی گەورە پێبەو خوارد و ە»^(۱).

وه له‌ناو خه‌لگاندا كه‌سى واهه‌يه هه‌موو تواناو هه‌ول‌و تكاو واسيته‌يه‌كى
خۆى ده‌خاته كار به‌رامبه‌ر برى‌ پارو مال بۆ دامه‌زراندنى كه‌سىك له
وه‌زيفه‌يه‌كدا، يان گواستنه‌وه‌ى كه‌سىك له دائيره‌يه‌كه‌وه يان له‌جىگه‌يه‌كه‌وه
بۆشوونىكى تر، به‌پى پسه‌ندترين و ته‌واو ترين فه‌توا نه‌و پاره‌يه‌يه‌يه‌يه
له‌به‌ر «حديث» كه‌ى پيشوى «أبي أمامة»، ته‌نايه‌ت «حديث» كه‌ى
نه‌و حاله‌ته‌ش ده‌گرته‌وه كه‌ وه‌رگرتنى پارو كه‌ سه‌ره‌تا به‌مه‌رجيش دانه‌نرابى.
هه‌ركه‌سى چاكه‌كارو خىر ويست بى پاداشتى خۆى ده‌ست ده‌كه‌وى له‌لاى خواو
له‌قيامه‌تدا ده‌بينته‌وه.

پیایۆیک هاته لای «حسن» کوپری «سهل» داوای لی کرد که کاریکی ههیه، به لکو نه م تکیه کی بو بکات، نه ویش بوئی نه بجامداو کاره که ی جی به جی بوو، پاشان پیاهه که روی کرده «حسن» و سواسی کرد.

«حسن» یش یئی ووت :

لەبەرچی سوپاسم دەکەم ؟ نێمه قەناعەتمان وایه هەروەك چۆن ماس زەكاتی هەیه، ناوه هاش پلهو پایه و قسەرۆشتن زەكاتی هەیه .

خالیکی گرنگ هیه پتویسته لیږده! ناماڅی پی بلری: نهویش نهویه
نه گمر کهسیک به کری بگیری بهرامبر بری پاره بو جی به جی کردن و

(١) رواه الإمام أحمد ٢٦١/٥ وهو في صحيح الجامع ٦٢٩٢

پاپمراندنی نیش و کارو معاملیه ک و به دوایدا بچی دروسته و ناکه ویتته ژیر نه م
 باسه وه، به لکو ده چیتته ژیر باری به کری گرتنی شه رعیه وه.
 به لام نه وهی تاوان بی و سهر پیچی بی نه وهیه که سیک هه ول و پله و پایسه و
 قسه و پیشتنی خوی به کاریهی بی و واسیته کردن به رامبهر بری پاره.

نیش کردن به کریکار و پینه دانی کریکهی

پیغه مبهردی هانی خه لکی داوه که په له بکن له به خشین و دانه وهی مافی
 کریکارو شاگرد.

ده فهرمووی :-

« اَعْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرْقُهُ ».

واته: « کریکی کریکار بدن پیش نه وهی عمره قه کهی وشک بییتته وه »^(۱).

له و زولم و سته مانه ی له ناو گو مه لگا نیسلامیه کاند ا هاتوته ناراو پرویدا وه،
 نه دانی کری و مافی کریکارو شاگرد و فهرمان به رانه، نه مانه ش چند شیوازو
 دیمه نیکی جوړاو جوړی هیه، له وانه:

❁ نه وهیه به ته وواوی و به یه کجاری نکولی له حه ق و مافی کری کاره که
 ده کات و کریکاریش به لگه یه کی پو شنی پی نی یه بو سه لماندنی مافه کهی خوی
 نا له م حالته هه رچهنده مافی کریکاره که ده فه وتی له دونیادا به لام له لای خوی
 گه موره وون نابی و نافه وتی له قیامه تدا، له پوژی قیامه تدا زالم و سته مکار
 ده هیئسری که مالی سته م لی کرای خواردوه، بویه له چاکه کانی سته مکاره که
 ده دریتته سته م لی کراو و ماف خوراوه که، جا نه گهر چاکه کانی نه ما نه و جا له

(۱) واه ابن ماجه ۸۱۷/۲ و هرو فی صحیح الجامع ۱۴۹۳.

خراپى ستم لىكراوه كه ده خړپته سهرشانى ستمكاره كه و پاشان فېره ده درپته
دۆزه خوه.

✽ جۆړىكى تر له و ستمانه نه وه يه:

نرخه كى كه ده كاته وه لى ي داده شكېنى و مافه كى خوى به ته واوى پى
نادات و بهى هېچ حقيك لىي كه ده كاته وه.

خوای گه ورهش له باره ي كه م كړدنه وي مافى خاوهن حق ده فېرمووى:

﴿وَبَلِّ لِلْمُطَفِّينَ ۝۱﴾ المطففين: ۱

غونه ي نهم جوړه ش: نه وه يه كه هېندى له خاوهن كارگه كان ده يكه كاتيك
هېندى كړيكارو شاگرد پروده كنه ولات و ښاره كېان له سهر برىكى ديارى كراو
به لىتنامو عه قديك به يه ك ده دن، جا كه په يوه ندى كړد به كارگه كه وه و پيوه ي
په يوه ست بو و ده ستى كړد به كار كړد و نيش كړد، نه و جا خاوهن كارگه كه
ده چيت ده ست له په يان نامه كه ده دات و ده يگورپت بو كړيه كى كه متر، جا نه و
كړيكارانه ش به دلشكاوى و نساړه زابى و ناچارى ده مينه وه، زور جار ناستوان
حق و مافى خويان به لىتن، بويه دامواوى خويان به رز ده كنه وه بولاي خودا،
نهم كاره حرامه هېرچه نده خاوهن كارگه زالمه كه موسلمانېش بى و
كړيكاره كه ش كافرى.

جا نهم داشكاندن و كه م كړدنه وي حق و مافى كړيكار جوړيكه له پنگرى له
پىگای خوای گه وره و تاوانى كړيكاره كه ش دپته سهرشانى خاوهنكار.

✽ جۆړىكى تر له و زولمانه ي له كړيكارو فرمانېر ده كړى نه وه يه:

نیشی نیزافی بو زیاد بکات یان ماوه ی نیش کړدن و ده و امر كړدنه كى بو
زیاد ده كات، وه تنهها كړيكه ي خويشى پى بدرى بهى نه وه ي كړى نیشه
زیاده كى بو دابنرى.

❁ جۆریکی تر لهو ستهمانه نهوهیه:

مافه که ی دوا ی دهخات و دهست به دهستی پی دهکات و به نه مړ ناسبه ی مافه که ی دهخات، نهوجا مافه که ی پینادات مه گهر دوا ی ههول و تیکۆشان و تهقه لاکردنیکی زۆرو شکات و سکالا کردن و مهحکه مه پی گرتن نه بی .

زۆر جار مه بهستی خاوهن نیش له دواخستنی مافه که بیزارکردن و وهزکردنی کریکاره که یه، تاوه کو واز له مافه که ی خۆی بهیئنی و داوا ی نهکاتهوه، یان مه بهستی نهوه بی سود له پاره و حهقی کریکاره که وهرگری بهوه ی دهیخاته نیشهوه و ههلی دهسورپینی.

لهکاتیکیدا کریکاره ههژاره که ژه مه خواردنی پۆژانه ی خۆی دهست ناکهوی و ناشتوانی و هکو خهرجی کیشان بۆ مال و مندالی خۆیشی بینیریتسهوه که پیوستانه و نه مه له پیناویاندا دووچاری غهریبی و دهریه دهری بووه . جا دۆزه خ و مال و ویرانی و سزای سهختی پۆژی قیامت بۆ نه و زالم و سته مکارانه ی مافی کریکار و شاگرد و فه رمان بهران دهخۆن .

«أبوهريرة» له پیغه مبهروه عليه السلام دهیگیریتسهوه که فه رموویه تی:

«قَالَ اللَّهُ تَعَالَى ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ غَدَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِهِ أَجْرَهُ».

واته: «خوای پهروه ردگار ده فه رمووی: دوژمنی سی کو مه ل له خه لکیم له پۆژی قیامتدا و خوم یه خه یان ده گرم: که سیك له بهر من شتیکی پی بدری و پاشان ناپاک ی بکات لهو شتی و پیی دراوه، وه پیاوێك که سیکی نازاد بفروشی و پار که ی بخوات، وه که سیك کریکارێك بگری، نهویش بهباشی کاری خوی بکات، بهلام کریکی خوی به جوانی پیندا»^(۱).

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۴/ ۴۴۷

دادپهروهرنه بوون له نيوان منډال دا

هه نډۍ كېس به نه نځست هه نډۍ له منډالنه كانيان تاييېت مه نډه كېن به به خشينو هه ديه و شت كړين بويانو نه واني تر پشت گوي ده خپېن، به پيې شمع نهم كار هه رامو دروست نې يه نه گهر هو كاريكي شرعي نه پيېت بو نهو تاييې ته نځد كړنه.

به لام نه گهر هو كاريكي شرعي هه بوو نهو دروسته، بو غونه پيداويستي به كيڅك له منډالنه كاني جي به جي بكتاتو خه رجي زيادي بكيڅشي له چاو نه واني تر له بهر نه وې منډالنه كهي نه خوځه يان قه رزاره يان خوځند كارو يان نيشو كاري ده ست ناكه وي يان خاوه نې منډالني زوره لهو حاله تانه دا تاوان بار نابې، نه گهر نيه تي نه وې هه بې هه ركات منډالنيكي تري هو كاري شرعي هه بوو بو خه رجي كيڅان خه رجي نه وېش بكيڅشي وه كو چوځ بو نهمي ده كيڅشي . به لڼگيه كي گشتي نه وېه كه خودا ده فرموي :

﴿اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ المائدة: ٨

واته: « دادپهروهرين، چونكه داد پهروهرې نزيكتره له ته تاواو له خواترسان .»

وه به لڼگي تاييېتېش له سهر نهم باسه نه وېه: «نعمان» ي كورې «بشير» ياسي ده كات كه باوكي هات بو لاي پيغه مېهر ^{مُتَالِله} ووتې: نهم به نډه يېم به هه ديه داوه ته كور په كمه . پيغه مېهر ^{مُتَالِله} فرموي:

« أَكُلَّ وَلَدِكَ نَحَلْتَ مِثْلَهُ؟ » واته: « نایا به هه موو کوره کانت نهو هه دیهت داوه؟ ».

ووتی: نه خیر.

پیغه مبهردی علیه السلام فهرمووی:

« فَأَرْجِعْهُ » واته: « لیبی بسینه وه و مهیده ری »^(۱).

له روایه تیکی تر دا هاتوو که پیغه مبهردی علیه السلام پیی فهرموو:

« فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ ». واته: « له خوابترسنو دادپهروهرین له نیوان منداله کانتاندا ». بویه گه پرانیدی وه و نه وهی دابووی به کوره کهی لیی سهنده وه^(۲).

وه پیغه مبهردی علیه السلام فهرمووی :

« فَلَا تُشْهِدْنِي إِذَا فَإِنِّي لَا أَشْهَدُ عَلَى جَوْرٍ ». واته: « من مهکنه شاهد چونکه ناجمه شاهد له سهر زولم و ستم »^(۳).

وه ده توانی کوو دوو نه وهندهی کچی پی بدری ههروه ک میرات چونکه کوو نه رکی سهرشانی زیاتره، نه مهش قسهی نیمامی (نه جهده) به ره جهت بی^(۴).

نه گهر ته ماشایه ک بکری له ژیان و حالی ههندی له خیزانه کان، نهوا زور باوک ده بینری که له خوا ناترسی و ریزی ههندی مندالی داوه به سهر نهوانی تر دا له به خشین و هه دیه کردنی و له پوشاک و جلو بهرگ، بویه ههندی له منداله کان سنگیان پر ده بی له رق و قین بهرام بهر نهوانی ترو دژایه تی و دوژمنایه تی له نیوانیاندا سهر ده کیشی و ده روی .

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۲۱۱/۵

(۲) الفتح ۲۱۱/۵

(۳) صحيح مسلم ۱۲۴۳/۳

(۴) مسائل الإمام أحمد لأبي داود ۲۰۴ وقد حقق الإمام ابن القيم في حاشيته على أبي داود المسألة تحقيقاً

بيناً.

هه‌ندی له باوكان شتى تاييه‌تى داوه به منداڵێكى له‌بەر نه‌وه‌ى له‌دیمه‌ن دا له باوانى ده‌كات، نه‌وه‌كه‌ى تریان بى به‌ش ده‌كات له‌بەر نه‌وه‌ى له خاڵوانى ده‌كات، یان به‌مندالێ یه‌كێك له‌ خێزانه‌كانى ده‌به‌خشى به‌لام به‌ مندالێ خێزانه‌كه‌ى تری نابەخشى .

وه هه‌ندی جار یه‌كێك له‌ مندالێه‌كانى ده‌خاته‌ خۆی‌دنگه‌و قوتابخانه‌ى تاييه‌ته‌وه‌و نه‌وانى تر ناخات .

هه‌موو نه‌م کارانه‌ش به‌ خراب به‌سه‌ر باوکه‌که‌دا ده‌شکێته‌وه‌و کاردانه‌وه‌ى نا قۆلاى ده‌بى، چونکه‌ زۆر جار نه‌و مندالێنه‌ى بى به‌ش کراون له‌ پاشه‌پۆژدا به‌رامبه‌ر باوکیان باش نابن.

وه بی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌رامبه‌ر به‌و که‌سانه‌ى که‌ فه‌زلى مندالێکیان ده‌ده‌ن به‌سه‌ر نه‌وانى تردا ده‌فه‌رمووى :

« أَلْبَسَ يَسْرُكٌ أَنْ يَكُونُوا إِلَيْكَ فِي الْبَرِّ سَوَاءٌ ». واته‌: « ئایا پیت خوش نى یه‌ که‌ منداله‌كانت چاك بن له‌گه‌ت و ده‌كو يك ^(۱) ».

سوال کردن بى نه‌وه‌ى موحتاج وهه‌ژار بى

«سه‌هل»ى كورێ «الحنظلية» له‌ بی‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ ده‌یگێژیته‌وه‌ که‌ فه‌رمویه‌تى:

« مَنْ سَأَلَ وَعِنْدَهُ مَا يُغْنِيهِ فَإِنَّمَا يَسْتَكْثِرُ مِنَ النَّارِ » واته‌: « هه‌ر که‌سى هه‌یه‌ى و سوال بکات، نه‌وا ناگر بۆ خۆى کۆده‌کاته‌وه‌ ».

(۱) رواه الإمام أحمد ۲۶۹/۴ وهو في صحيح مسلم رقم ۱۶۲۳

وتیان: نهی پیغمبرخوا ﷺ نهو بره‌ی که هه‌ببی و بۆی حه‌رام بیّ سوالّ بکات چه‌ندیکه؟

فه‌رموی: « قَدْزُرْ مَا يُغْدِيهِ وَيُعْشِيهِ » واته: « به‌ئەندازی ئه‌وه‌ی خواردنی به‌یانی و ئیواره‌ی هه‌بی ».

وه‌ه‌روه‌ها «عبدالله» ی کورپی «مسعود» له پیغمبره‌وه ﷺ ده‌یگێرتیه‌وه که فه‌رمویه‌تی:

«مَنْ سَأَلَ وَلَهُ مَا يُغْنِيهِ جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُذُوشًا أَوْ كُدُوشًا فِي وَجْهِهِ».

واته: « هه‌رکەسێ سوالّ بکات و ئەندازی نانی ئیواره‌و به‌یانی هه‌بی، ئه‌وا له‌ پۆژی قیامه‌تدا به‌ده‌م و چاو روشاوی و شه‌رمه‌زاریه‌وه دیت »^(۱).

وه هه‌ندی له‌و سوالکه‌رانه له به‌رده‌رگای مزگه‌وته‌کان و له‌ پێگای نوێژخوێنان ده‌وه‌ستێ و هاوارده‌که‌ن و ده‌نالیته‌وه، وه هه‌ندیکیان درۆ ده‌که‌ن به‌ نوسراوی ساخته‌و ته‌زویره‌و چیره‌کی دروست کراو، وه زۆر جار ئەندامانی یه‌ک خێزان به‌سه‌ر مزگه‌وته‌کاندا دابه‌ش ده‌بن و پاشان یه‌کده‌گرنه‌وه و دابه‌ش ده‌بنه‌وه به‌سه‌ر مزگه‌وتی تردا، له‌ حالیکه‌دا ده‌وله‌مه‌ندن و ته‌نها خوداش ده‌زانێ، به‌لام کاتییک مردن نه‌وکاته میراته‌که‌ی ده‌ریده‌خات چه‌نده ده‌وله‌مه‌ندبووه .

به‌لام جگه له‌م جووره‌که‌سانه خه‌لکی هه‌زارو فه‌قیری حه‌قیقی هه‌یه که نه‌گه‌ر که‌سێ شاره‌زای نه‌بی و نه‌یانناسی له‌به‌ر نه‌فس به‌رزیان و ده‌زانری ده‌وله‌مه‌ندن بۆیه نانا سه‌ریت تا خه‌ریان بۆ به‌ری .

(۱) رواه الإمام أحمد ۳۸۸/۱ انظر صحيح الجامع ۶۲۵۵

قهرزکردن به مهستی نه دانه‌وهی

حقوقو مافی بنده‌کان لای خوای په‌روه‌ردگار زور گه‌وره‌وگرانه، زور جار به ته‌ویه‌کردن حقوقو مافی خودای له‌سهر نینسان لاده‌چیت و تاوانه‌کمی له نه‌ستو دهرده‌چی، به‌لام حقوقو مافی خه‌لکی هیچ ریڼه‌چاره‌یه‌ک و دهر وازه‌یه‌ک نی یه بو پرزگار یون لسی ته‌نھا گټرانه‌وهی حقوقو مافه‌کمی نه‌بی، بو‌یه پیویسته که‌متر خه‌می نه‌کړی له دانه‌وهی مافی خه‌لکی پیش نه‌وهی روژیک بیته‌پیش که به‌دینارو درهم نادریته‌وهو چاره‌سهری ناکړی، به‌لکو به چاکو خراپه حقوقو ماف دهر دیرتته‌وه .

خوای گه‌وره دهره‌رمووی:

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا ﴾ النساء: ۵۸

واته: « خودا فهرمانی پیتان کردوه که هه‌موو ته‌مانه‌ت و سپارده‌یه‌ک بده‌نوه ده‌ستی خاوه‌نه‌کانیان . »

جا یه‌کټک له‌و کارانه‌ی له ناو کومه‌لگادا بلاوه به ناسان زانینی قهرز‌کردنه، وه هندی‌کس قهرز ناکه‌ن له بهر پیویستی و محتاجی، به‌لکو خو‌یان قهرز‌اربار ده‌که‌ز بو شتی ساده، چونکه هه‌زی به‌گه‌وره‌کردن و فراوان‌کردنی مال‌و هه‌زی به مرنافه‌سه‌کردنی خه‌ل‌کانی تره له تازه‌کردنه‌وهی سه‌یاره‌وخانوو مال‌و، خو‌ی قهرز‌اربار ده‌کات بو که‌ره‌سته له‌ناو‌چووه‌کانی دونه‌یاو خو‌شی یه براوه‌کانی نه‌م ژبان، وه زور که‌س ده‌که‌ویته ناو کپین و فروشتنی قیسته‌وه که زوریک له‌وکپین و فروشتنه‌ی خالی نی یه له‌هه‌رام و شوبه‌ی تیدایه .

که م ترخه می کردن له دانه وهی قهرزو گوئی پی نهدانی سهرده کیشتی بۆ دواخستنی دانه وهی و دهستی بدهستی پی کردنی خاوهن قهرز یان پهل دده کیشتی بۆ فموتاندن و له ناوبردنی مالی خهلکی و له کیس دانی.

وه پیغه مبه رعلیه ووریایی داوه له پاشه رۆژی نهم کاره و ده فمرمووی:

« مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَاءَهَا أَدَّى اللَّهُ عَنْهُ وَمَنْ أَخَذَ يُرِيدُ إِثْلَافَهَا أَثْلَفَهُ اللَّهُ ».

واته: « ههرکسی قهرز بکات له خهلکی و نیستی دانه وهی هبی، ئهوا خودا بۆی ددهاته وهو کاری بۆ ئاسان دهکات، وه ههرکس قهرز بکات و مبهستی خواردنی بی و نهیداته وه، ئهوا خوای پهره و دگاری ماله کی لهناو دهبات »^(۱).

خهلکی زۆر که م ترخه من دهریاری قهرزکردن و دانه وهی و به شتیکی ساده و ساکاری داده نی و گوئی ی پی نادهن، به لام له لای خوای گه وه کاریکی زۆر قورس و گرانه، ته نانهت شهید له گهل نه و تابه ته ندیه گه وه یه و نه و پاداشته زۆر فراوان و پله و پایه به رزه ی که پیی دراوه، به لام رزگاری نابی له و قهرزه ی وا له گه رندیه تی.

به لکه بۆ نه مه ش پیغه مبه رعلیه ده فمرمووی :

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ رَجُلًا قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ أُخِي ثُمَّ قُتِلَ ثُمَّ أُخِي ثُمَّ قُتِلَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ مَا دَخَلَ الْجَنَّةَ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ دَيْنُهُ».

واته: «سویندبی بهو خودایه ی که گیانی منی بدهسته ئه گه ر پیاویک له پیناوی خودا شهید بی، پاشان زیندو بکریته وه پاشان شهید بی، پاشان

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۵/ ۵۴.

زیندر بکریتموهو پاشان شهید بی، قهرزی لهسهریی، ئەوا ناچیتە بەهەشتەو
هەتا قەرەزەکی بۆ نەدریتەو»^(۱).

نایا ئەو کەسانە ی گۆی بەقەرەز کردن و قەرەز دانەو نەدەن دوا ی بیستنی
نەمەش دەست بەردار نابن و بەخۆیاندا ناچنەو و پەشیمان نابنەو و
ناگەریتەو!!!

خواردنی حەرام

ئەو کەسە ی لە خوانەترسی گۆی نادات لە کوێو پارە پەیدا دەکات و لەچی دا
خەرجی دەکات، بەلکو خەم و مەراقی تەنها زیادکردن و کوکردنەو ی مال و
پارە سامانە، نەگەر لە پێگە ی حەرامیشەو بیت، وەکو دزی کردن و بەرتیل
خواردن و داگیر کردن و ساخەکاری و کرپن و فرۆشتنی حەرام وەکو فالگرتنەو و
داوێن پێسی و گۆرانی ووتن. یان دەست درێژی کردن بۆسەر (بیت مال) ی
موسلمانان و مولکە گشتیەکان، یان وەرگرتی مالی کەسیکی تر بە پێگە ی
نیحراجکردنی یان بەسوالکردن بە بی ئەو ی پێوستی بی.

ئینجا ئەو مالە حەرامە ی کە کۆی کردۆتەو لیی دەخوات و پۆشاک و
جل و بەرگی لی دەکری و لەبەری کات و ماشین و ئۆتۆمبیلی پی پەیدادەکات و
خانوە پی دروست دەکات و خانوی پی دەدات بەکری و لەو جەرامە دەرخواردی
ورگی دەدات .

لە کاتی کدا پیغەمبەر ﷺ دەفرمووی :

(۱) رواه النسائي انظر المحقق ۳۱۴/۷ وهو في صحيح الجامع ۳۵۹۴

« وَمَنْ كَبِتَ لَحْمُهُ مِنْ سُحْتٍ فَالْتَارُ أَوْلَى بِهِ » واته: « هرکسی که گوشتی جهستی به حرام پوره ده بوئی، ثما ناگری دوزخ له پیشتره بوی»^(۱).

وه نهو که سانه له پژوی دوایدا پرسیری لی ده کری سهارهت به ماله که ی له کوپوه پیدای کردو دهستی خست، وه له چیدا سهری کردو خهرجی کرد، نا له ویدا به هیلاک ده چیت و زهره رهنه ده بی .

بویه پیویسته له سهر نهو که سهری مالی حرامی لایه په له بکات له خۆده رباز کردن و خوی پژگار بکات له حرام، جا نه گهر حق و مافی خه لک بوو، نهوا با په له بکات له گیرانه وهی ماله که ی بۆ خاوه نه که ی و له گه ل نه وه شدا داوای گهردن نازادی لی بکات، پیش نه وه ی پژوی بیته پیش که دینارو دره م هیچ ده ورو سودیکی نی یه و مافه کانی پی نادریته وه، به لکو به چاک و خراپه مامه له له گه ل خه لکیدا ده کری و مافه کانی پی دهریته وه .

خواردنه وهی مهی نه گهر دلۆپیکیش بیت

خوای بهرزو بی هاوتا ده فهرمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ

فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٩٠﴾ المائدة: ٩٠

واته: «ئهی ئهوانه ی وا باوه پتان هیناوه، دلنیا بن که نهرق و قومارو نهو بهردانه ی که کران به بت و نهو پارچه دارانه ی که به کارده هینرین بۆ دیاری کردنی به شو چاره نوس، پیسن و له کرداری شهیتانن، کهواته دوور بکهنه وه لییان و خوتانی لی بیاریزن تابه لکو پژگارو سهرراز بن».

(۱) رواه الطبرانی في الكبير ۱۳۶/۱۹ وهو في صحيح الجامع ۴۴۹۵

جا فرمان کردن به خواراستن و خو دورگرتن لهو شتانه به هیترتین به لگهیه
لهسر حرامبوونیان و تونترین نیشانهیه بو سه لماندنې خراپی و پیسیلن.

وه ههروه ها عه رهق و مهی له گه ل «أَنْصَاب» دا باسکراوه که بریتی به له
په رستراو و بستی کافره کان، جا لیتره دا بهیه که وه جو و تکرانو و لهسر یه که ناست
برپاریان لهسر دراوه و، بویه به لگو پاساو بیانویه که به ده ست هیچ که سیکه وه
ناهیلی که بیهوی مهی به حه رام نه زانی، به بیانوی نه وهی بلای خوا نه یفه رموه
حه رامه به لگو و وتویه تی خو تانی لی بپاریزن .

وه له فدرمایشته کانی پیغه مبه ریشه وه ﷺ هه ره شهی توندو به نیش هاتوه
ده رباره ی که سی که که مهی بخواتمه .

«جابر» ی کوری «عبداللّه» له پیغه مبه ره وه ﷺ ده یگیریتسه وه که
فدرمویه تی:

«إِنَّ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَهْدًا لِمَنْ يَشْرَبُ الْمُسْكِرَ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ
الْخَبَالِ».

واته: «به دلنیا یسه خوی (به رزو پیوز) په یمانی کردوه که هه رکسی مهی
بخواتمه ئهوا «طِينَةُ الْخَبَالِ» ی ده رخوارد ده دا له رژی دوا ییدا .

وتیان نهی پیغه مبه ر خوا ﷺ «طِينَةُ الْخَبَالِ» چی یه؟
فدرمووی: «عَرَقُ أَهْلِ النَّارِ أَوْ عُصَارَةُ أَهْلِ النَّارِ». واته: «عه رهق و کیم
و زو خوی دوزه خمیه کانه»^(۱).

«عبداللّه» ی کوری «عباس» له پیغه مبه ره وه ﷺ ده یگیریتسه وه که
فدرمویه تی:

«مَنْ خَمِرٍ إِنْ مَاتَ لَقِيَ اللَّهَ كَعَابِدٍ وَكُنْ».

(۱) رواه مسلم ۱۵۸۷/۳.

واته: «ئەو كەسەى كە پاهاتووە لەسەر عەرەق خواردنەو، ئەگەر بمرۆ تەوبەى لى نەكات، ئەو لەپروژى قىامەتدا دەگاتەو بەخوا وەكو بىت پەرسىتەك»^(١).

وہ لەم سەردەمەى نىمەدا چەندەها جۆر بابەتى عەرەق و مادەى بى ھۆشكەرەكان بىلابوتەو چەندەها چەشن و جۆريان لى پەيدا بوو، جۆرەها ناوى عەرەبى و بىانى لى نراو، پىى دەلەين بىرەو، يسكى و كحول و عەرەق و فبورك او شەمىانيا و چەندەهاى تر.

وہ ئەو جۆر چەشنە عەرەقەى كە پىغەمبەر ﷺ باسى كردوو و خەبەرى داو و دەرپارەى دەر كەوتوو و دەبينرۆ، كە دەفەرموۆ: «لَيْشَرِبَنَّ نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي الْخَمْرَ يُسْمُوْنَهَا بِغَيْرِ اسْمِهَا».

واته: «خەلكانى لە ئومەتەكەم مەى دەخۆنەو ناوەكەى دەگوڤن و ناوێكى ترى لى دەنەين»^(٢).

بۆيە لە جىاتى ئەوەى پىى بلىن «خمر - عرق» پىى نەئەين: «مەشروبەتى روحي» نەمەش بۆ خەلەتانەن و فربودانى خەلكى يە.

جابۆيە شەرىعەتى پىروژى نىسلام پىساو ياسايەكى گەورەى داناو كە بەھۆيەو ئەم بابەتەى پى بنەپر دەكات و رىكخستەن و وردبىنيەكى توند و تۆلى وەهان داناو كە بەھۆيەو بنەپرەت و سەرچاوەى فیتنەى عەرەقى پى رىشەكەش دەكات، ئەویش ئەوەى كە پىغەمبەر ﷺ باسى كردوو و دەفەرموۆ:

«كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ». واته: «هەموو سەرخۆشكەرىك خەمر، وە هەموو سەرخۆشكەرىكەش حەرامە»^(٣).

(١) رواه الطبراني ٤٥/١٢ وهو في صحيح الجامع ٦٥٢٥

(٢) رواه الإمام أحمد ٣٤٢/٥ وهو في صحيح الجامع ٥٤٥٣

(٣) زواه مسلم ١٥٨٧/٣

کهواته هەرشتێک عه‌قل لایه‌ری و سه‌رخۆشکه‌ری بێ، نه‌وا حه‌رامه‌، نه‌یت
جیاوازی نی یه‌ که‌م بێ یان زۆر، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمووی:
« مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ ». واته‌: « هه‌رشتێک زۆره‌که‌ی
سه‌رخۆشکه‌ری بێ نه‌وا که‌مه‌که‌شی حه‌رامه‌ »^(۱).

هه‌رچه‌نده‌ ناوه‌کانیان جو‌راو جو‌رو جیاوازی، ناوئراوه‌که‌ هه‌ر یه‌ک شته‌ که‌
خه‌مه‌ره‌، هو، هوکه‌مه‌که‌ش هه‌ره‌مه‌مان هوکه‌مه‌ که‌ « حه‌رامه‌ ».
له‌کو‌تایدا نه‌مه‌ش نامۆژگاریه‌ که‌ له‌ پێغه‌مبه‌روه‌ ﷺ بو‌ عه‌ره‌ق خو‌ره‌کان
که‌ ده‌فه‌رمووی:

« مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ وَسَكَرَ لَمْ يُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا وَإِنْ مَاتَ دَخَلَ
النَّارَ فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنْ عَادَ فَشَرِبَ فَسَكَرَ لَمْ يُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ
صَبَاحًا فَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنْ عَادَ فَشَرِبَ فَسَكَرَ
لَمْ يُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا فَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ
وَإِنْ عَادَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ رَدْعَةِ الْخَبَالِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالُوا يَا
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا رَدْعَةُ الْخَبَالِ قَالَ غُصَّارَةُ أَهْلِ النَّارِ ».

واته‌: « هه‌رکه‌سه‌تێک عه‌ره‌ق بخواته‌وه‌ سه‌رخۆش بێ، نه‌وا نو‌یژی چل به‌یان
لی و نه‌ناگیی (واته‌چل رۆژ)، جا نه‌گه‌ر به‌ری نه‌وا ده‌چیتته‌ دۆزه‌خه‌وه‌، خو‌نه‌گه‌ر
ته‌وبه‌ بکات و په‌شیمان بێته‌وه‌، نه‌وا خو‌دا ته‌وبه‌که‌ی لێهه‌رده‌گه‌ری. به‌لام
نه‌گه‌ر گه‌رایه‌وه‌ سه‌ری و عه‌ره‌قی خو‌ارده‌وه‌ سه‌رخۆش بو‌، نه‌وا نو‌یژی چل
رۆژی لی و نه‌ناگیی، خو‌ نه‌گه‌ر پێه‌ی به‌ری ده‌چیتته‌ دۆزه‌خه‌وه‌، وه‌ نه‌گه‌ر ته‌وبه‌
بکات، نه‌وا خو‌دا ته‌وبه‌که‌ی لی و هه‌رده‌گه‌ری، به‌لام نه‌گه‌ر گه‌رایه‌وه‌ سه‌ری و
عه‌ره‌قی خو‌ارده‌وه‌ سه‌رخۆش بو‌، نه‌وا نو‌یژی چل رۆژی لی و نه‌ناگیی، نه‌گه‌ر

(۱) رواه أبو داود رقم ۳۶۸۱ وهو في صحيح أبي داود رقم ۳۱۲۸

پيڻوي ٻمري ده چيٽه دڙهخ . خو ته گهر تهوبه بکات خودا تهوبه کي لي ودرده گري . به لام ته گهر گهرايموه سهرى تموا بهراستی حقيکه له لای خواي گموره له پوڙي قيامتدا ژهر اوي « طِينَةُ الْخَبَالِ » يان دهرخوارد بدات. وتيان نهى پيڻغمبهرى خوا « طِينَةُ الْخَبَالِ » چي يه ؟ فهرمووى: کيتم و زوخواي دڙه خييه کانه»^(۱).

به کارهينانى قابى نالتون وزيو وخواردن وخواردنه وه تيايدا

قابو حاجه تي نالتون و زيوى يان زاخکراو به نالتون و زيوو، وای لي هاتوه نزیکه جيگه ي قابو حاجه تي مال بگريتموه له م پوڙگاردها، به تايبت له ماله ده ولهمنه کان وهندي له ميوانگه و نوتيله کانيش دا، ته نانت وای لي هاتوه نه م قابو حاجه ته نالتونيانه بوته جوړيک لهو ديارى و هديه گرانبه هايانه ي که خه لکي ده بيه خشن به يه کتر له کاتي بونه و ناههنگه کاندا .

هه موو نه مانه لهو کارو کردارانن که شهريعتي نيسلام حهرامى کردووه، هه ره شهى توندو به نيشيش له پيڻغمبهره وه ﷺ هاتووه دهر باره ي به کارهينانى نه م قابه نالتونيانه.

«أم سلمة» له پيڻغمبهره وه ﷺ ده يگريتموه که فهرموويه تي:
 «أَنَّ الَّذِي يَأْكُلُ أَوْ يَشْرَبُ فِي آيَةِ الْفِضَّةِ وَالذَّهَبِ إِمَّا يُجْرَجَرُ فِي بَطْنِهِ
 نَارًا جَهَنَّمَ». واته: «موکسه ي له قابى نالتون يان زيوو ده خوات و

(۱) رواه ابن ماجه رقم ۳۳۷۷ وهو في صحيح الجامع ۶۳۱۳

ده خواتمه، نهو نباگری دوزخ دهر خواردی وورگی دهدری له روژی قیامتدا
«(۱)».

نهم بریارو حوکهش گشتگیره ههموو قاپو حاجه تیک ده گریته وه ههموو
که ره سهیه کی خواردن ده گریته وه، وه کو قاپو چنگال و کهو چک و چه قزو، نهو
ده فرانسه کی خواردنی تیدا دهدری به میوان یان له به خشینى شیرینی دا
به کاردی له کاتی بونه کاندای.

وه هندی کهس نهو ده که نه به هانه و ده لێن : نیمه به کاریان ناهیتین به لام
له سه ره فو له ناو شوشه دا دایان ده نیتین بۆ جوانی نه مهش ههر دروست نی یه
نابى بکری، بۆ نه وهی ههموو ده رگایه ک دا بخری و ههموو رینگه یه ک بگری که
هۆو بیانوو به هانه بۆ به کارهینانیان (۲).

شایه تی دانی درۆ

خواى کار له جى ده فهرمووى :

﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ (۳) الحج:

۳۰

واته: «خۆتان بپاریزن له پیسی بته کان که هاو بهش دانانه بۆ خوا به تهنها
بین به بندهی خودا و پرستو عیبادهت تهنها بۆ نهو بکهن و، لهو که سانه مهبن
که هاو بهش و هاوه لێیان بۆ خوا داناوه ده پیرستن، وه خۆشان به دوور بگرن له

(۱) رواه مسلم ۱۶۳۴/۳

(۲) من إفتادات الشيخ عبد العزيز بن باز مشافهة

ووتی درۆو شایهتی دانی ناپه‌واو، له‌و کسانه‌یه‌یه‌ی که شایهتی درۆو ناپه‌وا ده‌ده‌ن».

«عَبْدُ الرَّحْمَنِ» ی کوری «أَبِي بَكْرَةَ» له‌ له‌باوکی یه‌وه ده‌گیریتسه‌وه که پیغه‌مبه‌ره‌وه عَلَيْهِ السَّلَام فرمویه‌تی:

« أَلَا أُبَيِّنُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ ثَلَاثًا » واته: « ئایا ناگادارتان بکهمه‌وه له‌گه‌وره‌ترینی گونا‌هه‌کان؟ » سی جار ئهمه‌ی دووباره‌کرده‌وه.

وتیان به‌ئێ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری عَلَيْهِ السَّلَام.

پیغه‌مبه‌ری عَلَيْهِ السَّلَام فرمووی: « الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ » واته:

« هاوبه‌ش بۆ خوادانان و، نازاردانی دایک و باوک ».

له‌م کاته‌دا پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام شانی دا دابوو که قسه‌ی ده‌کرد، به‌لام له‌ سییهم جاردا هه‌ستایه‌وه دانیه‌شت و فرمووی:

« أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ » واته: « وریابن شایهتی دانی درۆ و قسه‌ی درۆش

یه‌کی‌که له‌ تاوانه‌گه‌وره‌کان » . به‌رده‌وام ئهمه‌ی دووباره‌ ده‌کرده‌وه تا پێخۆزگه‌مان خواست وازی به‌یه‌نایه‌ و نه‌هه‌نده‌ خۆی ماندوو نه‌کردایه ^(۱)

له‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام و زۆر ووتنه‌وه‌ی لی‌رده‌دا بۆ نه‌وه‌یه‌ که

خه‌لکی ووریاکاته‌وه له‌ شایه‌تیدانی درۆو سلی لی‌بکه‌نه‌وه، چونکه‌ خه‌لکی

که‌مه‌رخه‌من و گوی به‌ شایه‌تی دانی درۆ نه‌ده‌ن و هۆکار و پالنه‌ریش زۆرن بۆ

نه‌وه‌ی شایه‌تی درۆ به‌ده‌ن، وه‌کو دوژمنایه‌تی و هه‌سودی و رق و قینه‌ به‌رامبه‌ر به‌

یه‌که‌تر، وه‌ له‌ به‌رنه‌وه‌ی چه‌نده‌ها به‌لا و نه‌گه‌سه‌تی زۆری لی‌ ده‌که‌وێتسه‌وه، چه‌نده‌ها

حه‌ق و ماف به‌هۆی شایه‌تی دانی درۆوه‌ وون بووه‌ و فه‌وتاه‌وه، ره‌ چه‌نده‌ها که‌سی

بی‌تاوان به‌ هۆی شایه‌تی دانی درۆوه‌ تاوان بارکراوه‌، یان به‌هۆی شایه‌تی دانی

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۲۶۱/۵

درۆ خه لکی چهنده ها شتی دهست که وتوو که شیای نی یه ، یان نه سه بو
 ره چه له کینک دراوه به که سیك که نه سه بو ره چه له کی خوئی نی یه به هوی
 شایه تی دانی درۆه .

وه نهو که مه تر خه میانه ی که له ناو خه لکدا ده بینری دربارهی شایه تی دانی
 درۆ گوئی پیناده نو به ناسانو که م بایه خ ته ماشای ده که ن نهو یه که هندی
 که س له مه حکمه وه دادگا کاند ده یکه نو نه م بهو ده لئی تو شایه تیه ک بو من
 بده منیش شایه تیه ک بو تو ده ده م، بۆیه شایه تی بو ده دات دربارهی کارو بارو
 نیشینک، وه کو شایه تی دان دربارهی مولکیه تی زهویه ک یان خانویه ک یان
 پاکانه ی بو ده کات له کاتی کدا له پیشتر نه یی نیوه نه یناسیوه ته نه ها له ده رگای
 مه حکمه دا نه بی یان له پاره کانی ناو دادگا نه بی، که له راستیدا شایه تی دان
 پیویستی به زانیاری هیه ده بارهی راستی شته کانو حالو بالیان به لام نه م
 کو ترانه شایه تی ده دات.

جا بۆیه نه م شایه تی دانه درۆیه و ناره وایه، هر بۆیه پیویسته شایه تی دان
 به م شیویه بی که له قورنانه ها تووه : ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا﴾
 یوسف: ۸۱

واته: « شایه تیمان نه داوه ته نه ها بهو نه بی که زانیومانه و عیلمان پی ی
 هیه .»

خودا ده فرموی:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَتَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (٦) لقمان: ٦

واته: «هندي له خه لکي هديه که قسوباسی بی سود ده کړی، جا به هوۍ کړینی نو قسبو وته بی بایه خانموه خوۍ و خه لکي چواشه ده کات و گومرا ده کات، به بی نهوۍ عیلم و زانستیکی همی، وه شوین کموټنی دینی خودا و نایه ته کانی قورنانش ده کاته جیگای گاتسو لاقرتی، نوانسې نو کارانه ده کمن سزایه کیان بویه هديه که سوکو ریسوایان ده کات و نابرویان ده بات».

«عبدالله» ی کورۍ «مسعود» خوی لی رازی بی، له تفسیری نه نایه ته دا ده فرموی: سویند بی به خودا مده بسته له ﴿لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ قسوباس و ووتی بی سود: بریتییه له گورانی (١).

«أبو عامر» و «أبو مالك الأشعري» له پیغه مبره وه ﷺ ده یگیرته وه که فرمویه تی:

«لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحَرَ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَازِفَ».

واته: «به دنیایموه له ناو نوممه کسې مندا که سانیک پیددا ده بن و راست ده بنموه زینار حریر و عاره ق و موسیقا حه لال ده کمن» (٢).

«أنس» له پیغه مبره وه ﷺ ده یگیرته وه که فرمویه تی:

(١) تفسیر ابن کثیر ٣٣٣/٦

(٢) رواه البخاري انظر الفتح ١٠/

« ليكون في هذه الأمة خسف وقذف ومسح وذلك إذا شربوا الخمر واتخذوا القينات و ضربوا بالمعازف ».

واته: « له نساو نم نوممتدا رۆچوون به ناخی زهویداو بارینی بهردو گۆرینی شیوهی مرقه بۆ دیمهنی ئازهلومبهیون روو ده دات، نهویش کاتییک رود دات که نهمانه پهیدا بوو: خواردنهوهی عهدهق و ئافرهتی گۆرانی ییژو لیدانی موسیقاو زورنا »^(۱).

وه پیغمبهر ﷺ نههی کردووه له تهپل و به کار هینسانی قهدهغه کردووه، وه ده یاره ی « زورنا و نهی » ده فهرمووی خراپترین و پیسترین دهنگه . وه زانایانی پیشوو وه کو « الإمام أحمد » بهرحهت بی نالهتی موسیقایان به حرام داناوهو پییداگیران کردووه له سهر به حرام دانسانی نامیره کانی موسیقاو زورنا ژهنین و گۆرانی ووتن وه کو « عودو که مانچه و ره بابه و شه بابه و تهپل و نهی » .

وه شتیکی حاشا هه لئه گره و گومانی تیدا نی یه که هه موو نامیره موسیقیه نوییه کانی نهم سهرده مهش ده چیه ژیر نهو « حدیث » هی پیغمبهره وه ﷺ که نه هی له موسیقا کردووه قهدهغه ی کردووه . غونهی نهمانهش وه کو « که مانچ و قانون و نهو رج و پیانو و گیتار و هاوشیه کانیا » ته نانهت نهم نامیره موسیقیانه ی سهردهم کاریگهریان زور زیاتره له رووی هاتنه جوش و خرواش و سهرگرم کردن و مهست کردنی خه لکی له چاو نهو نامیره کۆنانه ی که حرام کراون له « حدیث » هکاندا .

(۱) انظر السلسلة الصحيحة ۲۲۰۳ وعزاه إلى ابن أبي الدنيا في ذم الملاحی والحديث رواه الترمذی رقم

وہ سەرخۆش بوون و مەست بوون بەهۆی مۆسیقاو زۆر ناقولآترو مەترسی دارتەر لە سەرخۆش بوون بە عەرەق و بیرە، ھەرۆك زانایانی وەكو «إبن قیم» جگە لەویش وایان وتوہ.

وہ بەدلتیاییموہ مۆسیقا تاوانەكەى گەورەترو قەبەتر دەبى نەگەر گۆرانى و دەنگى لە گەلدابى وەكو دەنگى ئافرەتى گۆرانى بىژو سەماكەر، بۆیە زیاتر ھەرامەكە خەست دەبیتەوہ.

وہ بەلای لەوہ گەورەترو بۆگەنتر ئەوہیە كە ووشەى گۆرانى كە بریتى بى لەدلداری و خۆشەویستى و شەیدایى و پیاھەلدان بە جوانى ئافرەتدا. ئا لەبەر ئەمەىە كە زانایان فەرموویانە گۆران پەنجۆشكەرى زىناو داوین پىسى یە .وہ تۆوى دوورپووى لە دلدا دەپوینى.

بەشیوہەكى گشتى بابەتەكانى گۆرانى و مۆسیقا بونەتە گەورەترین و ترسناكترین ھۆكارى داوین پىسى و خیانەتكارى و گلاوكارى لەم سەردەمەدا.

وہ ئەوہى كە نەگبەتەكەى زیاترو زلتەكردووە ئەوہیە كە مۆسیقا پەلى كێشاوہ بۆ ناو زۆرشت وەكوكاتژمىرو زەنگو یارى منداڵ و كۆمپىوتەر، ھەندە ئامپىرى تەلەفۆن.

واى لێھاتووە كە دوركەوتنەوہ و خۆلادان و كەنارگىرى لیان پتویستى بە ئیرادە و خواستىكى بەردەوام و نەجولۆ ھەىە. وە خوداش یارمەتى دەرە بۆ ھەركەسى كە بىھوئى و نیازى خۆپاراستنى ھەبى .

غەیبەت کردن

میوه و خواردنی زۆریه‌ی کۆپو دانیششتگاگان بریتی یه له غەیبەت کردنی موسلمانان و گەزینی ناموسیان، به خراب باسکردنیان و دەمراوان له عەیب و عاریان بۆته بنیشتە خوشە‌ی سەر زمانیان.

جا غەیبەت کردن کارو پیشەیه‌که که خودا قەدەغە‌ی کردوو له موسلمانانی هەرام‌کردوو، وه له بەرچاوی بەندەکانی قیژەون و ناشرینی کردوو به ناقولاً ناساندویه‌تی وای کردوو بەندەکانی لیبی بترسن و خۆیان لێپاریژن و له دەستی راکەن و، غەیبەتی چواندوو به دیمەنیکێ زۆر بێزاراو قیژەون و، وێنەیه‌کی زۆر بۆگەن و پەزاگرانی بۆ هیناوه‌تەوه که دەرون و ناخی مرووف قیزی لی دەکاتەوه و لیبی پادەکات، هینانەوه نەم دیمەنش بۆغەیبەت کردن بۆ ئەوه‌یه موسلمان تیبگات که غەیبەت کردن چەندێ پیشەو کاریکی خراب و پیسه.

ئەویش ئەوه‌یه که دەفەرموێ:

﴿وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾

وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ ثَوَّابٌ رَجِيمٌ ﴿١٢﴾ الحجرات: ١٢

واته: «له پاشمە ناوی یه‌کتر به خراپه مەبەن و غەیبەتی یه‌کتر مەکەن، نایا کەستان پیی خوشە گوشتی برای خۆی به مردووی بخوات، چونکه غەیبەت کردن وه‌کو خواردنی گوشتەکه‌یه‌تی به مردوویی، ناشکرایه که ئەواتان زۆر پی ناخۆشەو قیزی لی دەکەنەوه و هەزی پی ناکەن، جا مادام وایه ناوه‌هاش رقتان له غەیبەت کردن بێ و سلی لی بکەنەوه و لەوتنی راکەن».

وه پيښه مېر عليه السلام ماناو واتاي غه بيه تي بوړون كړدوينه ته وه كه
ده فرموي :

« أَتَذَرُونَ مَا الْغَيْبَةُ » واته: « نايا ده زان غه بيه تي چي يو كامديه؟ ».

وتيان: خاو پيښه مېر هكي شاره زاترن.

فرموي:

« ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ ». واته: « غه بيه تي نمويه به شيويهك باسي

براكه تي بكهي كه خوي پيئي ناخوش بي و حمزي پي نه كات ».

وترا: نه پيښه مېر عليه السلام نه گهر نهو شته ي كه وتم له براكه مدا هېوو

هرده بي به غه بيه تي ؟

فرموي:

« إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتَهُ ». واته: «

نه گهر نموي تو باسي ده كه تي تيايدا هېي نموا غه بيه تي كړدوه، خو نه گهر

تيايدا نهېوو، نموا بوه تانت بو كړدوه »^(۱).

كه و ابو غه بيه تي بريتيه له باس كړدنې موسلماننك به شيويهك كه خوي

پي ناخوش بي، نيتر جياوازي ني يه نهو شته ي كه باسي ليږه ده كړي دهر باره ي

دينداري بي يان له شو لاره كهي .. يان دهر باره ي دونياو نه فسي بي يان

دهر باره ي په وشتو نه خلاقو ديمه نه كهي بي .

وه غه بيه تي كړدن جوړو شيوازي زوره له وانه باسي عه يبو عارو

ناته و اويسه كاني بكري يان دم له هه لسو كه وتو په فتاري بكوتري، به شيويهك

گالته جاري و قه شمري پي بكري.

---

(۱) رواه مسلم ۲۰۰۱/۴

خه لکی زۆر به ساده و نساکار ده روانه غه بیه تکردن گویتی پی ناده نو به که می ده گرن، له گهل نه وه شدا تاوانیکی زۆر خراپ و نابه جی ره زاگرانه له لای خودا .
به لگهش له سه رنه مه نه وه یه که پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ده فهرموئ:

«الرَّبَّاءُ ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ أَبَا أَيْسَرُهَا مِثْلُ أَنْ يَنْكِحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ، وَإِنْ أَرَبَى الرَّبَّاءُ عَرَضُ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ».

واته: «رېبا هه فتاو دوو به شه که مترینان له تاوان دا وه کو نه وه یه پیاویک به چیه لای دایکی خوئ، وه پیستین رېبا نه وه یه که پیاو باسی ناموسی براکئی خوئ بکات و غه بیه تی بکات»^(۱).

وه هه رکه سیك ناماده ی نه و کۆرانه بوو، وه له و مه جلیسانه دا دانیشت، پیویسته له سه ری پئگری له خراپه بکات و به رگری له برا غه بیه تکراره که ی بکات.

وه پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام هانی داوین بو نه وه ی به رگری بکهین له هه ر موسلمانیک که غه بیه تی بکری و به ناحق گوشتی بخوری .
که : ده فهرموئ :

«مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

واته: «هه رکه سیك به رگری بکات له ناموسی برایه کی خوئ و غه بیه تی لی دور بختمه، نه و خوای گموره ده و چاری ده پاریزی له ناگری دۆزه خ له پۆژی دوا بیدا»^(۲).

(۱) السلسلة الصحيحة ۱۸۷۱

(۲) رواه أحمد ۴۵۰/۶ وهو في صحيح الجامع ۶۲۳۸

دوو زمانی کردن

بەردەوام قسە هێنان و قسە بردن لە ناو خەڵکیدا بۆ دروست کردنی ئاژاوە و تێکدانی نێوانیان گەورەترین ھۆکارە بۆ پەرچاندنی پەیوەندی نێوانیان و ھەلگیرساندنی ئاگری رِق و قین و دژایەتی لە نێوان خەڵکیدا .

وہ خواى پەروەردگارىش سەرزنەشتى ئەو کەسەى کردووە کە بەم کارە ھەلەسێت و ئەم ئێشەى کردووە بە پیشەى خۆى دەفرموى:

﴿وَلَا تَطْعُ كُلَّ حَلَاْفٍ مِّنْهُنَّ ۚ هَٰذَا مَشَاَمٌ بَنِمِمْ﴾ ﴿١١﴾ القلم: ١٠ -

۱۱

واتە: « ھەرگیز گوێڕایەڵی کەسێک نەکەى کە زۆر سوێند خۆرە و درۆزنەر پلان گێڕێ تێکدەری نێوان خەلکی یە بە قسە هێنان و قسە بردن .»
«لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ».

واتە: « مەرووفى دوو زمانی کار و جاسوس ناچیت بە ھەشتەو»^(۱).

«عبداللہ»ی کورێ «عباس» دەفرموى: پێغەمبەر ﷺ بەلای باخێک لە باخەکانی مەدینەدا تێپەڕی، گوتی لە دەنگی دوو کەس بوو لە ناو قەبرەکانیان سزا دەدران.

پێغەمبەریش ﷺ فرموى :

«إِنَّهُمَا لِيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَرُ مِنْ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالْثَمِيمَةِ».

(۱) زوَاد البخاري انظر الفتح ٤٧٢/١٠ وفي النهاية لابن الأثير ١١/٤ : وقيل القتات الذي يتسمع على القوم وهم لا يعلمون ثم يتم .

واته: « نهم دوانه سزا ده درین، وه لسمر تاوانیک سزا ده درین خویان به گموره یان نمرانیووه وگویان پی نمداوه، به لثم لمراستیدا تاوانیکی گموره یه، یه کیکیان خوی لمیمز پاک نمده کرده وه، نمویریان دوو زمانی ده کرد »^(۱).

وه له دیمه نه ناشرین و خراپه کانی نهم کرداره فریودان و خه له تاندنی میرده له خیزانه کهی یان به پیچمه وانه وه، که همول ده دریت بو تیکدانی په یوه ندی نیوانیان به هو ی قسه هینان و قسه بردن.

وه ههروه ها نه وه ی که هه ندی فرمانبران پیی هه لده سن به گواسته وه ی قسه ی هه ندیکیان بو به ریوه بهرو به رپرسی فرمانگه کهو تیشه که، نه مهش جوړیکه له دوو زمانی کردن و غمیه ت کردن که ده بیته مایه ی زهرو زیان گه یانیدن به قسه که ره که. نا نه مانه هه موو حرام وه یه کیکه له قه ده غه کراوه کان .

چونه مالی خه لکه وه به بی مؤلّه ت وه رگرتن

خوای پهروه ردار ده فهرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (النور: ۲۷)

واته: « نهمی نمر کهسانی وا باوه رتان هیناوه جگه له ماله کانی خوتان مه چنه هیچ مالیکسوه هه تاوه کو مؤلّه ت ودرده گرن و سه لام ده کهن له خاوهن ماله که ».

(۱) رواد البخاري انظر فتح الباري ۱/۳۱۷.

وہ پیغمبر ﷺ لے پروون کردنمہوی ھۆکاری مؤلہت خواستن دا
دہفہ رموی:

«إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ».

واتہ: « مؤلہت وەرگرتن و روخستہت خواستن لہییناری پاراستنی
چاودایہ، بۆئمہوی عہیب و عاری خاوەن مال نہیینری »^(۱).

لہم رۆژگارەدا بەھۆی ئەمەوی مائەکان لہیەکەوہ نزیکن و خانوہکان پیکەوہ
نوساون و دەرگاو بانەکان بەرامبەر بەیەکن، مائە ھاوسیگان زیاترو زۆتر
لہیەکەوہ دەرەکەون، زۆر کەس چاوی خۆی ناپاریزی لہمائە دراوسیگە، وە
ھەندێ جار ھەندێ لەوانەیی خانوہکانیان بەرزە بە ئەنقەست لہ پەنجەرەو
سەریانەکانەوہ دەرپواننە مائە دراوسیگانی خواری خۆیان، ئەمەش غەدر
خیانەت و ناپاکییە بەرامبەر بەدراوسی دەکری و شکاندن و سوکایەتی کردنە
بەحورمەت و ناموسی دراوسی، ئەمەش پێگا و پێچکەییە کە مەرۆڤ پەلکێش
دەکات بەرەو حەرام و کاری قەدەغەکراو . وە بە ھۆی ئەمەوہ زۆر بەلاو
نەگبەنی و خراپەکاری کەوتۆتەوہ .

ئەوہندە بەسە کە ترسناکی ئەم کارە بەسەلینێ کە شەریعەتی نیسلام
کوێرکردنی چاوی خیانەتکاری بەفیڕۆداوہ و بی نرخ و سوک پێسوای کردووەو
ناپۆزیتەوہ و خۆینی لەسەر نی یە

ھەرەکو پیغمبر ﷺ دہفہ رموی :

«مَنْ أَطْلَعَ فِي بَيْتِ قَوْمٍ بَغَيْرِ إِذْنِهِمْ فَقَدْ حَلَّ لَهُمْ أَنْ يَفْقُتُوا عَيْنَهُ».

واتہ: « ھەرکەسیگ پڕوانی بۆ مائی کەسیگی تر بەبی مؤلەتی خاوەن

مال، ئەوا ئەو مائە بۆیان ھەیمو دروستە چاوی کوێر بکەن »^(۲).

(۱) رواہ البخاری انظر فتح الباری ۲۴/۱۱

(۲) رواہ مسلم ۱۶۹۹/۳

وه ده فەرموی :-

« فَفَقْنُوا عَيْنَهُ فَلَا دِيَّةَ لَهُ وَلَا قِصَاصَ ».

واته: « چاوی کوێر کەن نە خوێنی هەبە، نە تۆڵە »^(١).

چەکردنی دووکەس گەر سییەم ئامادەبێ

نەمەش یەکیکە لە بەلار نەهامەتی و نەگەتییەکانی کۆڕو مەجلیسەکان، یەکیکە لە ڕینگاو ڕیچکەو هەنگاوەکانی شەیتان بۆ دروست کردنی تەفرەقەو لێک جیاکردنەوی موسلمانان و پرکردنی دل و دەرونیان بەخەشە قین بەرامبەر بەیەکتەر .

وه پیغه مبه‌ر ﷺ حیکمەت و ھۆکاری حەرامییتی نەم کارە بۆمان پوون کردۆتەو دە فەرموی:

« إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى رَجُلَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالْأَنَاسِ أَجْلٌ أَنْ يُخَزَنَهُ ».

واته: « ئەگەر هاتوو سێ کەس بەیەکمەببون با دووانتان پێکەو چە نەگات و سییەم وەلانی، هەتاوەکو تێکەڵی خەلکی تەردەبن، چونکە ئەوکارە کەسی، سییەم غەمبار دەگات »^(٢).

بەهەمان شێوە ئەگەر چوار کەس بوون نابێ سیانیان چە بکەن پێکەو و چوارەم وەلانی.

بەهەمان شێوە دروست نیە و حەرامە ئەگەر دووکەس پێکەو قەسە بکەن بەزمانێک کەسی سییەم تێنەگات و لێی حالی نەبێ.

(١) رواه الإمام أحمد ٣٨٥/٢ وهو في صحيح الجامع ٦٠٢٢

(٢) رواه البخاري انظر فتح الباري ٨٣/١١

گومانی تیدانییه که چپه کردنی دووکس جۆریک له بیژیزی نواندنه بهرامبهر کهسی سییه و بهسوک تهماشا کردنییه تی، یان گومانی خراپ له دلی کهسی سییه دا دروست دهبی وه کو گومانی شهو بیات که شهان دهیانهوئ خراپیهک وکاریکی نارهوای بهرامبهر بکهن و شتی لهو جۆره .

جل و بهرگی درێژو شوێ بۆ پیاوان

لهو شتانهی که خهڵکی به ناسان و سادهی دهزانن و گوئی پی نادهن و، لهلای خوای گهورهش تاوانیکی گهوره و قهیهیه، بریتی یه له جل و بهرگی درێژو شوێ، شهویش بریتییه لهو هی بهرگه که شهونده درێژ بی بگاته خوار قولهپی، ههندی کهس نهک ههر بهرگ و پۆشاکهکی له خوار قولهپییهتی بهلکو دهگاته زهویه کهو، زهویه کهش لهوای خویهوه دهمالی .

«أبوذر» له پیغه مبهروه ع دهیگیریتهوه که فهرموویهتی:

«ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ: وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ، الْمُسْبِلُ وَالْمُنَانُ وَالْمُنْفِقُ سَلَعَتْهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ» .

واته: «سێ کۆمهله کهس له پۆژی دوایدا خوای گهوره قسهیان لهگهڵ ناکات و بهچارای پهجمهت تهماشایان ناکات و له تاوان پاکیان ناکاتوه و سزایهکی به ئیشی بو داناون: شهو کهسی جل و بهرگهکی شوێ بی، شهو کهسی شت بهمنتوه دهدا به خهڵکی، شهو کهسی کهل و پهل بفرۆشی به سویندی درۆ» ^(۱).

(۱) رواه مسلم ۱۰۲/۱

جا نمو کهسهی که دهلی دریشی جلو و بهرگه کهی من بو کیرو خو بهزل زانین
نی یه و مبهستم لوت بهرزی نی یه، نهو پاکانهیه که خوی بو خوی دهیکات و
پاکانه کهشی نابجییه و ورنه گیری .

نمو هره شانهی که کراون له جلو و بهرگی دریش گشتی یه و جیاوازی نی یه له
نیوان نهو کهسهی بو مبهستی خو بهزل زانینی بی یان بو نمو مبهستهشی
نه بی.

ه مروهك فمرمايشته کهی پیغه مبه ره صلی الله علیه و آله راستی نه مه دهسه لی نی که
ده فمرموی :

« مَا تَحْتَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فِي النَّارِ ».

واته: « نهوی له خوار قولم پیته بیت له جل و بهرگ، نمو له ناگردایه »^(۱).

خو نه گهر له دریش کردنی جلو و بهرگه که خویهزل زانینی مبهست بی، نمو
سزاو نازاره کهی توند ترو گه وره تر ده بی، بهلگهش نهو یه که له پیغه مبه
صلی الله علیه و آله هاتوو ده فمرموی :

« مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِلَاءَ لَمْ يَنْظُرْ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ».

واته: « هرکس جلو و بهرگه کهی شوپکاته بو مبهستی خو بهزل زانین،
نمو خودا له قیامتدا تماشا ی ناکات »^(۲).

سزاکهیشی بیه ~~گه وره تره~~ چونکه دوو تاوانی کۆکردۆتهو (تاوانی شوپی جل
و بهرگ، تاوانی خویهزل زانین).

بهرگی دریش له هه موو جلو و بهرگی کدا هه حرامه و نادرسته :-

ه مروهك « عبد الله »ی کوری « عسر » له پیغه مبه ره صلی الله علیه و آله دهیگیریتیه که
فهرمویه تی:

(۱) رواه الإمام أحمد ۶/۲۵۴ وهو في صحيح الجامع ۵۵۷۱

(۲) رواه البخاري رقم ۳۴۶۵ ط. البغ

«الْإِسْبَالُ فِي الْإِزَارِ وَالْقَمِيصِ وَالْعِمَامَةِ مَنْ جَرَّ مِنْهَا شَيْئًا خِلَاءَ لَمْ يَنْظُرْ
اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

واته: «جل شوږ کردنه له شروال و کراس و عمامدایه، هرکسې
له یه کي له ماندا زیاده پوهی کرد بڼو فیزوڅو بمل زانین، نووا خواي گوره له
قیامتدا تماشای ناکات»^(۱).

به لآم نافرته تان پټیان پیدراوه که بستیک یان گهزیک له کراسه کانیان شوږتر
بی و له خوار قاچه کانیا نهوه بی، بڼو نهوهی نهوه کو له شیان دهریکه وی به هوې
(باو وشتی ترهوه) به لآم دروست نیه چمکی کراسه کانیان نهوه نده دریځ بی که
له سنور دهرچی، هر وه کو له هندی جل و بهرگی بوکینیدا دینری، که به
چهنډ گز یان چهنده مته تر شوږو دریځو هندی جار له دواوه کراسه کانیان بڼو
هله ډگر.

خوړا زانده وهی پیاوان به نالتون به هر شیوه یه ک بیت

«أبو موسى» ی «الأشعري» له پیغه مبره وه صلی الله علیه و آله ده گیت ته وه که
فهرموویه تی:

«أَحِلٌّ لِّأَنَافِ أُمَّتِي الْحَرِيرُ وَالذَّهَبُ وَحَرَمٌ عَلَى ذُكُورِهَا».

واته: «حریر و نالتون حلال کراون بڼو نافرته تانی نومم تم، به لآم لسمه
پیاوان حرام کراوه»^(۲).

(۱) رواه أبو داود ۳۵۳/۴ وهو في صحيح الجامع ۲۷۷۰

(۲) رواه الإمام أحمد ۳۹۳/۴ انظر صحيح الجامع ۲۰۷

له بازارو فروشگاګانی نه مړېدا شتاتېګی زور ده بېنرې له نالتون دروست
کراون به عیاری جیاواز جیاواز بۆ پیاوان وه کو کاتژمیرو چاویلکه و پېنوس و
زنجیرو مه دالیا، یان روپوش و زاخو کراون به نالتون.

وه له و شته خراپ و نادرو ستانې که له مړېڅکاره دا کراوه به خه لاتی
پېشېر کې و ناګاداری بۆ ده کړې، بریتی به له کاتژمیرې نالتونې پیاوان .

«عبداللہ» ی کورې «عباس» خواي لې رازی بې د فھر موی: پېغه مېر ﷺ
موس تیله یه کی نالتونې له ده ستی پیاوړ کدا بیڼی و دهریھیناو فریځی دا
فھر موی:

«يَعْمَدُ أَحَدُكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ» واته: «نوه چیه
هیریک له نېوه پارچه ناګرېک هه لډه ګرې و له ده ستی خوی ده کات !!» .

دواڼ نه وهی پېغه مېر ﷺ رویشته، به پیاوه کېان ووت موس تیله کت
هه لډه ګرې بۆ شتیکی تر سودی لیوه ګرې نه ویش وتی :

نه خیر سویند به خوا هه ګرې هه لې ناګر مېوه له کاتیکدا پېغه مېر ﷺ فریځی
دایبېت. (۱)

له بهر کړدنې جل و بهرګی کورت و ته سک و ته نک بۆ نافرته تان

نهرې له مړېڅکاره دا دووژمن شهري پې بکات له ګه لمان نا نه و جل و بهرګ و
پوشاګانیه که نه وان شکل و شیوه دیمه نه کې بۆ داده نین و له ناو موسلماناندا
په واجی پې دده و بازارې پې ګهرم ده کمن.

(۱) رواه مسلم ۱۶۵۵/۳ .

ئەو جەلۇ بەرگانە بە شىۋەيەكى ۋا دوراۋن كە بەشىكى زۆر لە غەورەت و شەرمىنگاى ئافرەتان بەدەردەخات، جا لەبەر كورتى بى، يان تەسكى و تەنكىە كەى بى، ۋە زۆرىك لەو بەرگە و پۇشاكانە ئەۋەندە بى كەلك و بىمانان تەننەت دروست نى يە ئافرەتان لە نىۋان يە كترىشدا لەبەرى بكن يان لە بەردەم مەحرەم كەس و كارى خۆشيدا.

ۋە پىتغەمبەر ﷺ بۆمانى باسكردوۋە ھەۋالى داۋە دەرد سارەى دەركەوتنى ئەم جۆرە جەلۇ بەرگە و پۇشاكانە لەبەر ئافرەتانى ئاخىر زەماندا .

ھەروەك «أبوهريرة» لە پىتغەمبەر ۋە ﷺ دەيگىرىتەۋە كە فەرمرىيەتى: «صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا : قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَّاتٌ مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ ، رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ ، وَلَا يَجِدْنَ رِجْلَهَا ، وَإِنْ رِجْلَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةٍ كَذَا وَكَذَا » .

ۋاتە: «دو كۆمەل خەلك ئەھلى ئاگرن و نەيانم دىيون، (كۆمەلنىكىيان پىۋانن) كە قامچيان پى يە ۋە كوكلكى مانگار لە خەلكى دەدەن پىنى .(كۆمەلنى دوۋەميان ئافرەتانن) ئافرەتەتەنكى پۇشتەى پروتن (بەھۆى كورتى و تەسكى و تەنكى جەلەكانيان) لە رۆيشتنا خۆيان دەردەخەن و سەردەنجى خەلكى بۆ لای خۆيان پادەكىشتن، ۋە قۇيان ۋە كوپشتى حوشتر لى كەردوۋە لەسەر سەريان قوتى دەكەنمە، ئا ئەۋانە نەك ھەر ئاچنە بەھەشتە، بەلكو بۆنى بەھەشتىش ئاكن، لەكاتىكدا بۆنى بەھەشت لە دوۋرىەكى زۆرەۋە ھەستى پى دەكرى» (۱).

(۱) رواه مسلم ۳ / ۱۶۸۰

وه هـروهـا نهـوجلـو بهـرگانهـش دهـگريـتـهـوه كه هـندي له نـافـرهـتان لهـبهـري دهـكهـنو له خـواروه فـتهـيهـكي دريـزي تيـدايه يـان له مـلاولاوه چـند فـتهـيهـكي تيـدايه و هـمـكه دـادهـنيـشي عـمـورهـت و شـهـرميـنگـاي بهـدـر دهـكهـوي.

نـهـه لهـلايهـك، لهـلايهـكي تـره نـهـم جـل و بهـرگ و پـوشـاكانه لـاسـايي كـردنـهـوي كـافـر و بـي باوهـرانهـو، تهـقليـدو شوـين كهـوتـني نهـوانه له پـوشـيني جـلو بهـرگ و هـمـيو نهـو مـؤدـيله بـي نـاپـروانهـي كه نهـوان دـايـدهـهيـتن. داواكارين له خـواي گـمـوره بـان پارـيـزي .

وه هـروهـا لهـو كـاره خـراپ و مهـترسي دارانهـي كه بلاؤبوونهـتهـوه ~~هـمـو ويـنهـو~~ ديمـنه خـراپ و نهـشـياوانـيه كه لهـسـهـر هـندي جـلو بهـرگ و پـوشـاكانه دهـبينـري، وهـكو ويـنهـي گـوراني بيـژهـكان و تيـپـي مـؤسـيـقاژنهـكان و پـهـرداخـي عـهـرهـق و ويـنهـي رـوح لهـبهـر كه شـهـرعـن حـرامـه، يـان خـاچ يـان دروـشي ناديهـكان و پـيـخـراوه چـهـپـهـلهـكان، يـان دهـستهـواژهـي بـي كهـلـك و سـوك و بـي مانـا كهـشـهـرف و داوـين پـاكي. دهـپـوشـيني و لهـكهـداري دهـكات كـراون بهـنـوسـراو كليـشهـي سـهـر زوړيـك لهـو پـوشـاكانه، زوړيـك لهـو نـوسـراوانه بهـزماـني بيـاني نـوسـراوهـتهـوه، هـمـوويـان حـرامـن و پـتـويـسته مـوسـلمان خـوي لي پـارـيـزي و توخـني نهـكهـوي .

بهـكارهـيـنـاني پرچـي دهـسـتكـرد

«اسماء» ي كـچـي «أبو بكر» خـواي لي پـازي بـي دهـفـهـرمـوي: نـافـرهـتيـك هـاته لـاي پيـغهـمـبهـري خـوا عليه السلام ووتـي: نهـي پيـغهـمـبهـري خـوا عليه السلام كـچيـكم هـيه تـوشـي نهـخـوشـي بـوه بـوكيـشه قـژي رـواوهـتهـوه، تايا قـژيـكي بـژ دابـنينـم ؟
پيـغهـمـبهـر عليه السلام فـهـرمـوي:-

« لَنْ أَلَهُ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ » واته: « له عندهتى حوا لئوكهسهى كه قژى بۆده لكينن و ئئوكهسهى كه دهيكات»^(۱).

وه «جابر»ى كورى «عبدالله» دهفرموى:

« زَجَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ تَصِلَ الْمَرْأَةُ بِرَأْسِهَا شَيْئًا ». واته: « پيغمبهرى خواعلله هره شهى كردوو لهو ئافره تهى قژى تر بلكينى بهسريانوه»^(۲).

ئهو جوړهى كه پتى ئهوترى (باروكه) و خه لكى بهكارى دىتن لهو ديمه نه هرامانه به لهم رۆژگاردها ههيه و بهربلاوه و گوتى پى ناردى .

وه ههروهها بهكار هينانى قژى دهست كردو لهسهر كردنى لهو ديمه نه هرامانهى كه لهم رۆژگاردها په رهى سه ندوو، ههروهك زۆزىك لهو نه كتره چاره په شانه بهكارى دىتن لهكاتى نواندى شانۆگهريدا .

خوشبهندنى پياوان به ئافره تان، وه ئافره تان به پياوان له جل و بهرگ داو له قسه و گفتار داو له ديمه ن و روه خساردا

لهو سروشت و فيتره تهى كه خودا بهنده كانى لهسهر سروشتاندوه و خولقاندوه ئهويه كه پياو پاريزگارى لهو پياوه تى بهى خۆى بكات كه خودا نه مى لهسهر خولقاندوو، وه ئافره تيش پاريزگارى لهو ژنيه تى بهى خۆى بكات كه خودا نهوى لهسهر خولقاندوو.

ئا نه مهش يه كيكه لهو هوكارانهى كه ژيانى پى سه قامگيرو پريك ده بى نه گهر نه بى ئهوا ژيانيش تيك ده چى و بهردهوام نابى .

(۱) رواه مسلم ۱۶۷۶/۳

(۲) رواه مسلم ۱۶۷۹/۳

جا بویه خوشبهندنی پیاو به نافرته، یان نافرته به پیاو پیچهوانه‌ی نهو سروشت و فیتره‌تیه که خودا مرؤقی له‌سەر خولقاندوه، وه به‌هۆیموه ده‌رگای خراپه‌کاری و به‌دره‌وشتی و بی ناپرووی ده‌کریتموه، سەرپاوه‌یه بو لیك هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی خیزان له‌ناو کۆمه‌لگاداو خیزانه‌کان له‌بهره‌ک نامینن و لیك داده‌برین. وه‌هوکمی نهم کاره‌ش هه‌رامه‌و قه‌ده‌غه‌کراوه له‌شهرع دا.

جا هه‌رکات له ده‌قیکی شهرع دا له‌عنه‌ت کرابوو له که‌سیک که کرداریک بکات، نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سەر هه‌رامیتی نه‌و کرداره‌و گه‌وره‌یه‌تی نه‌و تاوانه ده‌سه‌لمینن.

«عبدالله»ی کوری «عباس» له پیغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه و آله ده‌یگیزیتموه که فهرمه‌ویه‌تی:

«لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ وَ الْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ».

واته: «پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله له‌عه‌نتی کردوه له‌و پیاوانه‌ی خۆیان ده‌شوبه‌ینن به نافرته‌تان، وه له‌و نافرته‌تانه‌ی خۆیان ده‌چوینن به پیاوان»^(۱).

وه‌هه‌رله «عبدالله»ی کوری «عباس» له پیغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه و آله ده‌یگیزیتموه که فهرمه‌ویه‌تی:

«لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخْتَلِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَ الْمُتَرَجَّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ».

واته: «پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و آله له‌عه‌نتی کردوه له‌ پیاوی له نافرته‌ت چوو (واته پیاوی ژنانی)، وه له‌نافره‌تی له‌ پیاو چوو (واته نافرته‌تی خۆی و یه‌چوو پیاوا بکات)»^(۲).

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۳۳۲/۱۰

(۲) رواه البخاري الفتح ۳۳۳/۱۰

جا نهم خۆشوبهاندنو لاسایی کردنه و هیهش ده کری به شیوهی هجوموژ و ههلسوکهوت بی، یان له دیمهنی دانیشتن و بی دهنگی دا بی، یان له پویشتن و پیکردندا ده رکهوی، وه کو پیاویک له جهستهی دا دیمهنی دهروهی خوی وه کو نافرهت لی بکات، یان له قسه کردن و پیکردندا خوی و پچووی نافرهت لی بکات

وه ههروهه له بهرکردنی جل و بهرگو پۆشاک یه کتریش ده چیه ژیر نهم باسه ره و خۆشوبهاندنی تیدایه، بۆیه دروست نی یه بۆ پیاو ملوانکه له مل کات و بازن له دهست کات و خړخال له پی کات و گواره له گوی کات.

به هه مان شیوهش بۆ نافرهتانی دروست نی یه جل و بهرگی تایبته به پیاوان بپۆشن وه کو (قه میس) و شتی لهو جوړه، به لکو واجبه له سه یان له دیمه نه شیوه یاندا به تهواری جیاوازی له پیاوان .

به لگهش له سه نهوی که واجبه له سه ههردوو ره گهز جل و بهرگو پۆشاک جیاوازی بی و له یه که نه چی:

«أبو هريرة» ده فهرمو:

«لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَةُ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ» .

واته: « پیغه مبهری خوا ﷺ له عنه تی کردووه لهو پیاوهی جل و بهرگی نافرهت بپۆشی، لهو نافرهتهی جل و بهرگی پیاو بپۆشی» ^(۱).

(۱) رواه أبو داود ۳۵۵/۴ وهر في صحيح الجامع ۵۰۷۱ .

رەنگ کردنى سەرو پىش بەرەنگى رەش

بۆيە کردنى سەرو پىش بەرەنگى رەش جەرامىدە قەدەغە كراۋە، لەبەر ئەو
 ھەرەشانەى باسكراۋە لەو فەرمايشتەى پىغەمبەردا ﷺ كە دەفەرمۇي:
 «يَكُونُ قَوْمٌ يَخْضِبُونَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ بِالسَّوَادِ كَحَوَاصِلِ الْحَمَامِ لَا يَرِيحُونَ
 رَائِحَةَ الْجَنَّةِ» واتە: «لە كۆتايى زەمان دا كۆمەلىك پەيدا دەبن سەرو
 پىشى سىپى خۆيان بەرەنگى رەش بۆيە دەكەن، ۋەكو جگەرى كۆتر، ئا ئىوانە
 بۆتى بەھەشت ناكەن»^(۱).

ئەمە كارىكى بەربلاۋە لە ناو زۆرىك لەوانەى سەرو پىشيان سىپىتى
 تىدەكەۋىت و پىرىتيان لىدەردەكەۋى، كە رەنگەكەى دەگۆپن بەھۆى بۆيە
 رەشەۋە.

ئەم كارەيان سەردەكەشى بۆ زۆر شتى بەدو خراب و ناقۇلاۋ نالەبار، لەوانە
 فىل و چاۋبەستى و ساختەكارى لەخەلكى، ۋە بە دىمەنى حال و بارى خۆيان
 دەرەخەن و دلخۆش كە دىمەن و شىۋەى راستى خۆيان نى يە.

ۋەگومانىشى تىدانى يە ئەم كارە كارىگەرى خراب و ناقۇلاۋى دەبى لەسەر
 خرو رەۋىشت و شەخسىيەتى ئەۋكەسە، شۆيىنەۋار و پاشاۋەى بەدو خراب بەجى
 دەھىلى لەسەر كەسايەتى و ناويانگى ئەۋكەسە، ۋە ھەندى خار دەبىتە مايەى
 لە خۆباى بوون، جۆرىك لە فىزو خۆبەزلزانىنى لىۋە سەرچاۋە دەگرى.

ۋەبە «صحيح»ى لە پىغەمبەرەۋە ﷺ ھاتوۋە كەمۇى سىپى خۆى گۆرىۋە
 بەھۆى بەكارھىنانى «خەنە» و ھاۋشىۋەكانى كە بەشىۋەى رەنگى زەرد يان
 سوور يان بۆر دەرەكەۋن.

(۱) رواه أبو داود ۴/۱۹۹ وهو في صحيح الجامع ۸۱۵۳

وه له پړوژی فته چی مه ککه دا که «أبوقفاحه» ه یان هیئا بو لای پیغه مبهری
 خوا ﷺ که سهر و پشی وه کو خوری سپی ببو، پیغه مبهره ﷺ فهرمووی:
 «غَيِّرُوا هَذَا بِشَيْءٍ وَاجْتَنِبُوا السَّوَادَ» .
 واته: «نهم پهنکه سپی یه بگوین به پهنکیکی تر، به لام فزان پیارین له
 پهنکی رهش و بوی به کارمهینن»^(۱).
 تافره تیش وه کو پیوا بوی دروست نی یه پهنکی رهش به کاربهینن بو قوی
 که سپیتی تی بکه وی .

ویننه و دیمه نی روح له بهر له سهر پوښاک و دیواره کاغزو شتی له و جوړانه

«عبداللہ» ی کوری «مسعود» له پیغه مبهره وه ﷺ دهیگیریتته وه که
 فهرموویه تی:
 «إِنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصَوَّرُونَ» .
 واته: «سهترین و توند ترین سزا لای خوا له پړوژی دواینا بو ویننه گره کانه
 »^(۲).

أبوهريرة «له پیغه مبهره وه ﷺ دهیگیریتته وه که فهرموویه تی:
 «وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي، فَلْيُخْلَقُوا حَبَّةً، وَلْيُخْلَقُوا ذَرَّةً» .

(۱) رواه مسلم ۱۶۶۳/۳

(۲) رواه البخاري انظر الفتح ۳۸۲/۱۰

واته: «خوای گموره فەرمووی: کئی لەو کەسە سەتمکارترە کە بیهوی دروست بکات وەکو دروست کراوەکانی من، جا با بتوانی دەنکە گەنمیک یان دەنکە جۆیک دروست بکات»^(۱).

«عبداللە»ی کورپی «عباس» لە پیڤە مەهرەو عَلَيْهِ السَّلَام دەیگێرتەوه کە فەرموویەتی:

«كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي النَّارِ يَجْعَلُ لَهُ بِكُلِّ صُورَةٍ صَوَّرَهَا نَفْسًا فَتَعَذُّبُهُ فِي جَهَنَّمَ»
واته: «هەموو وێنەگرو وێنەکیشتیک لەناو ئاگردایە، بەهەر وێنەیک کە گرتویەتی یان کردوویەتی نەفسێکی بۆ دروست دەکری و لەناو دۆزەخدا سزا دەدری پێی»^(۲).

جا «عبداللە»ی کورپی «عباس» وتی: نەگەر هەر پەسم دەکەیت و وێنە دەکیشی، ئەوا وێنە داریک بکە، وێنە شتیک بکە کە روح لەبەر نەبێ.

جا ئەم فەرموودانە بەلگەن لەسەر حەرامی وێنە و روح لەبەر، نیتێ نادەمیزاد بێ، یان ئاژەڵ و گیانداران بێ، وە جیاوازی نی یە وێنە کە سیبەری هەبێ (واتە پەیکەری) یان سیبەری نەبێ (واتە لەسەر شتیک بێ). هەروەها جیاوازی نی یە وێنە کە چاپکراو بێ یان کێشراو یان وێنە کرابێ یان هەلکەندراو یان نەقش کرابێ یان هەلکۆلراو یان لەمقالب دراو یان و لێی دەرھێنراو یان شتی تری لەو جۆرانە بێ، هەموویان حەرام و قەدەغە کراون، چونکە فەرموودەکان کە دەربارە ی حەرامی وێنە گشتگیر و هەمووی ئەوانە دەگێرتەوه.

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۳۸۵/۱۰

(۲) رواه مسلم ۱۶۷۱/۳

موسلمانان نهو که سهیه که ملکه چي دهقه کانی شهرع بیستو، مشتومرو
 ده مه وه ری نه کات بهرام مبر دهقه کانو بیانوی بی سهرو بیره نه هیئتیه وه و بلی
 خو من نهو ویتانه ناپه رستم و کورنوشی بونا بهم !!

وه نه گهر که سیکی عاقل و ژيرو فامیده، به دل پروانی و به جوانی بیر بکاته وه
 له و خراپه و نه گبه تیانه ی که له نه غجایمی بلا و بونه وه ی وینه وه که وتونه ته وه له م
 سهرده مه دا، نهوا شتیک له و حیکمت و کار له جیییه ی شهرع ته تی بو درده که وی
 که به هییه وه وینه ی حه رام کرد وه و پینگه ی لی گرتوه .

به شیک ی زوری نهو وینه و په سمانه ی که نه مپو بهربلاون سهرچاوه یه کی
 حاشاهه نه گرن بو به دره و شتی و خراپه کاری و بی نابروی و وروژاندنی ناره زوات و
 په لکیش بوون به ره و داوین پیسی .

که و ابو وه نهو به دره و شتی و خراپه کاری و بی نابروییه ی که دروست بو وه
 بونه ته مایه ی وروژاندنی ناره زوات و، رینگه خوشکهرن به ره و داوین پیسی ،
 به شیک ی زوریان لهو وینه و په سمانه وه سهرچاوه ده گرن .

وه پتویسته له سهر موسلمان وینه دیمه نی گیاندار له ماله کهیدا دانه نی،
 تا وه کو نه بیته هوکارو پتگر له هاتنه ژوره وه «ملائکة» ی په حمت. چونکه
 پیغه مبر ﷺ فهرمو ی:

« لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا أَصَاوِيرُ » واته: « مه لایکه ناچیته
 مایکمه که سه گار وینه تی دابی »^(۱).

وه له هه ندی مالدا په یکه ری وا ده بینری هه ندی کیان په رستراوی کافران بو وه
 له کوئدا، له مالدا دایده نی به بیانوی نه وه ی نه مه که له پوره، یان بو مه بهستی
 جوانی، نا نه مه حه رامی تی یه که ی سه خترو قورستره له وانی تر .

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۳۸۰/۱۰

هسره وها وینهی هه‌لواسراو تاوانه‌که‌ی توند تره له‌چاو وینه‌یه‌ک
هه‌لنه‌واسرابی، چونکه چه‌نده‌ها وینه‌ی هه‌لواسراو سه‌ری کی‌شاوه بۆ
به‌گه‌وره‌گرتن و به‌ پی‌رۆز پاگرتنی وینه‌که، وه به‌هۆیه‌وه چه‌نده‌ها جار خه‌م و
خه‌فت و دلته‌نگی تازه ده‌بیته‌وه.

وه نابیی وینه‌و ره‌سم بۆ مه‌به‌ستی یادگاری هه‌لواسری، چونکه یادکردنی
راست نه‌وه‌یه له‌دل‌دابیی و دوعای خیری بۆ بکری له‌ خوا داوای په‌مه‌تی بۆ
بکری، نه‌ک. وینه‌که‌ی هه‌لبگی‌ری و هه‌لواسری.

بۆیه پتویسته هه‌رچی وینه‌و ره‌سم هه‌یه له‌مال ده‌رکری و نه‌هێلری و له‌ناو
به‌ری، مه‌گه‌ر زۆر قورس و گران و ناره‌حه‌ت بی و ه‌کو نه‌و وینه‌ی بونه‌ته به‌لاو
گشت لایه‌کی گرتۆته‌وه و زۆر کون و که‌له‌به‌ری ته‌نیوه‌ته‌وه، بۆ نووونه وینه‌ی
سه‌ر قوتوی خواردن، یان نه‌و وینه‌ی له‌قاموس و فره‌ه‌نگ و په‌رتوک و
سه‌رچاوه‌کاندا هه‌یه و سودی لی ده‌بینری، جا نه‌وله‌ی که بی سووده ده‌بی
به‌گوێره‌ی توانا هه‌ولتی لابرديان به‌دری، وه پتویسته ناگادارین له‌و وینه‌
خراپانه‌ی که له‌په‌رتوکه‌کاندا هه‌یه و به‌ساده‌و ناسانیان نه‌زانین.

وه هه‌ندی له‌و وینه‌و ره‌سمانه‌ی که زه‌روره‌تن پتویسته پارێزگاریان لی بکری
وه‌کو وینه‌ی ناسنامه، وه هه‌ندی له‌ زانایان پێگه‌یان داوه به‌و وینه‌ی که‌سوک
کراون وه‌کو وینه‌یه به‌که‌وتنه ژیر پی و.

درؤ کردن له یینی خه ودا

هه ندی کەس به نه نه سەست هه وڵده دات بۆ دروست کردنی خەونێک کە نه یینیوه، بۆ به ده ست خستنی چاکه یه ک یان بۆ باسکردنی و ناوده رکردنی له ناو خەلکیدا یان بۆ راکێشانی قازانجێکی دونیای یان بۆ ترساندنی کەسیک کە دوژمنایه تی هه یه له گه لیدا، یان بۆ شتی تر.

وه ۆرێک له خەلکانی ناسایی باوه رو قه ناعه تیکی بی نه ندازه یان به خه ون هه یه و دلیان زۆر پێوه ی په یه وه ستو زۆر هۆگرن بۆی، بۆیه به و درۆده له سانه ش تیده کەون و هه لده خه له تین.

هه ڤه می سه خت و گران کراوه له کەسی کە خه ون به درۆ باسکات .

هه وه ک پێغه مبه ره وه ﷺ ده فەرموئ:

« إِنْ مِنْ أَكْثَرِ الْفِرَى أَنْ يَدْعِيَ الرَّجُلُ إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ يُرِيَ عَيْنَهُ مَا لَمْ تَرِ أَوْ يَقُولَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَمْ يَقُلْ ».

واته: « گه وه ترین درۆ هه لبه ستن نه وه یه: پیاویک به ناوی باوکیکی تر وه بانگ، بکری جگه له باوکی خۆی، یان خه ونێک بگێڕێته وه کە به چا و نه یینی بی، یان بلێ پێغه مبه ره ﷺ وای وتوه و نه ی فەرموو بی »^(۱).

وه هه وه ها ده فەرموئ :-

« مَنْ تَحَلَّمَ بِحُلْمٍ لَمْ يَرَهُ كُفٌّ أَنْ يَفْقِدَ بَيْنَ شَعِيرَتَيْنِ وَلَنْ يَفْعَلَ ».

واته: « هه کەسی خه ونێ بگێڕێته وه کە نه یینی بی، نه و له قیامه ت دا داوای لێ نه کری دوو ده نکه جو پێکوه گری بدات، وه ناشتوانی »^(۲).

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ٥٤٠/٦

(۲) رواه البخاري انظر الفتح ٤٢٧/١٢

بەيەكمەو بەستنى دوو دەنكە جو كارىكى مەھالە و ئەستەمە، بۆيە سزاكەى
بەگوڧرەى كردارەكەيەتى.

دانيشتن لەسەر گوڦرو پى نان بەسەريدا و ميزو پيسايى كردن لە گوڦرستاندا

«أبوهريرة» له پيغەمبەرەوﷺ دەيگيڧرئەتەو كه فەرموويەتى:

«لَأَنْ يَجْلِسَ أَحَدُكُمْ عَلَى جَمْرَةٍ فَتُحْرِقَ ثِيَابَهُ فَتَخْلُصَ إِلَى جِلْدِهِ خَيْرٌ لَهُ
مِنْ أَنْ يَجْلِسَ عَلَى قَبْرِ» .

واتە: «ئەگەر كەسێك لە ئێو لەسەر پشكۆيەك ئاگر دابنيشتى جلدەكانى
بسووتيني و بگاتە پيستهكەى باشترە بۆى، لەوێ لەسەر قەبرى دابنيشتى
»(۱).

هەرودەها پيئان بەسەر گوڦردا دروست نى يە، بەتايبەت هەندى كەس ئەم كارە
دەكەن كاتێك كە مردۆكەى خوڧيان دەنيژن، دەبينري گوى بەو نادەن كە بە پى
بەسەر گوڦرەكانى دەورو بەردا دەنيژو، هەتەى جاريش بە پيلاوەكانيانەو بەبى
نەوێ پيژو حورمەتيك بۆ مردووەكانى تر دابيني.

لەبەر ترسناكى وگەرەبى ئەم تاوانەيە كە پيغەمبەرﷺ دەفەرمووى :-

«لَأَنْ أَمْشِيَ عَلَى جَمْرَةٍ أَوْ سَيْفٍ أَوْ أَخْصِفَ نَعْلِي بِرَجْلِي أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ
أَمْشِيَ عَلَى قَبْرِ مُسْلِمٍ» .

واته: «نه گمر بهسمر پشکوځيه کي ټاگرډا برېډم قاچم بسوتينئ يان بهسمر شمشيرنک دا برېډم قاچم بېرئ، يان پيلاوه کم بچه قئ به پيم دا، ټموا خوشتره بهلامهوه له چاو ټموي بهسمر گوړي موسلمانينک دا برېډم»^(۱).

نه گمر که سيک پئ بهقه برينک دا بنئ جهرمه و تاوانه کمي ټمونه نده سهخت وگران بئ، ټمي نهو که سمي که دهست ده گري بهسمر قمبرسانينکداو داگيري دهکات و پرژوي خانوو بيناو شويني بازرگاني تيدا دروست دهکات، ده بي حالي چون بي و تاوانه کمي چند قات بي؟!

ههروه ها ميزو پيسايي کردن و دهست به ناوگياندن له گوړستاندا کاريکني حهرام و قهدهغه کراوه، نهو که سانه ي که گوئ بهوه نادهن له چ شوينينکدا دهست به ناو ده کمونو، همر شوينينکيان بو رينکهوي بهلايانهوه ناساييه نيتر گوړستان بي يان همر شوينينکي تر بي، نهوه نيشانه ي لاوازي و ره وهشت و نه خلاق و که سيتي و له دهستداني که سايه تي و پياوه تيانه ، همرکات دهستي ناوي هه بوو له گوړينک هه لده گري و له پالياداده نيشي، به بوگه نه ناخوش و پيسه کمي خوي نازاري مردووکان ده دات .

پينغه مبعز عليه السلام ده فهرموي :

«وَمَا أَبَالِي أَوْ سَطَ الْقُبُورِ قَضَيْتُ حَاجَتِي أَوْ وَسَطَ السُّوقِ».

واته: «نه گمر گوئ بهوه ندهم که له ناو گوړستان دا دهست به ناو بکمور بهلامهوه ناسايي بي، ټموا له ناره راستي بازاريش دا گوئي پئ نادهم و بهلامهوه ناساييه»^(۲).

(۱) رواه ابن ماجه ۴۹۹/۱ و هو في صحيح الجامع ۵۰۳۸

(۲) التخریج السابق

کهوابو و ناقولای و ناشیرینی دهست به ناوگیانندن له گۆرستاندا وه کو
دهرخستنی عه ورهت و دهست به ناو گیانندن له پیش چاری له خه لکی له
بازاردا.

وه نهو کهسانه ی که زیل و پیسای فیه دهده نه قه برسانه وه به تاییهت
نه گۆرستانه ی که کۆن و دیواریان به ده وردا نه ماوه نه گهر وا بکه ن نهوا نه م
هه راشانه نهوانیش ده گریتته وه.

وه یه کیك لهو ره وشت و نادابانه ی که شهرع داوای کردووه له کاتی سهردانی
کردنی گۆرستاندا ره چاو بکری داکه ندنی پیتلاه له کاتی رویشتن به نیوان
گۆره کاندا.

خۆپاک نه کردنه وه له میز

له جوانکاریه کانی نه م شهریه ته نه وه یه به تهنگ هه موو شتی که وه هاتووه
که به ره وه وندی و چاکه کاری تیدابی بو ژیا نی نسان، له وانه لابر دنی پیسی یه،
بو نه وه ش خۆپاک کردنه وه ی دانا وه نهو چو تیه تیه شی روون کردۆتسه وه که
به هۆیه وه پاک و خاوتنی لیوه دهست دی.

وه هه ندی کهس که مته رخه من له ناست لابر دنی پیسی و گوی به خۆپاک
کردنه وه ناده ن، که نه مه ش ده بیته هۆی پیس بوونی جل و بهرگ و جهسته،
سهره پای نه وه ش نو یژه که ی دانا مه زری و راست و ره وان نابی.

وه پیغه مبه ره ع عليه السلام ناگاداری کردوین که خۆپاک نه کردنه وه له میز یه کی که له
هۆکاره کانی سزای ناوگۆر.

«عبداللہ» ی کوری «عباس» دہ فرموی: پیغمبر ﷺ بہ لای باخیک لہ
 باخہ کانی مدینہ دا تپہ ری، گوی لہ دہنگی دوکس بوو لہ ناو قہرہ کانیان
 سزا دہ دران.

پیغمبر ﷺ فرموی :
 «إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَرُ مِنْ
 الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالْثَمِيمَةِ».

واتہ: «ثم دوانہ سزا دہ ری، وہ لہ سر تاوانیک سزا دہ ری خویان بہ
 گہوہ یان نہ زانیوہ و گویان پی نہ داوہ، بہ لام لہ راستیدا تاوانیکی گہوہ یہ،
 یہ کیکیان خوی لہ میز پاک نہ دہ کردوہ، ثوریان دو زمانی دہ کرد»^(۱).

وہ پیغمبر ﷺ ہوائی پی داوین و دہ فرموی :
 «أَكْثَرُ عَذَابِ الْقَبْرِ فِي الْبَوْلِ».

واتہ: «زوری سزای ناو گور بہ ہوی خوپاک نہ کردنوہ یہ لہ میز»^(۲).

وہ نہو کہ سہی بہ پہلہ لہ سر ناو ہلدہ ستیتہوہ و پیش نہوہی میزہ کہی
 تہواو بی، یان بہ شیوہ یہ میز دہ کات یان لہ جیگاہہک دہیکات پرشہ کہی
 دہ گہریتہوہ بو خوی، یان پاش میز کردن خوی پاک نہ کاتہوہ بہ ناو بان بہ ہردو
 کہم تہرخم بی لہوہ دا، نہوا ہموویان حوکی نہو کہسہ و ہردہ گرن کہ خوی
 پاک نہ کردیتہوہ لہ میزو سزا کہش شولی ہموویان دہ کات .

وہ اسہ ہندی شویتندا سہرناوہ کان بہ قہد دیوارہ کانہوہ دروستکراون و،
 ہر کہس دیت و میزی خوی دہ کات بہ پیش چاو خہلکانی دہرہوہ و زورہوہ بہ بی
 ہیچ شہرم و حہیایہک و، پاشان جلہ کہی ہلدہ کات و دہیکاتہوہ بہری بہ سر

(۱) رواہ البخاری انظر فتح الباری ۳۱۷/۱.

(۲) رواہ الإمام أحمد ۳۲۶/۲ وهو فی صحیح الجامع ۱۲۱۳

پیسیده که دا، جا نهم کارو پیشه یه سهره رای نه وهی لاسایی کردنه وه و
 شوینکه وتنی بی باوه رانه، دوو حرامی ناشیرینشی تیدا کۆ نه بیته وه: .
 یه که میان :- عه ورتو شهرمینگای خۆی نه پاراست له پیش چاوی خه لک .
 دوو ه میان :- خۆی پاکنه کرده وه له میزه که ی .

گۆی گرتن له قسه ی کۆمه لێک که بایانه وه ناخۆش بی

له م باره یه وه خۆای گه ورتو ده فهرمووی :

﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ الحجرات: ۱۲

واته: « به دوای عه یبو عاری یه کتردا مه گهرین و جاسوسی و سیخوپی
 به سه یه کتر یه وه مه که ن ».

« عبه دالله » ی کورپی « عباس » له پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام ده یگهریتسه وه که

فهرمو یه تی:

« مَنْ تَسَمَّعَ حَدِيثَ قَوْمٍ، وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ، صُبَّ فِي أُذُنِهِ أَلْأَلُكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ».

واته: « هه رکه سی گۆی بگه ری له قسه ی کۆمه لێک که بیان ناخۆش بی
 گۆی له قسه که یان بگه ری، نه و قورقۆشی تواره ده که رته گه یه کانی له پۆژی
 قیامه تدا » ^(۱).

جا نه گهر گوینگره که قسه و باسه که یانی گیرایه وه و گه یان دیه شوینکی تر بنۆ
 نه وهی دوو چاری زه ره رو زیانیان بکات، له کاتی که دا نه و ن ناگیان له گۆی گرتنی
 نهم نه بوو بی و نه یان زانی بی که نهم که سه گو ییستی قسه کانیان بووه، نه و

---

(۱) رواه الطبرانی في الكبير ۲۴۸/۱۱-۲۴۹ وهو في صحيح الجامع ۶۰۰۴ والآنك هو الرصاص المذاب.

نهم گویگره سهره‌رای نهوهی تاوانی سیخوری کردنه‌کهی له‌سهره، تاوانی قسه‌هینان و بردنه‌کشی له‌گهردنه‌وه، ده‌چیته ژێر نه‌وه‌رمووده‌وه که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله ده‌فرمووی :

« لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ ».

واته: « ئه‌وه‌که‌سه‌ی دوو زمانی بکات له‌نیوان خه‌لکی داو قسه‌کانیان بگوازیتمه‌وه به‌مه‌به‌ستی تێکدانی نیوانیان، ئه‌وه‌ ناچیته به‌هه‌شتمه‌وه »^(۱).

دراوسیه‌تی خراب

خوای گه‌وره له‌قورناندا نامۆژگاری کردوین ده‌بارهی دراوسی و ده‌فرمووی:

﴿ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنُبِ وَآبِنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا ﴾^(۳۱)

النساء: ۳۶

واته: « به‌س خوا بپهرستن و هیچ شتێک مه‌که‌نه‌ه‌وه‌به‌شی له‌پهرستندا، وه له‌گه‌ل دایک و باوکتان چاک بن، وه له‌گه‌ل خزمی نزیک و هه‌تیوان و هه‌زاران و هاوسی و دوورو نزیکتان و هاوپی هه‌میشه‌یتان و پێبواران و نه‌وانه‌ش که به‌نده‌تان به‌باشی هه‌لس و که‌وت بکمن له‌گه‌لیان دا، چونکه به‌راستی خودا نه‌وانه‌ی خوش ناوی که لوت به‌رزو خۆبه‌زل زانن ».

(۱) رواه البخاري فتح ۴۷۲/۱۰ والقتات الذي يستمع إلى حديث القوم وهم لا يشعرون به.

وه نازاردانی دراوسی و خراپ بوون بهرامبهری یه کیکه له حهرام کراوه کان، چونکه حق و منافی دراوسی زۆر گهوره و گرانه دهی به جوانی نادابکری و به باشی بیاریزی .

«أبو شريح» له پیغه مبهروه عليه السلام دهیگيریتتهوه که فهرموویه تی: «وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ ، وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ ، وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ» .

واته: «سویند بی به خوا ئیمانی نی یه، سویند بی به خوا ئیمانی نی یه، سویند بی به خوا ئیمانی نیه» .

وتیان کی نهی پیغه مبهر خوا عليه السلام ؟ فهرمووی : «الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقِهِ» .

واته: «ئوکه سهی که دراوسی کهی له شهرو خراپهی ئه مین نهی» ^(۱).

وه پیغه مبهر عليه السلام سه ناکردن و زه مکردنی دراوسی بی بو دراوسی کهی کردوه به پیوه ریک بو چاک و خراپی ئینسان ، واته هه رکهس دراوسی کهی به باشه باسی کردو لیتی رازی بو، نهوا به لگهیه له سهر چاکیتی ئهوکه سه، وه هه رکهس دراوسی کهی به خراپه باسی کردو لیتی رازی نه بو، نهوا به لگهیه له سهر خراپی نهو که سه.

«عبدالله»ی کوری «مسعود» ده فهرمووی ، پیاویک به پیغه مبهری ووت عليه السلام ، نهی پیغه مبهری خوا عليه السلام چون بزنام من که سیکی باشم یان خراپم ؟

پیغه مبهر عليه السلام فهرمووی : «إِذَا قَالَ جِرَائِكَ قَدْ أَحْسَنْتَ فَقَدْ أَحْسَنْتَ وَإِذَا قَالُوا إِنَّكَ قَدْ أَسَأْتَ فَقَدْ أَسَأْتَ» .

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۴/۴۳

واته: « همرکات بیستت دراوسیگانت وتیان باشی ئهوه تو باشیت،
وه نه گهر بیستت وتیان تو خراپی ئهوا تو خراپیت»^(۱).

وه نازاردانی دراوسی و خراپ بوون بهرامبهری شیوازی جوژاوجوژی ههیه:
وه کو ئهوهی پینگه به دراوسی نه درێ دار بخته سهه دیواری دراوسیگهی کاتیک
که پتویستی بی، وه بهرزکردنهوهی خانوو به سهه ریداوگرنتی بهری خوژو ههوا
لیی به بی مؤله تی ئهوا، وه کردنهوهی په نجهه به سهه ماله کهی داو روانین و
ته ماشاگردنی عهیب وعاری و خاوو خیزانی، وه نازاردانی و ههراسانگردنی
به هوی دهنگی ناخوش وه کو ته قه ته ق و هاوارو قیژه و ناله نال کردن به تاییهت
له کاتی خهوو پشودان، یان لیدانی منداله کانی و فریدانی شتی پیس بو بهردهم
دهرگاو خانوه کهی .

وه ههه کهس حهق و مافیکی دراوسیگهی بجات و کاریکی ناشیاو بکات
بهرامبهه دراوسیگهی، ئهوا تاوانه کهی چه ندقات گهوره ترو قورستر ده بی .
ههروه کو پینگه مبهه ^{ملائه} دههه رموی:

«لَأَنْ يَزْنِي الرَّجُلُ بِعَشْرَةِ نِسْوَةٍ أَيْسَرُ عَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَزْنِيَ بِأَمْرَأَةٍ حَارَةٍ».

واته: «نه گهر پیاویک زینا بکات له گهل ده ناهه تدا تاوانه کهی کهمته
له چاو ئهوهی زینا بکات له گهل ناهه تیکی دراوسی کهیدا . وه نه گهر پیاویک
له دهه مال دزی بکات تاوانه کهی کهمته له چاو ئهوهی لهه مایکی دراوسیگهی
دزی بکات»^(۲).

وه ههه ندی کهسی خیانهه تکارو ناپاک لهه مال نهه بوونی دروسیگهی بهههه
دهه زانی و لهه ههوا خوی دهه کاته ماله کهی داو خراپهه ناپاکی نهه بجام دهه دات
هاوارو تیاچوون بو ئهوه کههسی لهه پوژی دوایدا.

(۱) رواد الإمام أحمد ۴۰۲/۱ وهو في صحيح الجامع ۶۲۳ .

(۲) رواد البخاري في الأدب المفرد رقم ۱۰۳ وهو في السلسلة الصحيحة ۶۵

وهسيه تي خراب و زيانبه خش

يه ڪيڻڪ لهه پڙساو بنهه ماڪاني شهريعتي نيسلام نهويهه حرامى ڪرده وهه
 كهسيڻڪ زهرهرو زيان بهه كهسيڻڪي تر بگهيهئى، جا بهه نه زانين بي يان بهه
 نه نقست بي . نمونهى نه مهش وهسيهت ڪردنيه كهه كهه بيته ماهيمى زهرهرو زيان
 دان لهه ميرات گره شهريه ڪان يان لهه ههنديڪيان، جا ههر كهس ڪارى وا
 بڪات و نيشى واى ليٻوهشيته وهه نهوا بهر نهو ههرهشهى پيڙهه مبهه رعليه ده كهوي
 كه دهه فرموي :

« مَنْ ضَارَّ أَضَرَ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ شَاقَّ شَقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ ».

واته: « ههر كهسي زهرهرو زيان لهه يه ڪيڻڪ بدات، نهوا خوداش نهو دوچارى
 زهرهرو زيان ده ڪات، وه ههر كهسي نيشو ڪار لسهه خه ٿڪ قورس بڪات، نهوا
 خوداش ڪارو نيش لسهه نهو قورس ده ڪات »^(۱).

بي بهش ڪردنى يه ڪيڻڪ لهه ميرات گره ڪان لهه مافي شهريه ڪانى خوي، يان
 وهسيهت بڪات بؤ ميرات گره ڪان و به شيان بؤ ديارى بڪات بهه پيڙهه وانهى نهوهى
 وا خودا دايناوه، وه يان وهسيهت بڪات كهه لهه پاش مردنى خوي زياتر لهه
 سييه ڪى مالهه ڪهى بڪمن بهه خير، نه مانه هه مووى برىتين لهو شيته وهه ديمه نانهى
 وهسيهتي خراب و زيانى بهه خش كهه شهريعت حرامى ڪردوده.

وه لهو شوئيناندى كهه خه ٿڪ پابه ندى حوڪم و قه زاي شهري نين كهسى خاوهن
 حق بهه گران نه توانى نهو حق و مافهى كهه خودا بؤى داناوه وهري بگري، چونكه
 نيش بهه حوڪم و ياسا دهست ڪردانه ده ڪري كهه پيڙهه وانهى شهريعت ته، بؤيه

---

(۱) رواه الإمام أحمد ۴۵۳/۳ انظر صحيح الجامع ۶۲۴۸

هه‌لده‌دری ئه‌و وسیه‌ته خراپ و سته‌م کاریانه جی به‌جی کری که له‌لای پارێزه‌ر (عمامی) تۆمار کراوه‌و سا هاوارو تیاچوون بۆ ئه‌وانه‌ی وا به‌ده‌ستی خۆیان ئه‌و وه‌سیه‌تانه‌ ده‌نوسن، وه‌ هاوار بۆ ئه‌وان له‌وه‌ی که په‌یدای ده‌کمن به‌و رێگه‌ حه‌رامه‌.

یاری کردن به‌زارو تاو‌له‌و شه‌تره‌نج

زۆریه‌ی یاریه‌ بلاوه‌کان و به‌کارهاتوه‌کانی ناو خه‌لکی پریه‌تی له‌ شتی حه‌رام و قه‌ده‌غه‌کراو، له‌وانه‌ یاری کردنه‌ به‌ «نهرد - زار» که له‌ زۆریه‌ی یاری‌کانه‌دا به‌کاردی، وه‌کو له‌ یاری تاو‌له‌و جگه‌ له‌ تاو‌له‌شدا ده‌بینرێ.

وه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ وریای کردوینه‌سه‌وه‌ که توخنی ئه‌م «نهرد» نه‌که‌وین، چونکه‌ ده‌رگای قومارده‌کاته‌وه‌و مرۆڤ په‌لکێش ده‌کات به‌ره‌و قوما‌ر. هه‌روه‌ک ده‌فه‌رمووی :

« مَنْ لَعِبَ بِالْثُرْدِ شَبَّ فَكَأَنَّمَا صَبَّغَ يَدَهُ فِي لَحْمِ خَنْزِيرٍ وَدَمِهِ ».

واته‌: « هه‌رکه‌سێ یاری بکات به‌ (نهرد - زار) ئه‌وا وه‌کو ئه‌وه‌وايه‌ ده‌ستی په‌نگ کردبێ له‌خوێن و گوشتی به‌رازدا »^(١).

«أبو موسی» له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ ده‌یگێڕێته‌وه‌ که فه‌رموویه‌تی:

«مَنْ لَعِبَ بِالْثُرْدِ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ».

واته‌: « هه‌رکه‌سێ یاری بکات به‌ (نهرد - زار) ئه‌وا له‌ فه‌مانی خوا پێغه‌مبه‌ره‌کی عه‌یبی ﷺ یاخی بووه‌ »^(٢).

(١) رواه مسلم ٤/١٧٧٠

(٢) رواه الإمام أحمد ٤/٣٩٤ وهو في صحيح الجامع ٦٥٠٥.

له‌عنەت كۆردن له ئيماندارو هەركەسێ شياوی له‌عنەت نەبێ

زۆر كەس دەسه‌لاتی بەسەر زمانی خویدا نی یەو زمانی خۆی بۆ ناگیرێ هەركاتی تۆرەبوو دەستبەجێ دەست دەكاتە له‌عنەتی كردن و نەفەرەت كردن له نینسان و گیاندارو بێ گیان و پۆژگارو كات و زەمان، تەنانەت زۆر جار له‌عنەت له خۆی و منداڵ و خێزان یان مێردی دەكات .

تا ئەم له‌عنەت‌كردنە كارو پیشەییەکی خراب و ناقۆلایەو ترسناكە.

«ثابت» ی كۆری «الضحاك» له پێغەمبەرەو ﷺ دەیگێڕیتەوه كە

فەرموویەتی:

«وَمَنْ لَعَنَ مُؤْمِنًا فَهُوَ كَقَتْلِهِ» .

واتە: « هەركەسێ له‌عنەت له ئيماندار بكات وەكو ئەو وایە بیکوژێ

»^(١)

وە ئەبەر ئەوێ له‌عنەت كردن زۆریە جار له نافرەتانەوه دەردەچێ و ئەوان زۆر بە‌كاری دەهێنن، بۆیە پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی (له‌عنەت‌كردن) هۆكاریكە زۆریك له نافرەتانی پێدەچیتە دۆزەخەوه.

وە هەروەها له‌عنەت‌كەرەكان نابێ تەك‌ا‌ك‌ار لەپۆژی دوا‌ییدا، لەو‌ه‌ش ترسناك‌تر ئەو‌ی‌نە هەركەس له‌عنەت له یەكێك بكات و شیاوی ئەو له‌عنەتە نەبێ، ئەوا له‌عنەت‌كە دەگەڕێتەوه بۆ بێژەرەكە خۆی، جا بۆیە بەو له‌عنەت‌كردنە كە له خەلكی دەكات بەسەر خۆی دا دەشكێتەوه و دوعا له‌خۆی دەكات كە له پەحم و بەزەیی خودا دەر‌ك‌رێ و دوور‌ب‌خ‌رێتەوه .

(١) برواه البخاري انظر فتح الباري ٤٦٥/١٠

شیوه‌نویسه‌دادپین

یه کیك له کاره خراپ و ناپه‌سه‌نده گه‌وره‌کان که هه‌ندی له نافرته‌تان پیتی هه‌لده‌ستن له‌کاتی مردنی یه‌کیکدا، شه‌یه ده‌ست ده‌کمن به‌هاوارو قیژه‌و ناله‌و رومه‌ت داب‌پین و یه‌خه‌داد‌پین و قژ‌پین و چه‌پۆک له‌خۆدان و واوه‌یلاکردن .

جا شه‌مانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر رازی نه‌بوون به‌(قه‌زاو قه‌ده‌ر)ی خوداو نارام نه‌گرتن له‌سه‌ر به‌لاو ناره‌حه‌تی.

وه‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌عه‌نه‌تی کردووه له‌هه‌رکه‌سیک که نه‌م کارانه نه‌نجام بدات.

«أبرأمانة»خوای لی رازی بی ده‌فه‌رمووی:

«لَنْ أَلْخَامِشَةَ وَجْهَهَا وَالشَّاقَّةَ جَبِيهَا وَالذَّاعِيَةَ بِالْوَيْلِ وَالشُّورِ».

واته: «پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌عه‌نه‌تی کردووه له‌و نافرته‌تی رومه‌تی خۆی ده‌رنی و یه‌خه‌ی خۆی داده‌به‌ری و هاوار ده‌کات به‌واوه‌یلاو ناخ و نه‌ف کیشان»^(۱).

«عبدالله»ی کوری «مسعود» له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌یگیریته‌وه که فه‌رموویه‌تی:

«نَيْسَ مِنَّا مَنْ لَطَمَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ».

واته: «له‌ئیمه‌نی یه‌ئوکه‌سه‌ی رومه‌تی خۆی برنی و یه‌خه‌ی خۆی داب‌به‌ری و هاوار و واوه‌یلاکات وه‌کو قیژه‌و ناله‌ی جاهیلیه‌تی پیش نی‌سلام»^(۲).

(۱) رواه ابن ماجه ۵۰۵/۱ وهو في صحيح الجامع ۵۰۶۸

(۲) رواه البخاري انظر الفتح ۱۶۳/۳

وه ههروه ها پيغه مېر عليه السلام ده فرموي:

« الثَّائِحَةُ إِذَا لَمْ تُثْبَقْ قَبْلَ مَوْتِهَا تُقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطِرَانٍ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ ».

واته: « ئافره تی شیوه نکړو یه خداداد نه گڼر پيش مردنی توبه نه کات و پشیمان نديتوه، نو له پژۍ قيامتدا زيندو ده کړيتوهو جلو پوځا کيکي له مڼي تواوه ده کړي به بڼيدا، وهزيهک له گڼي ناگر له بڼه ده کړي »^(۱).

ليدان له دهم و چاوو داخکړنی

«جابر» خوي لي رازي بي ده فرموي:

« نَبَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الضَّرْبِ فِي الْوَجْهِ وَعَنِ الْوَسْمِ فِي الْوَجْهِ ». واته: « پيغمبري خوا عليه السلام ليداني دهم و چاوو داخکړنی قهدهغه کردوه »^(۲).

ژماره يه کي زور له باوکان و ماموستايان په ناده بڼه بهر ليداني دهم و چاوو مندل له کاتي سزاداني مندا له کانيان، وه هندی کس هم کاره به کار ديني بهرامبر خزمهت کارو ژير دهسته کاني .

هم کاره سهره پاي نه وه سوکايه تي کردني و بي ريزي نواندنه بهرامبر به دهم و چاوو پومهت که خوا ريزي ليگرتوه، ههروه ها سهرش ده کيشي بز له ده ست داني هندی نندامي ههستياري گړنگ که له دهم و چاودا کزبونه توه،

(۱) رواه مسلم رقم ۹۳۴

(۲) رواه مسلم ۱۶۷۳/۳

که نهوکات په شیمانی ږو نه دات و کیښو گرفت دروست ده بی و خاوهن حق پی ده چی داوای تولدی خو بکات.

وه ههروه ها داخ کردنی رومه تی ناژهل، بۆته وهی بیته نیشانه یه کی جیا که روه تا خاوهنی هه ناژهل تی ناژله که ی خوی بناسینه وه یان هه ركات وونی کرد به هۆیه وه بدوزریته وه بوی بگه ریته وه، نه ویش هه رامه و قه ده غه کراوه، چونکه هوکاره بو شیواندنی دیمه و ناژاردانی، هه رچه ند خه لکیش بیانو به هانه ی نه وه بهینسه وه که نه وه خونه ریتی عه شیره ت و هۆزه یه که یه تی و نیشانه یه که بو جیا کردنه وه، نه گه ر هه ر پتویست بوو بکری، ده توانی شوینیکی تر داخ بکات نه ک ده م وچاو .

قسه نه کردن له موسلمان زیاتر له سی ږو به بی هیج بیانویه کی شه رعی

یه کیك له پیلان و ته له کانی شهیتان بریتی یه له دروست کردنی پچرانی په یوه ندی نیوان موسلمانان، زورن نه و که سانه ی شوین پیلانه کانی شهیتان ده که مون و هه نگاوه کانی نه و هه لده گرن و ده نگداده ږن له برای موسلمانان خویان و قسه ی له گه ل ناکه ن، له بهر هه ندی هوکاری ناشه رعی که نه ویش یان به هوی نا کوکیه کی مادی دونه یاه وه یه یان به هوی هه لویستیکی بی سودو بی که لکه وه یه، جا بویه جاری واهدی هه نگ داپرینه که به سا ل به رده وام ده بی و سویند ده خوات قسه ی له گه ل نه کات و، نه زرده کات که نه چیته مالی، وه هه ركات له سه ر ږنگاش بیبینی ږووی لی و ه رده گیږی و پشته تی ده کات و، هه ركات له کوږو مه جلیسیکدا پیی بگات له گه ل راست و چه پی نه ود اته و قه ده کات و به سه ریدا هه نگاو ده نی و ده په رپنی. نا نه مهش یه کیکه له

هۆکاره کانی سیستی و لاوازی و بیدهسه لاتی له کۆمه لگهی نیسلامیدا. جا بۆیه
 شهرع بریارتیکی یه کلاکهره وهی داوه و هه ره شهیه کی سهخت و توندی کردوه
 سه بارهت بهم کاره .

«أبوهريرة» له پیغه مبه ره وه ﷺ دهیگیریتته وه که فهرموویه تی: .

« لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَاتَ
 دَخَلَ النَّارَ » .

واته: « دروست نیه بۆ هیچ موسلمانیک که ئه سی پۆژ زیاتر قسه له
 براکهی خۆی دابری، جا ته گهر له سی پۆژ زیاتر قسهی له گهه براکهی نه کرد،
 ئهوا ته گهر بمری ده چیتته ناگره وه »^(۱).

«أبو خراش» ی «الأسلمی» له پیغه مبه ره وه ﷺ دهیگیریتته وه: که
 فهرموویه تی:

« مَنْ هَجَرَ أَخَاهُ سَنَةً فَهُوَ كَسَفِكَ دَمِهِ » .

واته: « هه رکسی بۆ ماوهی سالتیک قسه له براکهی دابری، ئهوا
 تاوانه کهی وه کو تاوانی رشتنی خۆینه کهیمتی »^(۲).

قسه لیک دابریان که هۆکاری بیبهش برون بی له په همت و به زهیی خودا، نهوا
 به سه بۆ سه لماندن خرابی و نا قولا یی لیک دابری موسلمانان.

ههروهک «أبوهريرة» له پیغه مبه ره وه ﷺ دهیگیریتته وه که فهرموویه تی:

«تُعْرَضُ أَعْمَالُ النَّاسِ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ مَرَّتَيْنِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ
 فَيُفْقَرُ لِكُلِّ عَبْدٍ مُؤْمِنٍ إِلَّا عَبْدًا بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحْنَاءُ فَيُقَالُ ائْرُكُوا أَوْ اَرْكُوا
 هَذَيْنِ حَتَّى يَفِيثَا » .

(۱) برواه أبو داود ۲۱۵/۵ وهو في صحيح الجامع ۷۶۳۵

(۲) برواه البخاري في الأدب المفرد حديث رقم ۴۰۶ وهو في صحيح الجامع ۶۵۵۷ .

واته: « کرده‌وی خه‌لکی له هه‌موو هه‌فته‌یه‌کدا نیشاز، ده‌درن له پۆژی دروشه‌موو پینج شه‌مه‌دا، له هه‌موو بهنده‌یه‌کی باوه‌ردار خۆش ده‌بی، تنها له بهنده‌یه‌ک نه‌بی که له نیتوان خۆی و براکه‌یدا نا‌کوژی یه‌کی هه‌بی و قسه‌یان پینکه‌وه نه‌بی، ئه‌وتری: وازه‌ینن له‌و دوانه‌و لیخۆش بوون نایانگریته‌وه هه‌تاوه‌کو خۆیان چاک نه‌بن و ناشت نه‌بنه‌وه»^(۱).

وه هه‌ریه‌کێک له‌و دووانه‌ نه‌گه‌ر ته‌وبه‌ی کردو په‌شیمان بووسه‌وه‌و گه‌راپه‌وه بۆ لای خودا، نه‌وا پتویسته له‌سه‌ری سه‌ردانی هاوڕێکه‌ی بکات و سه‌لامی لێ بکات، جانه‌گه‌ر نه‌مه‌ی کرد نه‌وا نه‌م بۆ قیامه‌تی خۆی تاوانی له‌گه‌ردندا نه‌ماوه‌و تاوانی له‌ نه‌ستۆی نه‌وکه‌سه‌یه که مل نادات و پێشت هه‌لده‌کات .

وه‌کو «أبو أيوب» له‌ پینغه‌مبه‌ره‌وه عليه السلام ده‌یگێڕیته‌وه که فهرمووبه‌تی: «لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ».

واته: «دروست نی یه بۆ هه‌یچ پیاویک که براکه‌ی خۆی نه‌دوینێ زیاتر له‌سی شو، به‌و جوژه‌ی که بگه‌ن به‌یه‌ک ئه‌میان روو به‌لایه‌کدا بکات و ئه‌ویان روو به‌لایه‌کی تردا، وه‌ باشت‌ترینیان ئه‌وه‌یانه که یه‌که‌م جار سه‌لام ده‌کات»^(۲).

به‌لام نه‌گه‌ر هۆکارێکی شه‌رعی هه‌بوو بۆ نه‌وه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌کرێ وه‌کو وازه‌ینان له‌ نوێژ، یان به‌رده‌وام بوونی له‌سه‌ر خراپه‌و تاوان، نه‌وا نه‌گه‌ر قسه‌نه‌کردنه‌که‌ی سوودی بۆی هه‌بوو، وه‌ بپێته‌مایه‌ی گه‌ران‌وه‌ی بۆ پاستی و هه‌ست کردن به‌ هه‌له‌ی خۆی، نه‌وا نه‌و کاته قسه‌نه‌کردن له‌گه‌ڵیدا واجه‌.

به‌لام گه‌ر قسه‌ نه‌کردنه‌که‌ وای لێ بکات زیاتر پێشت له‌ چاکه‌ بکات و به‌ره‌مه‌که‌ی ته‌نها سه‌رکه‌ش بوونی بێت و زیاتر دوری بخاته‌و، له‌ چاکه‌ و زۆتر

(۱) رواه مسلم ۴/ ۱۹۸۸

(۲) رواه البخاري فتح الباري ۱۰/ ۴۹۲

رۆی بچینی له خراپه و تاواندا، نهوا نهو کاته قسه داپرین ههرامه و دروست نی یه، چونکه هیچ بهرژه وهندیه کی شهری پی نایه ته دی، به لکو به لاو خراپه ی زیاتری لی ده که ویتته وه.

بۆیه باشتین چاره سه ر بۆنهم که سه نه وه یه بهرده وام چاکه ی له گه لدا بکری و نامۆزگاری و نه سیحه ت بکری ، ههروهک چۆن پیغه مبه ری خوا عزیزه «که ب» ی کورپی «هالک» و دوو هاو پیکه ی هه جر کرد بۆ ماوه یهک قسه ی له گه ل نه کردن ، چونکه بینی مه سه له حه تی تیدا یه بۆیان، به لام قسه ی له «عبدالله» ی کورپی «أبی» کورپی «سلول» و مونا فیکه کان دانه بری چونکه مه سه له حه ت و بهرژه وهندیه کی شهری نه بینی له وکاره دا وه زانی هه جرنه کردنیان باشته بۆیان.

له کۆتاییدا :-

ئانه وانه ی ووترا و باسکرا به شیکن له ههرا مه زۆری لاوه کانی نهم سه رده مه .

نَسْأَلُ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى أَسْمَائِهِ الْحَسَنَى أَنْ يَقْسِمَ لَنَا مِنْ خَشْيَتِهِ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيهِ وَمَنْ طَاعْتَهُ مَا يِلْغُنَا بِهِ جَنَّتُهُ وَأَنْ يَغْفِرَ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَأَنْ يَغْنِيَنَا بِحِلَالِهِ عَنْ حَرَامِهِ وَبِفَضْلِهِ عَمَّنْ سِوَاهُ وَأَنْ يَقْبَلَ تَوْبَتَنَا وَيَغْسِلَ حَوْبَتَنَا إِنَّهُ سَمِيعٌ مَجِيبٌ وَصَلَّى وَسَلَّمْ عَلَى النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

نۆسه ر

محمد صالح المنجد

سویاس بڅوا که یار مه تی دام لهم وهر گپړانه ته و او یوم .

داواکارم له خوای به به زه یی و به په حم که لهم کاره ماندا به ټی خلاص و نهو
مه به ست بوون به هره مه ندمانی کردبی و .... به ټی تباع و شو ټنکو وتنی
پیغه مېره که ی پټ دارمانی کردبی ..... وه له پیسای پړاو غه یری نهو
مه به ست بوون خاوندمانی کردبی و ..... له کویره پټ چکه ی بیدعو
شو ټنکو وتنی غه یری پیغه مېره که ی رزگارمانی کردبی .

داواکارم له خوای به رزو پړوز به رده و امان کات له سر ته نها پهرستنی خو ی
وته نها شوین که وتنی پیغه مېره که ی وتنها په پړه و کردنی دینه که ی، وه و امان
لیبکات نهو ی نهو به حرامی داناوه به حرامی بزاین توخنی نه که وین، وه
نهو ی، نهو حلالی کردووه به حلالی بناسین و لیتی به هره مه ندین.

وصلی الله وسلم علی رسول الامین ، وءاله الطاهرین ، وأصحابه الاکرمین
، ومن دعی بدعوته ، وعمل بسنته علی فهم صحابته إلی یوم الدین .

ئاۋەزچە

لاپەرە	باسەكان
۱	پىخوشكردن
۵	پىشەكى ۋەركىز
۳۳	پىشەكى نوسەر
۴۴	ھاۋىەش بۇ خوادانان
۵۸	غەيرى خوا مەبەست بوون لە عىبادەت دا
۶۰	رەش بىنى ۋە شوم زانىنى شتەكان
۶۳	سوئند خواردن بە غەيرى خودا
۶۶	دانىشتن لەگەل دووپوۋەكان يان خراپەكاران ۋ ھۆگريوون پياۋەنەۋە
۶۷	پەلەكردن لەنوئىژدا
۷۰	كارى بى ھودە ۋ جولەى نۇر لەنوئىژدا
۷۱	پىش كەۋتنى نىمام لەنوئىژدا بەئەنقەست
۷۴	ھاتنى كەسنىك بۆمىزگەۋت كەسىر ۋىيازى خواردبى
۷۶	زىناكردن
۷۹	نۇريازى
۸۰	نەھاتنى ئافرەت بۆسەر جىي پياۋەكەى بەبى ھىچ عوزدىكى شەرى
۸۱	داۋاى ئافرەت بۆتەلاق لەمىردەكەى بەبى ھىچ ھۆيەكى شەرى
۸۳	شوبھاندنى خىزان بەدايك ۋ خوشك
۸۵	جوتبوون لەگەل خىزان لەكاتى بىنوئىژى دا
۸۷	جوتبوون لەگەل دواۋەى خىزان
۸۹	دادپە، ۋەر نەبوونى مىرد لەئىيۇن خىزانەكانىدا
۹۰	بەتەنھا مانەۋە لەگەل نامەحرەمدا
۹۲	تەۋقەكردن لەگەل ئافرەتى نامەحرەم

- ۹۴ خۆ پۇخۇش کردنی ئافرهت له کاتی له مالّ ده رچونی
- ۹۶ سه فه رکردنی ئافرهت به بی مه حرهم
- ۹۸ تیروانینی ئافرهتی نامه حرهم
- ۱۰۰ بی ده نگ بوونی پیاو له ئاست داوین پیسی ختیزان و مندالی
- ۱۰۱ ته زویرکردنی نه سه بی مندال و باوک
- ۱۰۳ سوو خواردن ((ریبا))
- ۱۰۷ ده رنه خستنی عه یب و ناته واوی که له و په لی فروشراو
- ۱۰۹ زیادکردنی نرخ ((النجش))
- ۱۱۱ کرین و فروشتن له دوا ی بانگی دووه می پۆزی جمعه
- ۱۱۲ قومارو یانسیب
- ۱۱۳ دزی کردن
- ۱۱۶ وه رگرتنی به رتیل و ده مچه ورکردنی خه لک
- ۱۱۷ داگیر کردنی زهوی
- ۱۱۹ وه رگرتنی هه دیه و دیاری به هوی نکاکردنه وه
- ۱۲۲ ئیشکردن به کرێکار و پینه دانی کرێکه ی
- ۱۲۵ دادپه وه ر نه بوون له به خشیندا له نیتوان مندالدا
- ۱۲۷ سوال کردن بی نه وه ی موحتاج وه ژاری
- ۱۲۸ قه رزکردن به مه سستی نه دانه وه ی
- ۱۳۱ خواردنی حه رام
- ۱۳۲ خواردنه وه ی مه ی نه گه ر دلۆپیکیش بیت
- ۱۳۶ به کارهینانی قاپی ئالتون وزیو و خواردن و خواردنه وه تیاید ا
- ۱۳۷ شایه تی دانی درۆ
- ۱۳۹ گوێگرتن له ئاواز و موسیقا
- ۱۴۲ غه یبه ت کردن
- ۱۴۵ دووزمانی کردن
- ۱۴۷ چونه مالی خه لکه وه به بی مۆله ت وه رگرتن
- ۱۴۹ چه کردنی دووکه س گه ر سییه م ئاماده بی

- ۱۵۰ جل و به رگی در یژو شوق بۆ پیاوان
 ۱۵۲ خوپازاندنه وهی پیاوان به ئالتون به هه رشپوه یهك بیت
 ۱۵۳ له بهر کردنی جل و به رگی کورت و تهسك و تهك بۆ ئافره تان
 ۱۵۵ به کارهێنانی پرچی دهستکرد
 ۱۵۶ خوشبهاندنی پیاوان به ئافره تان
 ۱۵۸ پهنگ کردنی مووی سه رو پيش به پهنگی رهش
 ۱۶۰ وینه ی روح له بهر له سه ر پۆشاك و دیوارو كاغه زو شتی له و جۆرانه
 ۱۶۳ درۆ کردن له بینینی خه ودا
 ۱۶۴ دانیشتن له سه ر گۆپو پێ نان به سه ریداو میزو پیسایى کردن له گۆپستاندا
 ۱۶۶ خوپاك نه کردنه وه له میز
 ۱۶۸ گوێ گرتن له قسه ی کۆمه لێك كه بلایانه وه ناخۆش بێ
 ۱۶۹ دراوسه بته تی خراپ
 ۱۷۲ وه سیه ته تی خراپ و زیانبه خش
 ۱۷۳ یاری کردن به زارو تاو له و شه تره نج
 ۱۷۴ له عنه ت کردن له ئیعماندارو هه ركه سی شیاو ی له عنه ت نه بێ
 ۱۷۵ شیوه ن و یه خه دادپین
 ۱۷۶ لێدان له ده م و چاو و داخکردنی
 ۱۷۷ قسه نه کردن له موسلمان زیاتر له سی پۆڤ به بێ هیچ بیانیویه کی شه رعی
 ۱۸۲ ناوه پۆك

بانگه وازمان

۱. شاره زاکرنی موسلمانان و په روه رده کردنیا نه سه ریگا راسته که ی ئیسلام :
نه مهش دهسته بهر ده بییه گه رانه وه بو په یرو وه ده سه نه که ی ئیسلام که بریتی یه نه
قورنانی پیرو زو سونه ته کانی پیغه مبه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) تیگه یشتن و
لیکدانه وه یان ، وه په یرو وکردن و گه یاندنیان به و شیوازی که پیشین و پیشه وایانی
نوممهت (سلف صالح) له سهری بوون .
۲. پاک کردنه وه ی بیرو باور و رهوشتی موسلمانان له دیارده کانی شیرک و کوفر و
تاوان ... وه پالاوتن و خاوین کردنه وه ی ئاینی ئیسلام له بیدعه و بوچونه
داهینراوه کان ... وه وریا کردنه وه ی موسلمانان له شوینه واری ریوا ته لاواز و
هه لبه ستر او هکان ...
۳. زیندوو کردنه وه ی بیرو هوشی ره سه نی ئیسلامی له ژیر روشنایی (قورن و
سونهت) دا و له سهر ری وشوینی پیشینانی چاکی نه م نوممه ته ، له گهل پته وکردنی
برایه تیه کی راسته قینه له سهر بناغه فراوانه جیگیره که ی ئیسلام و نه هیشتن و که م
کردنه وه ی دهمارگیری مه زه به ی و حیزبی که زال بووه به سه ربیرو هوشی زوری که له
موسلمانان و بوته مایه ی پارچه پارچه بوونیان و ته سک کردنه وه ی برایه تی و
هاوکاریان له چوار چیو ده ی که ته سکی مه زه به ی حیزبیدا .
۴. دانانی چاره سهری ئیسلامیانه بو ته واوی نه و گپرو گرفته هاوچه رخانه ی که له
نارادان ، وه هه ولدان بو دهسته بهر کردنی ژیانیکی ئیسلامیانه له سهر ریازی ره سه نی
پیغه مبه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) و هاو ده به ریزه کانی و بنیادنانی
کو مه لگه یه کی خواو یست و چه سپاندنی حوکی خوا له زه وی دا ، به بی زیده ره وی کردن و
هه لنانی موسلمانان له سهر ره لگیر ساندن و نانه وه ی ناشوب و فیتنه و یه کتر کوژی .